

1978 மார்ச் 17]

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்— தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப்பணிகள்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது, எங்கள் கட்சியின் சார்பாகச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இது எந்த அளவுக்கு மிக முக்கியமான துறை என்பதனைப் பற்றியெல்லாம் நாம் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். ஆக, இந்தத் துறை செயல்படுகிற முறைகளைப் பற்றியெல்லாம் கடந்த இரண்டு நாட்களாக விரிவாக நாம் இங்கே விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவையில் இந்தத்துறை வைத்திருக்கிற ஆய்வு உரையைப் பார்க்கின்றபொழுது, கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு பல்வேறு குற்றங்கள் குறிப்பாக, கொலை, கொள்ளை, வழிப்பறி, கன்னக் களவு, பெரிய திருட்டுகள், சிறிய திருட்டுகள், கால் நடைத்திருட்டுகள் ஆகிய மொத்தக் குற்றங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றன என்ற விவரங்களையெல்லாம் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியெல்லாம் அதிகக் கவலை இல்லை.

ஆனால், குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற காரணத்தைப் பார்க்கின்ற பொழுது, உண்மையிலேயே அது வேதனை தரத்தக்கதாகத் தானிருக்கிறது. என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 'தாக்கல் செய்யப்பட்ட எல்லா வழக்குகளையுமே பதிவு செய்ய தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதும் அவசர நிலைமை ரத்து செய்யப்பட்டதன் விளைவுமே நடப்பாண்டில் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, முக்கியமாக நெருக்கடி நிலை இருக்கிறபொழுது குற்றங்கள் குறைவாக இருந்ததாகவும் நெருக்கடி நிலையை அகற்றியதன் காரணமாக அதிகக் குற்றங்கள் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறுவது முறையா என்று தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

ஏதோ, நாட்டில் போலீஸ் இராஜ்யம் இருந்தால்தான் குற்றங்கள் நிகழாமல் இருக்கும். ஆக, நாட்டில் ஒரு சர்வாதிகாரம் வேண்டும். போலீஸ் இராஜ்யம் வேண்டுமென்ற நிலையை உண்மையிலேயே இந்த அரசு விரும்புகிறதா என்பதை நான் அறியவிரும்புகிறேன். இந்திரா காந்தி அம்மையாருடைய சர்வாதிகார ஆட்சியில் மக்களுக்குச் சுதந்திரம் இல்லாதிருந்த போதிலும் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாகத் திரண்டுதான் இந்த நாட்டிற்குச் சுதந்திரம் பெற்றுத் தந்திருக்கிறோம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், சார் முன்னொருதரம், இதே சட்டப்பேரவையிலே சபாநாயகரவர்கள் 'சர்வாதிகார ஆட்சி' என்று சொன்னதை நீக்கம் செய்ய

[1978 மார்ச் 17]

உத்தரவிட்டு, நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து நமது
மதிப்பிற்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் அந்த வார்த்தையை உபயோகப்
படுத்துகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்னுடைய ரூலிங்,

* * * * *

என்று அப்படி சொல்லக் கூடாதே தவிர, 'சர்வாதிகார
ஆட்சி' என்று சொல்வதிலே குற்றம் ஒன்றும் இல்லை, என்பது.
கண்ணியத்திற்காக, தனிப்பட்ட முறையிலே, * *

* * * * *

என்று சொல்லக் கூடாது என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கடந்த ஆண்டை விட ஏறத்தாழ 8,321
குற்றங்கள் அதிகரித்திருப்பதாக அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது.
அதேபோல், கடந்த ஆண்டு துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள்
எத்தனை சதவீதம் என்றால் 52.4%. இந்த ஆண்டு, அது 41.8%
என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு, திருட்டுச் சொத்து
மீட்கப்பட்டது பற்றிய கணக்கு விவரங்களைப் பார்க்கின்ற
பொழுதும் கடந்த ஆண்டு 60 சதவீதமாகவும் இந்த ஆண்டு 47
சதவீதமாகவும் உள்ளதாக இங்கே கணக்குகள் தரப்பட்டிருக்
கின்றன. ஆக, அவற்றிற்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற
காரணத்தைப் பார்க்கின்றபொழுது, உண்மையிலேயே எவ்வளவு
நல்லமுறையில் செயல்பட்டாலும் கூட, நெருக்கடி நிலையை
எடுத்துவிட்டதன் காரணமாகத்தான் இந்தக் குற்றங்கள் அதிகரித்
திருக்கின்றன என்பதனை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை
என்பதனை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

துப்பு துலக்க முடியவில்லை யென்று சொன்னால், இந்த இலாகா
நேர்மையாக தனது கடமையிலேயிருந்து தவறி இருக்கிறது
என்பதுதான் பொருளையல்லாமல், மற்றபடி அல்ல என்பதை
நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவில்
பொறுப்பேற்றிருக்கிற பெரிய அதிகாரி கடந்த பல ஆண்டுகளில்
இப்பொழுதுதான் அரசியல் தலையிடு இல்லாமல் இந்த இலாகா
செயல்படுகிறது என்று அறிக்கைகூட விட்டிருந்தார்கள்.

இந்த அளவு சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதாக அறிக்கை
விட்டாலும்கூட, என்ன நிலைமையிருக்கிறதென்றால், எங்கேயோ
கோளாறு இருக்கிறது என்பதுதான் நான் எண்ணுகிற எண்ணம்.
ஒரு வேளை, அரசியல் தலையிடு இல்லையென்று சொன்னாலும் இந்த
இலாகா அரசியலில் தலையிடுகிறது என்றுதான் நான் புரிந்து
கொள்ள ஏதுவாகிறது. காரணம், பார்த்தோமானால், சில
அரசியல் கட்சிகள் மேல், இந்த இலாகாவிற்கு ஒரு காழ்ப்
புணர்ச்சி இருக்கிற நிலைமை எங்கே பார்த்தாலும் தோன்று
கிறது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்
பெற்றது.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[முற்பகல் 9.30]

குறிப்பாக, ஜனதா கட்சி என்று சொன்னால் போலீஸ் இலா காவலுக்கு ஒரு அவர்ஜியாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இருக்கலாம். எம்ர்ஜன்சி காலத்தில் இவர்கள் விளையாடிய விளையாட்டுக்களை எல்லாம் கண்டித்து, ஜனதா கட்சி போர் நடத்தி இந்த நாட்டுக்கு சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆக, மீண்டும் அன்றையதினம் செய்த தில்லுமுல்லுகளை எல்லாம் இந்த நாடு நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இவர்கள் செய்கின்ற குற்றங்களைக் கண்டிக்க அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும் தயாராக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, ஜனதா கட்சி போலீசார் எங்கு தவறு செய்தாலும் கண்டிக்கத் தயாராக இருக்கிறது; நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காரைக்குடி நிகழ்ச்சிக்கு என்ன காரணம்? அங்கே பெண்மணி கற்பழிக்கப்பட்டாள். அவள் போலீஸ்காரர்களால் கற்பழிக்கப் பட்டாள். அதை எதிர்த்து இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஒவ்வொரு கட்சியினரும் குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். வேலியே பயிரை அழிக்கும் நிலை இருக்கும்போது அவர்களுக்குப் பரிந்துபேச நாங்கள் தயாராக இல்லை. அதைக் கண்டிக்கும் வகையில், ஜனதா கட்சித் தலைவர் பழ. கருப்பையா அவர்களும் அங்கே உள்ள எம். பி. யும் கூட்டம் போட்டுக் கண்டனம் தெரிவித்தார்கள்.

அப்போது அங்கே இருந்த சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெயராஜ் திட்டமிட்டு சில போலீஸ்காரர்களையும் மேடைக்கு அழைத்துவந்து, நையப் புடைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயாராக இல்லை. அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. புதுக்கோட்டையில் இராமச்சந்திரன் செட்டியார் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் முன்னாள் பஞ்சாயத்துப் போர்டு தலைவர். இப்போது ஜனதா கட்சி பொருளாளர். அவர் அனைத்துக்கட்சித் தொண்டர்களின் பாராட்டுதலையும் பெற்றிருக்கிறார். அங்கே இருக்கிற சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஜெயராமன்—அவர் ஊழல் பேர்வழி, கரப்ஷனில் தலைசிறந்தவர்—மதுவிலக்கு சம்பந்தமான வழக்குகளுக்கு மாமூல் வாங்கிக் கொண்டிருப்பவர். அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரை ஜனதா கட்சி பொருளாளர் கண்டித்தார். அதற்காக அவர்மீது வழக்குப்போட்டு, அவரை பழி வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதிகாலையில் அவரும் அவருடைய மனைவி மக்களும் குடும்பத்தாரும் படுத்தத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது ஏறத்தாழ 20 போலீஸ்காரர்களுடன் அங்குபோய் கதவைத்தட்டி எழுப்பி, அவரைக் கைது செய்தார். அதை ஊர் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அனைத்துக் கட்சி ஊர் மக்களும் ஒன்றாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். ஆக, இந்த நிலை நீடிக்க வேண்டுமா என்பதை இந்த அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 17]

அடுத்து, குளித்துறையில் முன்னாள் முனிசிபல் தலைவராக இருந்த எம். எஸ். தாஸ் என்பவர் இப்போது ஜனதா கட்சியின் காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினர். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக, அவர்மீது பழி சுமத்த வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டமிட்டு, பக்கத்து வீட்டிலிருந்த பொருட்களை எல்லாம் மாற்றிவிட்டு, நெருப்பு வைத்து கொளுத்திவிட்டார்கள். நெருப்பு வைப்பதற்கு முன்னால் பொருள்களை எல்லாம் மாற்றி விட்டார்கள். இது வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு செய்யப் பட்டது. அப்படியிருந்தும், அது தெரிந்திருந்தும் எம். எஸ். தாஸ் மீது வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாகா வினருக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியினால் செய்யப்பட்டது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரிந்திருந்தம்கூட அவர்மீது பழிசுமத்தி, வழக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த நிலை நிச்சயமாக மாறவேண்டுமென்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் இலாகாவினர் மீது இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒருவர் எத்தவிதமான தகவலைக் கொடுத்தாலும் எஃப். ஐ. ஆர். ஸ்டேட்மென்ட் ரிக்கார்டு செய்து, ரிக்கார்டு செய்த பின்னால் அதையொட்டி வழக்குமன்றத்தில் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு, அவர் நிரபராதியாக இருந்தாலும் கூட வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலைமை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்டவர் நீதிமன்றத்தில் வழக்காடி நீதி பெறவேண்டுமே தவிர வேறு வழியில்லை. எஃப். ஐ. ஆர். ரிக்கார்டு செய்தாலும், அவர் நிரபராதி என்று போலீசாருக்குத் தெரிந்தால் கூட, அவர் குற்றமற்றவர் என்று தெரிந்தால் கூட வழக்கைத் திருப்பிப்பெறுவதில்லை. நியாயம்பெற நீதிமன்றத்திற்குத்தான் போக வேண்டும். இந்த நிலை மாற வேண்டும்.

பொதுவாக எஃப். ஐ. ஆர். ஸ்டேட்மென்ட் யார் கொடுத்தாலும் உண்மை நிலையை உணர்ந்து அதற்குத் தக்கபடி வழக்குத் தொடரக்கூடிய நிலைமை வரவேண்டும்.

இங்கே தேர்தல் காலங்களில் ஏற்பட்ட வழக்குகளை விசாரித்து அவற்றை வாபஸ் செய்வதற்கு ஒரு ஜி. ஒ. நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதன்படி இந்த மாநிலத்தில் ஏதாவது ஒரு வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. அதில் இருக்கிற ஷரத்தைப் பார்க்கின்றபோது ப்ராப்பர்ட்டி லாஸ் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் அல்லது ப்ளீடிங் இன்ஜூரி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். ஆனால் எந்த வழக்கிலும் இந்த மாதிரி நிலைமை இல்லாமல் இருக்க முடியாது. தேர்தல் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் போது சில சமயங்களில் உணர்ச்சி வசப்பட்டு சில காரியங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதற்காக ஏழைத் தொண்டர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்படுகிறது, எந்தக் கட்சி சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அந்த ஏழைத் தொண்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

டர்களை பல மாதங்கள் வழக்கு மன்றத்திற்கு நடக்க வைத்து கஷ்டப்பட வைக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆக இந்த மாதிரி வழக்குகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தில் கூறி இருக்கிறேன். இருந்தாலும் கூட வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. மேலும் ப்ராப்பர்ட்டி லாஸ், ப்ளீடிங் இன்ஜுரி இல்லாத வழக்குகள் கூட வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. குமரி மாவட்டத்தில் இன்னும் அத்தகைய வழக்குகள் கூட வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து செக்ஷன் 307 என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அதன் பொருள் தெரியுமோ தெரியாதோ? அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக பதிவு செய்யப்படுகிற வழக்குகள் அத்தனையும் செக்ஷன் 307-ல் தான். இந்த செக்ஷன் படி 7 வருடங்கள் கடுங்காவல் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். எத்துனை முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கரேமான இந்த செக்ஷனை தாராளமாக போன்ஸ் இலாக்கா மாணவர்கள் மீது சுமத்துகிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் மீது சுமத்துகிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த நிலை விரும்பத் தக்கதல்ல.

குறிப்பாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் மீது இந்த 307-வது செக்ஷன் படி வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன ஆனது? உண்மைக்கும் அதற்கும் ஏதாவது பொருத்தம் இருக்கிறதா என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த யாராக இருந்தாலும் தலிப்பிட்டவர் மீது இருக்கின்ற காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் தொடருவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மார்த்தாண்டன் கல்லூரியில் 306 மாணவர்கள் மீது இந்த செக்ஷன் 307-ன்படி வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த கேஸில் எஃப். ஐ. ஆர். போட்டவர்கள் கூட அந்தக் காரியத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லக்கூடிய நிலையும், நான் இந்த ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்கவில்லை என்கின்ற நிலையும் இருக்கிறது. இப்படி இருந்தாலும் கூட அந்த வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிப் பல வழக்குகள் இந்த 307 செக்ஷன்படியே போடப் பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த செக்ஷனைப் போடும்போது நன்றாக ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும். குறிப்பாக அரசியல் வாதிகள் மீது அல்லது மாணவர்கள் மீது இம்மாதிரியான வழக்குகளை ஜோடிக்கும்போது நிச்சயமாக தீர விசாரித்துச் செய்யவேண்டும் என்பதனை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 பார்ச் 1]

அடுத்து என். ஜி. ஓ. பிரச்சினையின்போது நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள் கைது செய்ய மாட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன? ஆங்காங்கே அடியாட்களை வைத்துக்கொண்டு என். ஜி. ஓ-க்கள் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் இங்கே விரிவாக்க விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இன்றைக்கு என். ஜி. ஓ. பிரச்சினை நல்ல முறையில் தீர்வு காணப்பட்டு நிலைமை சுமுகமாக இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் அதனை விரிவாகப் பேசுவதற்கு விரும்ப வில்லை. இருந்தாலும் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதல்ல, விரும்பத்தக்கதல்ல என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, பல்வேறு இடங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் இருந்தார்கள். காரணம் என்னவென்றால் முதலமைச்சரவர்கள், போலீஸ்காரர்கள் தலையிட மாட்டார்கள் என்று சொல்லி இருந்தார்கள். ஆக, இந்த மாதிரி நடந்திருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல என்பதை மட்டும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மதுரையிலே நடந்த நிகழ்ச்சியும், சென்னை இராஜா ஹாஸ்டலில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியும் இந்த மாதிரிதான் இருந்திருக்கின்றன. மேலும் இந்தப் பிரச்சினைகளை அரசு நன்றாக ஆராய்ந்து உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக நானும் ஏற்கெனவே பேசி இருக்கிறேன். கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரின் போது பல உறுப்பினர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். இந்த போலீஸ் மது விலக்குக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதுதான் அது.

கடந்த நாட்களிலுள்ள நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கிற போது எந்த கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் மது வடிக்கிறார்கள். விற்பனைசெய்கிறார்கள். இவையெல்லாம் போலீஸ்காரர்களின் உதவியுடன்தான் நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 9-40)

குறிப்பாக என்னிடம் பல மனுக்கள் வந்துள்ளன. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பி நகல்கள் அனைத்தும் எதிர்க்கட்சிக்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றைப் பார்க்கும்போது தென் ஆற்காடில் திருக்கோவிலூரில் டி. எஸ். பி. மேற்பார்வையில் புல சென்டர்களில் ஏலம் போட்டு விற்பனை செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் ஆண்டொன்றுக்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இந்தக் கணக்கில் டி. எஸ். பி. வழி

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

யாக வசூல் செய்யப்பட்டு அங்கிருக்கிற போலீஸ் இலாகாவில் பணியாற்றுகிறவர்கள் பங்கு பெற்றுக் கொள்வதாகக் குறிப்பிட்டு மனு ஒன்று முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நகல் என்னிடமிருக்கிறது. எனக்கும் வந்திருக்கிறது. தேவைப்பட்டால் எங்களுக்கு வந்திருக்கிற அந்த நகல்களை முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். இந்நிலை நிச்சயமாக விரும்பத்தக்கதல்ல.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் பூர்ண மதுவிலக்கை மக்கள் வரவேற்கிறார்கள். விரும்புகிறார்கள். ஆனால் மதுவிலக்கு நல்ல முறையில் செயல்படாததன் காரணமாக மக்கள் எந்தளவிற்கு வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், குறிப்பாக தாய்க்குலம் எந்தளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூற வேண்டிய தேவையில்லை. இந்த அரசு அதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசு மதுவிலக்கில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. ஆனால் மதுவிலக்கை அமல் நடத்த வைத்திருக்கிற மெஷினரி நிச்சயமாக

It is most unfit. This work should not be entrusted to this department

என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்காக ஒரு தனி இலாகா அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மதுவிலக்கின் மீது இந்த அரசுக்கு நம்பிக்கையிருக்குமானால் இதற்காக என்று ஒரு தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி பூர்ண மதுவிலக்கை அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஏதோ மினி மிலா பி. டி. ஆக்ட் மத்திய அரசால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நாட்டுக்கு ஆபத்து வர இருக்கிறது என்றெல்லாம் இங்கே சில நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆட்சியில் நடைபெற்ற அந்த அராஜகம் நீதிமன்றத்திற்குமுன் கொண்டுவராமல் ஜெயிலில் தள்ளுகிற முறை ஜனதா ஆட்சியில் நடைபெறாது என்ற உறுதிமொழியை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பி. டி. ஆக்ட் இருந்தால்கூட....

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மினி மிலா. பி. டி. ஆக்ட் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் பத்திரிகையைப் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே எவ்வளவு கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய முறையில் காரியங்கள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தால் பதனைந்து நாட்கள் கூட மொரார்ஜி அவர்களின் ஆட்சி இருக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

1978 மார்ச் 17]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் கூறியதெல்லாம் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்படாமல் விசாரிக்கப்படாமல் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் சர்வாதிகார ஆட்சியில் நடைபெற்றதுபோல் எவரும் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்படமாட்டார்கள் என்ற உறுதியை மத்திய அரசு இந்த நாட்டு மக்களுக்குக் கூறியிருக்கிறது. ஆக அந்த உறுதியைத்தான் நான் இங்கேயுள்ள நண்பர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ்காரர்களின் தேவைகள்பற்றி விரிவாகப் பல் வேறு நண்பர்கள் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள்.

(திரு. நா. சுந்தரராஜ் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : The hon. Member is not yielding நீங்கள் அடிக்கடி எழுந்து நிற்கிறீர்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்து, அவர்களுக்கு, போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்களின் ப்ரமோஷனில் இருக்கிற அனாமலீஸ் போன்ற பிரச்னைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவேண்டும். இன்று நம் மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடாமல் தங்கள் கோரிக்கைகளை இலாகா மூலம் நியாயமான முறையில் நிவர்த்தி செய்யக் கூடிய நிலை இந்த இலாகாவில் தான் இருக்கிறது. ஆனால் போலீஸ் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட சிலர் ஏன் நாம் கூட வேலைநிறுத்தம் செய்து நம் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசு நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆக, பிரச்னைகளைப் பெரிதாக்காமல் அவர்கள் கோரிக்கைகளை ஓரளவிற்குப் பேசித்தீர்த்து அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு இசைவு கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக ஒன்றை எல்லோரும் கூறினார்கள். இவர்களுக்குப் போதுமான கட்டடவசதி குடியிருப்பு வசதிகள் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக சி.ஜி.டி. துறைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கட்டப்பட்ட வீடுகள் குடியிருப்புகள் எல்லாம் எவ்வளவோ காலத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்டவை. இந்தக் குடியிருப்புகளிலுள்ள சுவர்களில் ஷாக் அடிக்கிறது என்று கூட சொல்லப் படுகிறது. இதையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்த படியாக, இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பது போல் இப்போது இருக்கின்ற காவல் நிலையங்களில் 117 நிலையங்களில் போன் வசதி இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே தொலைபேசி வசதி காவல் நிலையத்திற்கு இல்லை என்று சொன்னால் போலீஸ் இலாகா தனது கடமையைச் சரிவர நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை அரசு உணர்ந்து இருக்கவேண்டும்.

அதோடு இப்போது போலீஸ் நிலையங்களில் போலீஸ்காரர்களின் எண்ணிக்கை போதாது என்று சொல்லப்படுகிறது, இதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் அண்மையில் போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி நீதிமன்றத்தில் கூறப்பட்ட ஒரு கருத்தினை—அது இந்து பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்தது. அதைத் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்காக அதை வாசிக்கின்றேன்.

The Judge, pointing out “the callous indifference with which the Head Constable had treated Mr. Radhakrishnan (when he came to give a complaint about the theft of jewels and his suspicion of foul play) said.

“When a person like a headmaster has been treated so callously by the police, I shudder to think about the fate of the millions of poor people in our country who might have the same problem. It is funny that the Head Constable throws the blame on the Inspector.”

ஆக, இந்த நிலையெல்லாம் மாறியாக வேண்டும். அதோடு ஒரு போலீஸ் அதிகாரி தவறு செய்தால்; அது சம்பந்தமாக ஒரு மனு கொடுத்தால் அதை விசாரிப்பதற்கு நிச்சயமாக அதைப் போலீஸ் இலாகாவில் கொடுக்கக் கூடாது. இப்போது நடைபெறுகின்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்ற போது, இப்படி கொடுக்கப்படுகின்ற மனுக்களை போலீஸ் அதிகாரிகளிடமே விசாரிப்பதற்கு கொடுக்கின்ற காரணத்தால், நீதி கிடைக்காமல் போகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீயணைப்புத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் அத்தியாவசியமானது இந்தத் துறை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். கடந்த ஆண்டு அடையாளத்தில் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டது. அங்கு பல என்ஜின்கள் வந்தன, ஆனால் அவற்றில் இருக்கின்ற குழாய்கள் எல்லாம் பாண்டிவர் சாலத்தில் பயன்படுத்திய குழாய்களாக இருந்த காரணத்தால், அதில் வந்த தண்ணீர் எல்லாம் குழாய்களிலுள்ள—லீக் காரணமாக வெளியே போய்விட்டதால் தீயை அணைப்பதற்குப் பயன்படவில்லை. ஆகவே இதுபோன்ற என்ஜின்கள், குழாய்கள் இவை சம்பந்தப்பட்ட

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 17]

தளவாடங்கள் எல்லாம் நல்ல கண்டிஷனாக இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் 200 லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு தீ விபத்தால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தது 200 லட்சம் ரூபாய் என்றால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வராமல் இருந்தது பல கோடிக்கணக்கில் இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த இலாகாவானது, நல்லமுறையில் செயல்படுகின்ற வகையில் நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, —கன்னிமாதும் மாவட்டத்தில், குலசேகரத்தில் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான ரப்பர் தோட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கு சும்மர் ஸீஸனில் அடிக்கடி தீவிபத்து ஏற்படுகிறது அதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான ரப்பர் தோட்டங்கள் பாழடையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு அங்கு ஒரு தீயணைப்புப் படை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். அரசுக்கு மட்டும் அல்ல தனியார்களுக்குச் சொந்தமான ரப்பர் தோட்டங்களும் இருக்கின்றன, இவைகளை எல்லாம் பாதுகாக்கின்ற முறையில் இங்கு ஒரு தீயணைப்பு படையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அரசு இதுவரை அதற்கு செலி சாய்க்காமல் இருப்பதன் காரணமாக லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு நெருக்கடி காலங்களில் இந்தத் துறைக்குத் தேவையான வண்டிகள் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது மாவட்டத்தில் ஒரு வண்டியும் அதற்கான கருவிகளும் இருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல் இன்னும் ஏராளமான வண்டிகளும் அதற்குத் தேவைப்படும் டிரைக் கருவிகளும் வாங்கிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த இலாகா மேலும் செம்மையாகவும், செவ்வையாகவும் பணியாற்றுவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, போலீசுக்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பில்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த வகையில் இதற்குக் கண்டிப்பான உத்தரவுகள் கொடுத்தால் அது சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்கு இயலும். இந்த மாதிரித்தில் இருக்கின்ற அரசியல்வாதிகளுக்கு எந்தவிதமான தீங்கும் வராது வண்ணம் இந்தத்துறை செயல்பட வேண்டும். அதில் முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

(முற்பகல் 9.50)

*திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மதிப்பிற்குரிய ஜனதா கட்சித் தலைவர் உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் இங்கே மத்திய அரசின் சார்பிலே ஒரு உறுதிமொழியை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதிமொழியை கொடுப்பதற்கு அவருக்கு ஏதாவது அதிகாரம் மத்திய அரசிலேயிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதும் தெரியவில்லை. பிரதம மந்திரி அவர்கள் சார்பிலே இந்தச் சபையிலே அப்படி ஏதாவது உறுதி மொழி சொல்ல வேண்டுமென்று அதிகாரம் தரப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த காங்கிரஸ் கட்சி சர்வாதிகார ஆட்சி என்றும், அந்த ஆட்சியிலே நடைபெற்ற தவறுகள் எல்லாம் இங்கே நடக்காது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தவறு தொடர்ந்து நடக்கும் என்பதை அதைவிட இன்னும் உறுதியாக நடக்கும் என்பதை ஜனதா கட்சி நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றை நான் உதாரணமாகச் சொல்ல முடியும்....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, இதுவரை இந்திரா காங்கிரஸ் என்று சொன்னால் கோபம் வந்து கொண்டிருந்தது இவர்களுக்கு. இந்தக் காலம் மாறி, இந்திரா காங்கிரஸ் என்று அழைப்பதை உரிமையோடு ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார்கள், சூழ்நிலை காரணமாக. இந்த இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்கும். இந்திரா அம்மையாருக்கும் இருக்கின்ற தொடர்புபோல் அல்ல, ஜனதா கட்சிக்கும் அதனுடைய தொண்டர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், தலைவருக்கும் என்பதை அவர்கள் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நான் சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி ஜனதா கட்சித் தலைவர். நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிர்வாகத்திற்கும் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற ஒருவர் கட்சி அது. ஆனால் ஜனதா கட்சி ஜனநாயக முறைப்படி, கொள்கை அளவில் முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட கட்சி என்பதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே. ஜனதா கட்சித் தலைவர் அப்ட்டமாக ஒப்புக் கொண்டார். நாங்கள் ஆளுக்கு ஆள்தான் பேசுவோம். அப்படிப்பட்ட உரிமை எங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவருக்கு நாங்கள் கட்டுப்பட மாட்டோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

நேற்றுப் பாராளுமன்றத்திலே ஜனதா கட்சியின் உறுப்பினர்கள் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது, அதிலேயும் இப்படித்தான் ஆளுக்கு ஆள் பேசியிருக்கிறார்கள். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் டி.ஐ.ஆர். என்று மிசாவிருப்ப பதிலாக ஒரு மினி மிசாவைக் கொண்டு வருவதற்காக முயற்சி எடுத்திருக்கிறார். இதைச் சட்டபூர்வமாக

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 17]

ஆக்குவதற்கு மசோதா கொண்டு வரப்பட இருக்கிறது என்ற விவாதம் நடந்திருக்கிறது. இந்த டிபன்ஸ் ஆப் இண்டியா ரூல்ஸ் என்பது காங்கிரஸ் காலத்திலே இருந்தது. அது வருஷா வருஷம் வேண்டும்போது அதை நீடித்துக்கொண்டே வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அதை பர்மனண்டாக, வைத்துவிட வேண்டுமென்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்துப் பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினராக இருக்கும் ராம் ஜெத் மலானி அவர்கள் பேசினார்கள். அதற்கு பிரதம மந்திரி அவர்கள் அவரைக் கடுமையாக எச்சரித்திருக்கிறார்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் அவரை எச்சரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜனதா கட்சித் தலைவருக்கும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவருக்கும் இங்கே சர்ச்சை வேண்டாம். இப்போது சட்டமன்றத்திலே நடப்பது காவல் துறை மானியம். இங்கே பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: முடித்து விடுகிறேன். ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தங்கள் கட்சி ஜனநாயக முறையில் செயல்படுவதாகவும் காங்கிரஸ் கட்சி சர்வாதிகாரமாக நடக்கிறது என்று சொன்னதற்காகவும் பதில் சொன்னேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அடுத்து இந்த காவல் துறை மானியத்தின் பேரிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். காவல் துறையைப் பற்றிய மானியம் வருகின்றபோது, அவையிலே காரசாரமாக விவாதம் நடப்பது பழக்கம். கடந்த 2 நாட்களாக இந்த மானியத்தின் மீது காரசாரமாக விவாதங்கள் நடைபெற்றன. பல குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டன. அப்படிச் சாட்டப்பட்டக் காரணத்தினாலே காவல் துறையிலே அதிகம் குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி அதை கலைத்துவிட முடியாது. அதை நாம் வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். காவல் துறையை நாம் புறக்கணித்துவிட முடியாது. அதனுடைய பணி ரொம்ப முக்கியமானது. அதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை நீக்கி, இதைச் செம்மைப்படுத்தி, மக்களுடைய நலனுக்காக இதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையின் கண்ணோட்டம் கடந்த காலத்தில், பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்த பாரம்பரியத்தில்தான் அந்த முறைப்படிதான் இருக்கிறதே தவிர, புதிய நோக்கத்தோடு பிரச்சினைகளை அணுகுவதை நாம் பார்க்க முடியவில்லை. புதிய கண்ணோட்டத்தோடு பிரச்சினைகளை அணுகவேண்டும். ஏழைகள் யாராவது வந்து தாங்கள் வசதியான ஒருவரால் துன்புறுத்தப் படுகிறோம் என்று புகார் கொடுத்தால், காவல் துறை அதிகாரிகள்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வசதியானவர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கமாட்டார்கள், வசதியானவர்கள் இந்தத் தவறைச் செய்வார்களா என்ற கண்ணோட்டத் தோடுதான் பார்க்கிறார்கள்.

அதே சமயத்தில் வசதியானவர்கள், செல்வாக்குள்ளவர்கள் ஏழைகளின் பேரில், தவறு செய்தான் என்று புகார் சொன்னால் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து அரஸ்ட் செய்து அவனை உள்ளே தள்ளிவிடுகிறார்கள். அந்தக் கண்ணோட்டம் மாறவேண்டும். ஏழைகளாக இருந்தாலும் பணக்கரராக இருந்தாலும் குற்றச்சாட்டின் தன்மையில் பாராபட்சமற்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முறையில் காவல் துறையினர் செயல்பற்ற முன்வரவேண்டும், இன்றைக்குக் கீழ் நிலையில் இருக்கும் மக்கள். நாதியற்ற நிலையில் கேட்பார் யாரும் இல்லை என்ற நிலையில் இருக்கும் மக்கள் தங்களுக்குக்கிற கஷ்டங்களை, சிரமங்களைக் காவல் துறையிடம் சொல்லித் தான் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நேரடியாக அவர்கள் சொல்லுவதற்கின்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும் ஸ்தாபனமாக, அமைப்பாக காவல்துறை செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கேற்ற வகையில் அவர்களுக்குப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் பிரச்சினைகளை அணுகப் பயிற்சியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

தொழிலாளர் பிரச்சினை போன்றவற்றில் போலீஸ் தலையீடு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது. தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள் என்றால் அது அவர்களுடைய உரிமை. அந்த உரிமையைப் பறிக்கக்கூடிய அளவுக்குக்கும் நடவடிக்கை எடுத்து, துன்புறுத்தி ஸ்ட்ரைக்கைக் குலைக்கும் காரியங்களைச் செய்யக் கூடாது. ஆனால் லா அண்டு ஆர்டர்—சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமைகளில் போலீசுக்குப் பொறுப்பு உண்டு.

என்.ஜி.ஓ.-க்களின் போராட்டத்தின்போது மிகுந்த பொறுப் போடு சுமுகமாகப் பிரச்சினை தீர உதவியிருக்கிறார்கள் என்று என்.ஜி.ஓ. சங்கத்தின் சார்பாகவே பத்திரிகையில் அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிரச்சினைகளைச் சிக்கலாக்காமல் பிரச்சினைகளில் சுமுகமாக முடிவு எடுக்கும் நிலையைக் காவல் துறை செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

வீக்கர் செக்ஷன்ஸ்-சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் இருக்கும் மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டும். குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சிக்கலானதும்பம் என்ற கிராமத்தில் மிராசதாரர்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் இடையே கூலித் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தகராறு காரணமாக இரு தரப்பாருக்கும் இடையே கை கலப்பு ஏற்பட்டது. அரிசனங்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 47 பேர் கை ஒடிந்து,

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 17]

அடிப்பட்டு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலச் சுவான்தார் ஒருவர் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதன் காரணமாக 150 அரிசன குடும்பங்களின் வீடுகளைச் சூறையாடி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பண்டங்கள் சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆடுகளை எல்லாம் ஒட்டிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். மாடுகளை எல்லாம் ஒட்டிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இதுவரை அது சம்பந்தமாக யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. அந்தச் சம்பவங்களை நடத்தியவர்கள் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட அரிசன மக்கள் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருப்பதாகக் கருதுவார்களா?

அவர்கள் அடிக்கப்பட்டது உண்மை; அவர்கள் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டது உண்மை. ஆனால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ரெக்கார்டில் எழுதி வைத்திருக்கலாம். இந்த மாதிரி செய்தவர்களை அரெஸ்ட் செய்து நடவடிக்கை எடுத்து கேஸ் போட்டிருக்க வேண்டாமா? இப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்குமானால் அடுத்து இந்த மாதிரிச் சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தக் கேஸ் சம்பந்தமாக காவல் துறை கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்; மேலும் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சங்கடங்களும் ஏற்படாத வண்ணம் தவறு செய்தவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் தேனி வட்டாரத்தில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த வட்டார காங்கிரஸ் கட்சி செயலாளர் சுந்தரராஜ் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அரசியல் ரீதியான கொலை; அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகக் கொலை செய்யப்பட்டார். கொலை செய்தவர் யாரும் இதுவரை கைது செய்யப்படவில்லை. அவர்களாகவே கோர்ட்டில் போய் சரண்டர் ஆகி உள்ளார்கள். இதிலே கடும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டாமா?

(முற்பகல் 10-00)

இம்மாதிரிச் செல்வாக்கு மிக்கவர்களுடைய தலையீட்டாலே அந்த கேஸை வினாகிவிடுமோ, குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படாமல் போய்விடுவார்களோ என்ற அச்சவுணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அச்சவுணர்வின் காரணமாகக் கொலை செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்படக் கூடிய அளவிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும்.

அதே நேரத்திலே, அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே மதுரை நகரத்திலே முத்துகிருஷ்ணன் என்ற காங்கிரஸ் தொண்டர் கொலை செய்யப்பட்டார். அதுவும் மிதமான முறையிலேதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. இன்னும் குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அதைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி சில

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பேர்கள் எடுக்கலாம். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் யார் குற்றம் செய்தாலும்கூட, அவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஏ. முக்குளம் என்ற இடத்திலே வி.ஆர்.இராமமுத்தேவர் என்பவர் பேரிலே போலீஸ் கேஸ் போட்டிருக்கிறது. ஏதோ பக்கத்திலே இருப்பவர்களுக்கும் அவருக்கும் சச்சரவு என்று சொல்கிறார்கள், அதற்காக அவரை கைது செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி இராத்திரி பூராவும் அவர் வீட்டு வாசலிலே போலீஸ்காரர்கள் போய்துப்பாக்கியோடு கைவிலங்கோடு காத்துக்கொண்டு இருந்திருக்கிறார்கள். ஏதோ வாய்ச் சண்டை, அடித்தடி கூட இல்லை. அதற்காக இரவு பூராவும் கைவிலங்கை வைத்துக்கொண்டு அங்கே பெரிய அமர்க்களம் செய்திருக்கிறார்கள் போலீஸ்காரர்கள் விடிகிற வரையில், அதுபற்றி 2-3-78 ஆம் தேதியன்று இராமநாதபுரம் மாவட்ட கலெக்டர் இடத்திலே அவர் ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்திருக்கிறார். அது சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ்காரர்கள், தேவராஜன், ஹெட்கான்ஸ்டபிள் அய்யனார், ரைட்டர் மாரியப்பன், பி.சி., மாரியப்பன் பி.சி., பெர்னாண்டோ, பி.சி., ராமன், பி.சி ஆகிய இத்தனை பேர்களும் சேர்ந்துபோய் அவருடைய வீட்டுக்குள்ளே போய் புகுந்து— அவர்கள் ஏதோ பணம் கேட்டார்கள், கொடுக்கவில்லை. அதற்காக இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள்— மிரட்டியிருக்கிறார்கள், இது சம்பந்தமாக முடிவிறாணை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை

திருச்சி நகரத்திலே மகாத்மா காந்தியடிகள் சேவா சங்கத்தின் செயலாளராக கோதண்டம் என்பவரிடத்தில் சின்னசாமி தெருவில் 356 ஆம் எண்ணில் இருக்கிற ஒருவர் குடிபோதையிலே அங்கு உள்ளவர்களிடம் தகராறு செய்கிறார். இதைப்பற்றி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒரு பெட்டிஷன் கொடுத்தும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

குடிசாரனுடைய செயல் இது. தினசரி குடிப்பது, குடித்து வீட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரிச் செயல்களின் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டால் இம்மாதிரிச் சிறு தவறுகள் நடக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய தினம் கூட செய்தி வந்திருக்கிறது. மதுராந்தகத்திலே குக்கம்சந்த் என்பவர்மீதும், மதுராந்தகம் ராகவன், தாலுசா காங்கிரஸ் தலைவர் என்பவர் மீதும், ரயில்வே ஆக்ட் 343வது செக்ஷன்படி கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களை அரஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே இந்த செய்தி ஒரு தினசரி ஆக வந்திருக்கிறது. ஆனால் வெளியிலே வந்திருக்கிற செய்தி ஏதோ இந்திரா காந்தியை அரெஸ்ட் செய்த

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 17]

போது இவர்கள் ரயில்வே லைனுக்கு வந்தார்கள் என்று சொல்லிப் போட்டிருப்பதாக, அரசியல் ரீதியாக அமைதியாகப் போராட்டம் நடத்துகிறபோது இம்மாதிரி கேஸ் போட்டு அவர்களுக்குத் தொந்திரவு கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைப்பற்றி அரசு கவனம் செலுத்தி விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸார்கள் பேரிலோ அல்லது அதிகாரிகள் பேரிலோ குற்றச்சாட்டுகள் வரலாம். அவை உண்மையாகவும் இருக்கலாம் தவறாகவும் இருக்கலாம். ஒரு அதிகாரியின்பேரிலே குற்றம் சொல்லி ஒரு புகார் கொடுத்தால் அப்படி குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட அந்த அதிகாரிக்கே அந்த பெட்டிஷன் அனுப்பப்பட்டால் அந்த அதிகாரி, புகார் கொடுத்தவருக்கு அவ்வளவு தைரியமா? என்று நினைத்து இன்னும் அவர்மேல் பல குற்றச்சாட்டுக்களைச் சாட்டி நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருப்பதால், எந்த அதிகாரி மீதாவது குற்றஞ்சாட்டினால், அவரிடத்திலேயே அந்த புகார் பெட்டிஷனை அனுப்பினால் அந்தப் புகார் கொடுத்தவர் கதி அதோ கதி தான். மனிதர்கள்தானே நாமெல்லாம். அந்த உணர்வு இருக்கிறது. நம்பேரிலே இவ்வளவு தைரியமாகப் பெட்டிஷன் போட்டு விட்டார் என்ற எண்ணத்தில் அவர் மீது வேறு குற்றச்சாட்டைச் சாட்டி உள்ளே தள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் வரும். இம்மாதிரி அதிகாரிகளை விசாரிப்பதற்காகத் தனி செல் போட வேண்டுமே தவிர அவர்களுக்கே அனுப்பி விசாரிக்கின்ற முறையை மாற்ற வேண்டும்.

மதுவிலக்குப் பற்றி உறுப்பினர்களெல்லாம் பேசுகிறார்கள். ஏழைகளெல்லாம் குடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் மதுவிலக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குத் தமிழகம் பூராவிலும் இருந்து வந்திருக்கின்ற செய்திகளைப் பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் காய்ச்சுவதிலும், குடிப்பதிலும் எந்தவிதமான குறைவும் இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

எனவே நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை இன்னும் தீவிரமாக அமலாக்கி இதை அறவே இல்லாமல் செய்வது எப்படி என்று பார்த்து, கடும் தண்டனை கொடுத்தாவது இந்த மதுவிலக்கைச் சரிவர அமல் நடத்த வேண்டும். இதில் தாமதம் காட்டுவது மதுவிலக்கைக்கொண்டு வந்ததற்கான அந்தப் பலன் இல்லாமல் செய்து விடும்.

காய்ச்சுபவர்கள் காய்ச்சிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். குடிப்பவர்கள் குடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இதில் போலீஸ் அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் மேலதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று எடுத்தாலும் கீழேயுள்ள கான்ஸ்டபிள்கள் செய்தி அனுப்பி, “ஜாக்கிரதை, அதிகாரிகள் வருகிறார்கள்” என்று தெரிவித்து விடுகிறார்கள். இது மாமூலாக நடந்து

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கொண்டிருக்கிறது, சர்வசாதாரணமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, மதுவை உற்பத்தி செய்பவர்கள்மீது கடும் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை உள்ளே வைக்க வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இதை எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவது? காவல்துறை மேலதிகாரிகள் இதை எப்படியும் அமலாக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் கீழே தவறு நடந்துவிடுகிறது. எனவே, மக்கள் கமிட்டி என்று அமைத்துத் தீவிரமாக முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று இருந்தது. அந்த முயற்சி இப்பொழுது எப்படிச் செயல்படுகிறது என்று தெரியவில்லை.

தமிழ்நாட்டிலேயே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஓரத்தநாடு திட்டம் என்று அமல்படுத்தினார்கள். அதன்மூலம் அங்கேயுள்ள கிராமங்கள் மிகவும் நல்லமுறையில் இருந்தது. காய்ச்சுவது இல்லை, குடிப்பது இல்லை என்று அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலும் நடந்து கொண்டிருந்தது. இன்றைக்கு அங்கேயும் செம்மையாக அது நடைபெறவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

அவ்வளவு கட்டுப்பாடாக இருந்த பகுதியிலேயே குலைந்து விடுமானால் மற்றப் பகுதிகளில் எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, வெறும் அதிகாரிகளை மட்டும் கொண்டு அமலாக்கிவிட முடியாது, மக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் அதிகமாகப் பெறுவதற்கு அரசு முயற்சிக்கு வேண்டும். மக்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்றால் தீவிரமாக அமலாக்க முடியாது. அறவே ஒழிக்க முடியாது. ஆகவே, கிராம மட்டத்தில் தீவிரமான எண்ணம் கொண்டவர்களைக் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்து காவல்துறையினரின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்று இதைத் தீவிரமாக அமலாக்க வேண்டும். அதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்று முன்தினம் சென்னையிலே லாரியிட்ஸ் ரோடு காலனிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தோம். அங்கே ஏதோ யாரோ அடித்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். போலீசார் சென்று உள்ளே நுழைய முடியவில்லை என்று வந்திருக்கிறார்கள். யாரோ சாராயம் காய்ச்சுவவர்களுக்கும், கபாலி நகர் மாயாண்டி காலனியில் இருப்பவர்களுக்கும் இடையில் சண்டையாம். போலீசார், யார் காய்ச்சுகிறார்களோ அவர்களைப் பிடிக்காமல், அங்கே இருக்கின்ற மக்களை அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும். சென்னை நகரில் காய்ச்சுவதும், விற்பதும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது,

அடுத்து, லாரிகளிலே ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போகக் கூடாது என்று சர்க்காரால் முடிவெடுக்கப்பட்டு; காவல்துறையால் முடிவெடுக்கப்பட்டு பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளைப் பார்த்தோம். அதனால் யாரும் அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் மாநாடு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

1978 மார்ச் 17]

களுக்கோ, வேறு எந்தக் காரணத்திற்கோ லாரிகளில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போகக்கூடாது என்ற தடை இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் கோவையிலே நடந்த ஜனதா கட்சிக்காரர்கள் மாநாட்டிற்குப் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்ததை வைத்துச் சொல்கிறேன் — 600 லாரிகள், பஸ்கள் வந்ததாக, கிட்டத்தட்ட 400 லாரிகள் அந்த மாநாட்டிற்கு வந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். போலீசார் அந்த லாரிகள் போவதை எப்படி அனுமதித்தார்கள்? எப்படி அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன், திருச்சியிலே நடந்த மாநாட்டிற்குக் கூட லாரிகளில் ஆட்களை ஏற்றிச் செல்லப்பட்டது. அவர்கள்மீது வழக்குகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து:— தலைவரவர்களே, திருச்சி மாநாட்டிற்கு லாரிகளை யாரும் எடுத்துப் போகவும் இல்லை, அப்படி வந்திருந்தால் கேஸ் போட்டால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. கிடைப்பாது என்று உறுதியாகக் கூற முடியும். லாரியை யாரும் கொண்டு போகவில்லை. ஆனால் ஜனதா கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு தைரியம், மத்தியிலே நாம் ஆட்சியிலே இருக்கிறோம், எனவே மாநில ஆட்சி ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள்; லாரிகளில் செல்பவர்களை இவர்கள் பிடித்தால் அவர்களிடம் சொல்லி பயமுறுத்தலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டு செய்திருக்கலாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், மத்திய ஆட்சி மாநில ஆட்சியை மிரட்டியது அந்தக் காலம். இப்பொழுது மாநில ஆட்சிக்கு சுதந்திரம் கொடுத்திருப்பது இந்தக் காலம்

(முற்பகல் 10-10)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாநில ஆட்சிக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று மாநில ஜனதா கட்சிக்காரர்கள் சுதந்திரத்தை கையில் எடுத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துச் சட்டத்திற்குக்கூட கட்டுப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறார்கள்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் கூறும்போது மத்தியிலே ஜனதா தலைவர்கள் ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருப்பதால் மாநில ஆட்சி என்ன செய்துவிட முடியும் என்று மாநில சர்க்காரை அலட்சியப்படுத்துகின்ற வகையில் பேசுவது இந்த மாநில சர்க்காரையும், இந்த அவையையும் அவமதிப்பதாகாதா, அது குறிப்பேட்டில் இருக்கலாமா என்பதைப் பற்றித் தாங்கள் தீர்ப்பளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு பேரவை துணைத்தலைவர்: அதனால் பரவாயில்லை. பேசட்டும்.

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அவர் ஏதோ ஒரு கருத்தை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறார். அது தவறான கருத்து. ஆகவே இந்த மாநாட்டில் லாரிகளைக் கொண்டு வந்ததற்காக என்ன நடவடிக்கையை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.....

திரு. ர. ஜெபமணி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஐ ஆம் தாட் ஈஸ்டிங்.

திரு. ர. ஜெபமணி: மாநாட்டிற்கு லாரிகள் வந்ததாகவும் அதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதைப் பற்றியும், ஏதோ ஜனதா கட்சி திமிரோடு சுதந்திரமாக நடப்பதாகவும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே இதைப் பற்றி 2 பேர்கள் பேசி விட்டார்கள். நீங்களும் பேச வேண்டாம். இதிலே ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. ர. ஜெபமணி: ஜனதா கட்சி ஒன்றும் அரசாங்க லாரிகளை ஓசியில் பயன் படுத்தவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அரசு லாரிகளை மாண்புமிகு சரண்சிங் அவர்கள் பிறந்த நாளைக்கு ஏற்பாடு செய்தவர்கள் பயன்படுத்தவில்லையா.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப் பற்றி பேசவேண்டாம். டிமான்டிவே பேசுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: பிறந்த நாள் விழாவிற்கு லாரிகள் கொண்டு வந்தது பற்றி ஜெபமணி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. இப்படி லாரிகளைக் கொண்டு வந்தவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, முதுகுளத்தூரிலே தீ அணைப்பு படை இல்லை என்று ஒரு பெரிய குறை இருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அடிக்கடி தீ விபத்து ஏற்படுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வசதி இல்லை. எனவே அரசாங்கம் அந்தப் பகுதியில் ஒரு தீ அணைப்பு படை ஒன்றை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1978 10.17

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமசுந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கான்சிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் பேசுகிற போது, மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சபையில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்வது சரியாக இருக்காது. ஆகையினால் அவருடைய பிறந்த நாள் விழாவில் ஏதோ வாகனங்கள் எடுத்துச் சென்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது மூறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : உள்துறை அமைச்சரைப் பற்றி குற்றச்சாட்டுச் சொல்லவில்லை. அந்த விழாவை நடத்தியவர்கள் அரசாங்க லாரிகளைப் பயன் படுத்தினார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு விளக்கம். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது ஜனதா கட்சி பார்லிமென்டரி புரான்ட்ஸிஸில், வேறுபட்ட கருத்துக்கள் கூறியதாக வகுத்தப்பட்டு கொண்டார்கள். உண்மையிலேயே நாங்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஜனதா பார்லிமென்டரி பார்ன்ட்ஸிலே வேறுபட்ட கருத்துக்களை சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் கூட்டங்களில் வேறுபட்ட கருத்துக்களை ...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்? அது உருபம் : இதுவிரும்பு
நிதவிக்குக் கங்காண்டி நிதியை மூலப்படுத்தும்
உயர்ந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி கூட்டத்தில் மாறு
கட்டுக்கருத்துக்களைச் சொன்னால் உடனே ஜெயிலில் தள்ளி
விடுவார்கள். அந்த நிலைமை இப்போது இல்லை என்று சொல்லிக்
கொள்கிறேன். படிப்புறத்தில் உயர்ந்திருக்கும் குழந்தைகளுக்கு
உயர்ந்த படிப்புகள் கொடுக்கப்படும். மேலும்
மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசும்போது
அவர் பதில் சொல்கிறார். அவர் பேசும்போது உடனே நீங்கள்
பதில் சொல்கிறீர்கள். அவர் முடித்த உடனே நீங்கள் சொன்னால்
நன்றாக இருக்கும்.

1978 மார்ச் 17]

திரு. து. இராமசாமி : விசாரணை இல்லாமல் உள்ளே தள்ளியதாக ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

***திரு. மு. கருணாநிதி :** பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு, மன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெறுகின்ற வகையில் சற்றொப்ப ரூ. 33 கோடி அளவிற்கு மானியம் பெறுகின்ற நிலையில் விவாதங்களுக்குட்பட்டு வருகின்ற காவல் துறை மானியத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நீண்ட நேரம் இந்த மானியத்தின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளின் காரணமாக, நேரம் அதிகம் இல்லையென்ற காரணத்தினால் மிகச் சுருக்கமாகச் சில வற்றை மாதிரி காவல் துறை பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற நம்முடைய முதல்வருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய நிற்காக் கடமையாகும்.

நேற்று இங்கு உரையாற்றிய நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள், போலிஸ் கமிஷன் என்று ஒன்று அமைக்கப்பட்டது, அது என்ன வாயிற்று? அது ஐஸ் பெட்டியிலே போடப்பட்டதா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். கழக ஆட்சியில் போலிஸ் கமிஷன் ஒன்று அமைக்கப் பெற்று அதிலே பங்கு பெற்றிருந்தவர்கள் பல பரிந்துரைகளைச் செய்து, கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயே 133 பரிந்துரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு 40-க்கு மேற்பட்ட பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன, நடைமுறைக்கு வந்தன என்பதை இந்த மன்றத்திலே ஆட்சி பொறுப்பிலேயிருந்த நேரத்திலும் சரி எதிர்க்கட்சி வரிசையிலேயிருந்து சென்ற கூட்டத் தொடரில் காவல் துறை மானியத்திலே விவாதம் நடைபெற்ற காலத்திலும் சரி நான் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறி இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரூ. 33 கோடி அளவுக்கு மானியம், எழுப்பப் படுகிறது. இந்தத் துறை 1970 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 13 கோடி அளவுக்குத் தான் மானியம் எழுப்பப்படுகின்ற ஒரு துறையாக இருந்தது. இந்த ரூ. 13 கோடி 1974-75 ஆம் ஆண்டிலேயே ரூ. 26 கோடி அளவிற்கு இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உயர்ந்ததற்குக் காரணம் போலிஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை அன்றைக்கிருந்த அரசு நிறைவேற்றத் தொடங்கியது தான்.

அது மாத் திரமல்ல, இரண்டாம் நிலைக் காவலர்கள், ரூ. 70-லிருந்து ரூ. 95 வரையில் அடிப்படைச் சம்பளம் பெற்றவர்களுக்கு ரூ. 150-லிருந்து, ரூ. 225 என்ற அளவிற்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தியது அந்தப் போலிஸ் கமிஷனு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

டைய பரிந்துரைகளுடைய அடிப்படையிலே தான் என்பதையும் நாம் யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. கடந்த காலத்திலே, இந்தத் துறை வேகமாக இயங்கவும், விரைவாகப் பணியாற்றவும், விறுவிறுப்போடு செயல்களை முடுக்கவும், நவீனக் கருவிகள் தேவை என்பதை உணர்ந்து கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளில் அதுவும் ஒரு கட்டமாக இருப்பதை அறிந்து அதற்கு ஆவன செய்ததும் முன்பிருந்த கழக அரசு என்பதையும் அது தொடர்ந்து நடைபெறும் என்கின்ற நம்பிக்கையோடு நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

காவல் துறை அதிகாரிகள் அல்லது காவல் நிலையங்களில் இருப்பவர்கள் உடனடியாகச் சென்று குறிப்பிடுகின்ற புகார்கள் குறித்து விசாரிப்பதற்கு ஏதுவாக 1971 ஆம் ஆண்டு முதல் 1975 ஆம் ஆண்டுவரையில் இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் 450 மோட்டார் சைக்கிள்கள் அந்த காவல் நிலையங்களுக்கு அரசின் சார்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் காவல் துறையில் இருக்கிற பெரும்பாலோர் அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினர் பல தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்றாலும் கூட அந்தத் தவறுகளை இப்படிப்பட்ட மன்றங்களில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களும் இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளும் கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களும் இந்த மானிய விவாதத்தின் போது சுட்டிக் காட்டுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் அவர்களைத் திருத்திக் கொள்ளவோ, திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இல்லாவிட்டால் அரசின் சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்கவோ ஏதுவாக இருக்கும் என்பதால் விவாதிக்கிறோமே அல்லாமல் அதே நேரத்தில் இந்தத் துறை மேலும் செம்மைப்படுத்தப்பட்டு, விறுவிறுப்பாக, வேகமாகப் பணியாற்றுவதற்கான வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும்; அதற்கு இந்த அரசு ஆவனச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவுமே சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

தரப்பட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கையை நான் கூர்ந்து படித்துப் பார்த்தேன். ஆய்வு அறிக்கையிலே 4, 5 பக்கங்களில் 1976, 1977 ஆம் ஆண்டுகளில் சொத்து குறித்து நிகழ்ந்த குற்றங்கள் பற்றிய ஒப்பீட்டு அறிக்கை பின்வருமாறு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் 1976 ஆம் ஆண்டு ஆதாயத்திற்காக செய்யப்பட்ட கொலைகள் 30. 1977 ஆம் ஆண்டில் அது 49. கொலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

1976 ஆம் ஆண்டில் கொள்ளைகள் 20. 1977 ஆம் ஆண்டில் 22 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

வழிப்பறி 120, 1976-ல், 1977-ல் 130 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கன்னக்கோல் வைத்துக் கொள்ளையிருதல் 1976-ல் 7,759 ஆக இருக்க, 1977-ல் 10,305 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

பெரிய திருட்டுகள் 19,710, 1976-ல், 1977-ல் 24,589 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

சிறிய திருட்டுகள் 2,551, 1976-ல். 1977-ல் 3,244 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

கால்நடைத் திருட்டுகள் 1976-ல் 1,187. 1977-ல் 1,359,

ஆக 1976-ல் 31,377 குற்றங்கள். 1977-லே 39,698 குற்றங்கள், இந்த அளவுக்கு ஏறத்தாழ 8,000-க்கு மேற்பட்ட நிலையில் குற்றங்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன.

இந்த ஒப்பீட்டு நோக்கில் 1975-லே ஆண்டையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், 1975-ல் நடைபெற்ற குற்றங்கள் 33,044. இப்போது 1977-ல் 39,698. 1975ஆம் ஆண்டுக்கும் 1977ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் 6,000-க்கு மேற்பட்டு குற்றங்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையில் அரசின் சார்பில் தரப்பட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கை நிதர்சனமாகத் தெரிவித்திருக்கிறது.

அதோடு, தரப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை சதவீதம் என்று வரும்போது 1976-ல் 52.4 சதவீதம் துப்பு துலக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ல் துப்பு துலக்கப்பட்ட சதவீதத்தின் அளவு 41.8 என்று அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. 1975-ல் அது இந்தக் குறியில் இல்லாவிட்டாலும் 1975ஆம் ஆண்டு ஆய்வு அறிக்கையில் இருக்கிறது — 58.9 என்ற அளவுக்கு துப்பு துலக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1975-லே 58.6 சதவீதமாக இருந்தது 1976-ல் 52.4 சதவீதமாகக் குறைந்து, 1977-ல் இந்தப் புள்ளி மதவிக்கு வந்த பிறகு 41.8 சதவீதம் என்று இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் குறைந்து இருப்பது உள்படியே வருந்தத்தக்க ஒன்று என்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அதைப்போலவே, ஆய்வு உரையில் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்கு, லிசாரணை நடைபெறுகின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கையில் துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை சதவீதம் என்பது 1976-ல் 70.7, 1977-ல் இப்போது அது 57.7 என்ற அளவுக்குப் படுபாதாளத்திற்கு வீழ்ந்திருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 1975ஆம் ஆண்டு இப்படி துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகளின் சதவீதம் 73.1 ஆக இருந்திருக்கிறது. 1975-ல் 73.1 ஆக இருந்தது, 1976-ல் 70.7 ஆகக் குறைந்து 1977-ல் 57.7 ஆக குறைந்து இருப்பது மிக மிக வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றாகும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

5-ம் பக்கத்தில் ஆய்வு அறிக்கையில் ஒன்றுகூறப்பட்டிருக்கிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு இருந்ததைவிட 1977-ல் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 8,321 உயர்ந்துள்ளன. அதாவது 26.5 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. 1972 ஆம் ஆண்டில் 3.1 சதவீதம்தான் குற்றங்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இதையும் கவனத்தில் கொண்டுவருவோம்.

1972 என்று குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அதற்கு முன்பு நடந்த ஆட்சி நல்ல ஆட்சி என்றும் 1972-க்குப் பிறகு நடந்த ஆட்சிதான் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய ஆட்சி என்றும் நம்முடைய இன்றைய அரசு கருதுகின்ற காரணத்தினால்தான். அதனால்தான் நான் 1972-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரத்தைச் சொன்னேன். 1972 ஆம் ஆண்டிலே குற்றங்களின் அதிகரிப்பு 3.1 சதவீதமாக இருந்தது. 1977 ஆம் ஆண்டிலே குற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு 26.5 சதவீதமாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெருமளவில் புலன் விசாரணை அதிகாரிகளை நியமிப்பதன் மூலம்தான் இந்தச் சவாலை ஏற்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே அளவு எண்ணிக்கை உள்ள அதிகாரிகள் தான் 1972-லும் இருந்தார்கள். 1975-லும் இருந்தார்கள், 1976-லும் இருந்தார்கள். 1977-லும் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, புலன் விசாரணை அதிகாரிகளைப் பெருமளவில் நியமிப்பதன் மூலமாகத்தான் இந்தச் சவாலை ஏற்க முடியும் என்று கூறுவதை என்னால் ஏற்க இயலவில்லை. இது அதிகாரிகளினுடைய திறமைக்குறைவா? அல்லது அந்த அதிகாரிகளின் நல்ல திறமையைப் பயன்படுத்த அரசு தவறிவிட்டதா என்கின்ற வினாவோடு இந்தப் பிரச்சினையை நான் நிறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து காவல்துறையினரின் மொத்த எண்ணிக்கை பற்றி ஆய்வறிக்கையின் 23 ஆம் பக்கத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள—அதாவது கிட்டத்தட்ட 1978-ஐ ஒட்டி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்—மொத்த எண்ணிக்கை 46,716 ஆகும். இது 1977ல் இப்போது தரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையின் ஆய்வு அறிக்கையிலே 46,716 பேர் காவல்துறையினரின் மொத்த எண்ணிக்கை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தார்கள்? 46,516 பேர் இந்தக் காவல்துறையினுடைய எண்ணிக்கையில் இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஆக 1975-க்குப் பிறகு 1976 உருண்டு 1978-லே 200 பேர் தான் அதிகமாகி இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பத்தாயிரம் பேரை போலீஸ் வேலைக்குச் சேர்க்கப்போகிறேன் என்று கடந்த கூட்டத் தொடரில் அறிவித்தார்கள். அந்தப் பத்தாயிரம் பேரில் 5 ஆயிரம் பேர், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆயிரம் பேர் கூடச் சேர்க்கப்படவில்லை. 200 பேர் தான் இந்தத் தொகையில் அதிகமாகி இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இரண்டாம் நிலைக்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

காவலர்களில் 32,621 பேர் என்று இருந்தற்கு மாறாக 32,689 என்று — ஆக 68 பேர் தான் இரண்டாம் நிலைக்காவலர்களின் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகி இருக்கிறார்கள்.

இதே நேரத்தில் இன்னொரு ஒப்பீட்டையும் நான் காட்ட விரும்புகிறேன். 1972-லே 38,541 ஆக இருந்ததை 10 ஆயிரம் பேரை வேலைக்கு எடுக்கப்போகிறேன் என்று அறிவிக்காமலேயே கடந்த நான்கைந்து ஆண்டு காலத்தில் ஏறத்தாழ 8 ஆயிரம்பேர் காவல்துறையிலே அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்தாயிரம் பேரை காவலர் வேலைக்கு எடுக்கப் போகிறேன் என்று அறிவித்த பிறகும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் 200 பேர் கூட சரிவர எடுக்கப்படவில்லை என்கிற சோகமான புள்ளிவிவரத்தைத்தான் இந்த ஆய்வறிக்கையின் மூலமாக நாம் பெற முடிகிறது என்பதை என்னால் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இந்த ஆய்வறிக்கையைப் படிக்கும்போது நம்முடைய முதமைச்சரவர்களுக்கு அதிகாரிகள் கடந்த கூட்டத் தொடரில் எந்த ஆய்வு அறிக்கையைத் தந்தார்களோ அதே அறிக்கையை அப்படியே எழுத்துபிசகாமல் இப்போதும் தந்துவிட்டார்களோ என்று எண்ணத்தான்தோன்றுகிறது.

1977-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 23-லே தரப்பட்ட அறிக்கையிலே இம் மாநிலத்தில் 873 காவல்நிலையங்களில் 756 காவல்நிலையங்களுக்கு தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 7 மாதத்திற்குப் பிறகு 1978ஆம் ஆண்டு மார்ச்சிலே அதாவது இப்போது வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலேயும் 873 காவல்நிலையங்களுக்கு 756 காவல்நிலையங்களில் தொலைபேசி வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)

873 காவல்நிலையங்களின் டெலிபோன் வசதி 756 காவல்நிலையங்களுக்கு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று 1977லும் சொல்லப்பட்டது, 1978ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் ஒன்றிரண்டு காவல்நிலையங்களிலாவது டெலிபோன் வசதி செய்து தருவதற்கான அந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

1977 ஆகஸ்டு 23ம் தேதி தரப்பட்ட அறிக்கையில் 873 காவல்நிலையங்களில் 708 காவல்நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தலைமையிடத்துடன் தற்போது இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தரப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலும் எழுத்து பிசகாமல் 873 காவல்நிலையங்களில் 708 காவல்நிலையங்கள், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தலைமையிடத்துடன் தற்போது இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்றுதான் இப்போதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

எனவே இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எந்த ஒரு பெரிய மூன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. பெரிய மூன்னேற்றம் என்றால் குற்றவாளிகளை எளிதில் கண்டுபிடிக்கவும் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்கவும் குற்றவாளிகளுக்குத்தண்டனை வாங்கித்தரவும் இதில் எளிதாகவும், வேகமாகவும் வழிகளைப் பின்பற்ற இந்தத் துறை பலப்படுத்தப்படவேண்டும், புதுமைப்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சி தொடரவில்லை என்பதுதான் கடந்த கால இந்த அரசு வைத்த ஆய்வுரைக்கும் இப்போது இந்த அரசு வைத்திருக்கும் ஆய்வுரைக்கும் இடையே நாம் ஆய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் இருக்கிற உண்மையாக இருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசிய நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். குடித்து விட்டு வன்முறைகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள், வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் இருந்தால் அவர்களின்மீது வழக்குகளைப் போட வேண்டும் என்றும் மற்றும் அதைத் தவிர்த்து மற்ற குடித்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிவிட வேண்டும் என்றும் ஒரு அறிக்கை, கவர்மென்ட் ஜி.ஓ. அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் படித்தேன். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள், இது அதிகாரிகளால் அனுப்பப்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

பிறகு ஹோம் டிப்பார்ட்மென்ட், உள்துறை இலாகாவில் இருந்து இது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக் காட்டினேன். இவ்வளவு பெரியதொரு கொள்கை விஷயத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கையெழுத்தைப் பெறாமல் எப்படி அனுப்பினார்கள் என்று கேட்டேன். அதை பார்த்து விசாரித்து அப்போதே அறிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது வரையில் அறிவிக்கவில்லை. இன்று அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தத் தவறுக்கு யார் காரணம், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி அவர்களுடைய ப்லூரையில் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஆய்வுரையில் ஆட்சேபகரமான ஒரு பகுதிபற்றி நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. 9, 10 பக்கங்களில், ஒரு குறிப்பு “30-10-77 அன்று கட்டுக் கடங்காத ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் அடங்கிய கும்பலொன்று, தடை உத்தரவுகளை மீறி கிண்டி அண்ணா சாலையில் ஹால்டா சந்திப்புக்கு அருகில் கூடியது. அக்கும்பல் அவ்வாறு கூடியிருப்பது சட்டவிரோதமானது என்று அறிவிக்கப்பட்டு கலைந்துபோகுமாறு எச்சரிக்கப்பட்டது. அக்கும்பல் கலைந்து போவதற்குப் பதிலாக கற்கள், சோடா புட்டிகள், கொட்டிக் கம்புகள், தடிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு காவல்படையினரைத் தாக்கியது, முறையாக எச்சரிக்கப்பட்ட பிறகு, கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால், அது பயனளிக்கவில்லை. இது பயனளிக்காமல் போனதாலும், கும்பல் ஆவேசமடைந்திருந்தாலும், காவல் படையினர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டிய

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தாயிற்று. இதில் இருவர் இறந்தனர்; இருவர் காயமுற்றனர். காவல் படையினரில் அறுபத்தைந்து பேர் காயமுற்றனர். விசாரணைக் கமிஷன் ஒன்றை அரசு நியமித்துள்ளது; அதன் தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வளவு தெளிவாக நீங்கள் தீர்ப்பை அறிவித்துவிட்ட பிறகு கமிஷன் எதற்காக, எதற்கு அவர்களிடம் தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. காவல்படையினரை அந்தக் கும்பல் தாக்கியது. முறையாக எச்சரிக்கப்பட்ட பிறகு கண்ணீர்புகை பிரயோகிக்கப்பட்டது; ஆனால் அது பயனளிக்கவில்லை, அது பயனளிக்காமல் போய்தாலும் கும்பல் ஆவேசம் மடைந்திருந்ததாலும் காவல் படையினர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டியதாயிற்று என்று துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குக் காரணம் கற்பித்து இந்த அரசு இந்த அவையில் வைத்துள்ள ஆய்வு அறிக்கையில் கூறிவிட்ட பிறகு சோமசுந்தரம் கமிஷன் தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எதிர்பார்ப்பது போல்தான் வரும் என்று எண்ண வேண்டிய ஐயப்பாட்டுக்கு நாங்கள் இந்த ஆய்வு அறிக்கை மூலம் தள்ளப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு கமிஷன் அமைத்தவிட்டு அந்தச் கமிஷன் அமைக்கும் போதே முதல் கோணல் மற்றும்—கோணல் என்பதைப்போல் நிதழ்ச்சி நடைபெற்ற அதேநாளில் நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள், அவை முன்னவர் அவர்கள் சென்னையில் இருந்தவாறே ஒரு அறிக்கை விடுத்தார். காஞ்சி, மதுரை, திருச்சி, சென்னை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு நிதி விசாரணை நடத்தப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக நான் அறிவிக்கிறேன் என்று அவர்கள் அறிவித்து இது எல்லா ஏடுகளிலும் வெளிவந்து இந்து பத்திரிகையில் கூட முதல் பக்கத்தில் கட்டம் கட்டி போடப்பட்டு அதற்குப் பிறகு நிதி அமைச்சர் அறிவித்ததற்கு மாறாக நம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சென்னையில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடு நியாயமானதா அல்லவா என்று அறிய மாத்திரம்தான் கமிஷன் என்று அறிவித்தார்கள்.

எனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அறிவித்தது எல்லாம் ஏற்றிக் கொள்ளக்கூடியதா அல்லவா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும் விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில், முதலமைச்சர் இல்லாத நேரத்தில் முதலமைச்சர் சார்பாக இரண்டு மூன்று அறிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கூட முதலமைச்சர் சார்பாக கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் தானா? ஏற்கனவே நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லி, மதுரை, திருச்சி, காஞ்சி, சென்னை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

விசாரணை நடைபெறும் என்று சொல்ல, பின்னால் சென்னைக்கு மட்டும்தான் என்று முதலமைச்சர் அதற்கு முரண்பட்ட கருத்தை அறிவித்தார்கள்.

இவ்விதமான முரண்பட்ட கருத்துக்குப் பிறகு கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வு அறிக்கையில் போலீசார் செய்தது நியாயம் என்று குறிப்புகள் இருப்பது உள்ளபடியே ஆட்சேபிக்கத்தக்கது என்பதை திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாக இந்த அவையில் எடுத்துக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னென்ன நடைபெற்றது, ஹால்டா சமீபம் என்கின்ற விவரத்திற்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை, அவ்விதம் செல்ல வேண்டாம் என்று இருந்தாலும், ஓரளவு செல்லலாம் என்ற அளவில் ஆழமாக அல்ல—கொஞ்சம் தாழ்வாரத்தில் இருந்து அந்தச் சம்பங்களை எல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு காலமாகிவிட்ட, நாம் எல்லாம் நமது சுண்ணீரை காணிக்கையாக்கிக் கொண்டிருக்கிற—பெரியாருடைய அருமைத் துணைவியார், அன்னை மணியம்மையார் காவல்துறை அதிகாரிகளால் எந்த அளவுக்கு அங்கு இழிவுப்படுத்தப்பட்டார்கள், எந்த அளவுக்கு அதிகாரிகளால் மரியாதைக் குறைவாக பேசப்பட்டார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

சோமசுந்தரம் கமிஷனில் என்ன தீர்ப்பு வருகிறதோ தெரியாது. அது வேறு விஷயம். இந்த நாட்டில் ஒரு பெண்மணி, அதுவும் ஒரு கட்சியினுடைய தலைவர், இன்னும் சிறப்பாகச் சொல்லப்போனால் நாம் எல்லாம் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் வருகின்ற பெரியார் அவர்களுடைய துணைவியாரை மரியாதை இல்லாமல் பேசுகின்ற அளவுக்கு ஒரு சில காவல்துறை அதிகாரிகள் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை பலரும் அறிவார்கள். அவர்கள் இதையெல்லாம் விசாரணை கமிஷன் முன் வாக்குமூலமாகச் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் நேரடியாக சாட்சியாக வந்து சொல்ல முடியாமல் அவர்களை இயற்கை பிரித்து விட்டது, ஆகவே நான் முதலமைச்சர் அவர்களை மெத்த பரிவோடு கேட்டுக் கொள்வது, இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது தனியாக விசாரணை வைத்து நடவடிக்கை எடுப்பார்களேயானால் நான் அவர்களை மெத்தவும் பாராட்டுவேன் மகிழ்ச்சியடைவேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாராய வழக்குகளைப்பற்றி இங்கு விரிவாகப் பேசப்பட்டது. இங்கு ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் வேண்டுமென்றே என்னை புண்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆசையில் ஏதோ சர்வர் சுந்தரம் என்றும், சுந்தரம் என்றும் சுந்தர சாமராஜ்யம் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இதைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கோ உல்லது அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கோ கொஞ்சமும் நான் கூச்சம்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

படவில்லை, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஜனாதிபதி அவர்களிடம் கொடுத்த புகாரில் கூட மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவர் என்னோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் நான் கேள்விப்பட்டதை இதற்கு முதலாவது பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டவர், சர்க்காரியா கமிஷன் முன்னால் வந்தபோது, சேலம் வக்கீல் சொன்னார், அவர் செரில்லக் கேட்டுத்தான் இதைச் சொன்னேன் என்று கமிஷன் முன்னால் சொன்னார்கள் ஆனால் நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இந்த மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவரை நான் சொல்வதை நம்பவேண்டும்-நான் இதுவரை பார்த்தது கூட கிடையாது. மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவர், கழக ஆட்சியால் 156 பேர்கள் மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில்-இந்த 156 பேர்களில் ஒருவர் அதற்கு முன்பு இவரது சாராய கிடங்கில் சாராய பானைகள் இருந்தது ஆனையாளரால்-கமிஷனரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டார். நெருக்கடி காலத்தில் 156 பேர்கள் சாராயம் காய்ச்சி விற்பனை செய்பவர்கள் என்ற முறையில் கைது செய்யப்பட்டார்கள். போலீசார் இடத்தில் அப்படிப்பட்ட பட்டியலில் இருந்து அந்த பட்டியலின்படி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதில் ஏழெட்டு பேர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். வேறு சில கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள். இப்படிக் கைது செய்யப்பட்ட 156 பேர்களில் இந்த மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவரும் ஒருவர் என்பதை நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன், அதே நேரத்தில், நாயர், தாமஸ் என்ற இரண்டு பேர்கள் சிக்கிக் கொண்டார்கள் என்பதற்காக அன்றைக்கு மத்திய அரசில் இருந்த பிரமானந்த ரெட்டியார் அவர்களிடம் சென்று, அவர்களை விடுவிக்கவேண்டும் என்று கோரினார்கள்.

(முற்பகல் 10.40)

பிறகு பிருமான்ந்த ரெட்டி அவர்களை நான் டெல்லியிலே சந்தித்தபோது, 'சாராய வியாபாரிகளைக் கூட மிசாவின் அடிப்படையிலே நீங்கள் சிறையில் போடுகிறீர்களா' என்று கேட்டார்கள்.

சமூக விரோதச் செயல்களைச் செய்கின்றவர்களை மிசாவின் கீழ் சிறையிலே போடவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள், பதுக்கல் பேர்வழிகளை, கடத்தல்காரர்களை இப்படிப்பட்ட சமூகவிரோதிகளை சிறையிலே போட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். அதைப்போல் தான் உயிர்களை வார்னிஷ் மூலமும், சாராயம் மூலமும் கொண்டு குவிக்கின்றவர்களை, சமூகவிரோதிகள் என்ற அடிப்படையில் ஏன் சிறையில் அடைக்கக்கூடாது என்று வாதிட்டேன். அப்போது அவர்கள் மௌனமாக இருந்து விட்டார்கள். நான் திரும்பி வந்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் டெல்லியிலே இருந்து மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு ஒரு தாக்கீது வந்தது, அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

இப்போதும் பைலிலே இருக்கும். இப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கிக் பார்க்க வாய்ப்பிருக்கின்ற காரணத்தினால் பார்க்கலாம். என்ன உத்தரவு போட்டார்கள்? யாரோ 2, 3, பேர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, பொதுவாக சாராயத் தொழிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் பெரிய சாராய வியாபாரியாக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் இந்த மிசாவின் கீழ் அடங்கமாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சமூக விரோதிகள் அல்ல என்கின்ற ஒரு நிலைமையை எடுத்துக் காட்டி, அவர்களுையெல்லாம் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவை, இங்கே முன்பிருந்த மாநில அரசுக்கு, கழக அரசுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து வந்தது. அதற்குப் பிறகு தான் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள்.

நான் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடத்திலே கூட இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். வாலாஜாவுக்குப் பகத்திலே இருக்கின்ற கிராமத்திலே உள்ளவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், யூனியன்சேர்மனாக இருக்கிறார், அவரும் இந்த மிசாவின் கீழே கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார், அவரும் திராவிடமுன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர் என்று இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகும், யாரோ 2, 3, பேர்களைக் காப்பாற்ற இந்த 156 பேர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவு வந்தது. இன்னமும் இந்த உத்தரவு மாநில சர்க்காரின் கோப்பிலே இருக்கும்மென்று நம்புகிறேன். ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும் போது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, புகார், கொடுத்ததைப் பற்றி விளக்கம் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல புகார்களைக் கொடுத்தோம். அதிலே மத்திய சர்க்கார் அல்லது சர்க்காரியா கமிஷன் அதிலே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய புகார்களை எடுத்துக்கொண்டு, மற்றவைகளை; ஆதாரமில்லாதவைகளை விட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், அவர்கள் பூர்வாங்கமாக உள்ளவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, எஞ்சியதை விட்டுவிட்டார்கள் என்று நேற்றைய முன்தினம் இந்தத் துறைபற்றிய விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது குறிப்பிட்டார்கள்; பிரைமா பஸிகேஸ் இல்லாதவற்றை விட்டு விட்டார்கள். இருப்பவற்றை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதுதான் அதன் பொருள். நான் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றையத்தினம் எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே தந்த புகாரில், திருவாரூர், தெற்கு வீதியிலே 94ம் ஆம் எண் உள்ள வீடு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயில் கருணாநிதியால் கட்டப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. உள்ளபடியே இந்தக் குற்றச்சாட்டு பிரைமா பஸிகேஸ் உள்ளதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்திருப்பார்களேயானால், இங்கே அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்ட

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

புத்தகத்திலும் சரி, நான் அதற்கு இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்கு அளித்த பதிலிலும் சரி அந்த வீட்டினுடைய புகைப்படத்தை எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறேன். ஒரு இடிந்து போன வீடு அது.

இந்த வீட்டை தஞ்சை மாவட்டத்தை சேர்ந்த பல நண்பர்கள் பார்த்திருக்கக் கூடும் இப்போது அடித்த புயலால்கூட சேவர்கள் விழுந்து விட்டன. அந்த வீட்டைக் கட்ட வேண்டுமென்று நகராட்சி ஆணையருக்கு நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன், ஆனால் பல லட்ச ரூபாய் போட்டுக் கட்டப்பட்ட பெரிய பங்களா என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி புகைப்படம் அனுப்பிய பிறகும் கூட, பதில் உரையை இந்த மாமன்றத்திலே இணைத்த பின்னரும், அவர்கள் இதிலே பிரைமாஃபேஸி கேஸ் இருக்கிறதா என்று உள்ளபடியே பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு 28 குற்றச் சாட்டுகளை மட்டும் எடுத்து, இதை சர்க்காரிய விசாரிப்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கின்றது என்று சேர்த்திருக்க மாட்டார்கள். இதிலே பிரைமாஃபேஸி கேஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்திருந்தால் இதை இணைத்திருக்க மாட்டார்கள். காரணம், வீட்டின் புகைப்படம் இருக்கிறது இடிந்து விழுந்த வீடு. பங்களா அல்ல. பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் போட்டுக் கட்டப்பட்ட வீடல்ல என்று விவரங்களையெல்லாம் பூர்வாங்க விசாரணையில், பிரைமாஃபேஸியில் வெளியிட்டுயிருக்க கூடும்.

ஆனால் அவசர அவசரமாக, கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட உடன், இந்த 54 குற்றச்சாட்டுகளில் அதிகமாக கருணாநிதியைச் சார்ந்த குற்றங்களை பொறுக்கி எடுக்கச் சொல்லி, அப்படி எடுக்கப்பட்ட 28 குற்றச்சாட்டுகள் மீது விசாரணை செய்தார்கள்.

உள்ளபடியே அதிலே உள்ள மொத்தக் குற்றச்சாட்டுகள் 54 ஆகும். எனவே, நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 28 குற்றச்சாட்டுக்களின் மீது எந்தவிதமான தீர்ப்பு வந்தாலும் சரி மீதம் இருக்கின்ற 26 குற்றச்சாட்டுகள் மீதும் அவைகளையும் விசாரிக்கின்ற வகையிலே, ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்றையதினம் சொன்னீர்களாம் நாங்கள் பாரபட்சம் இல்லாமல் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் அல்லது நடவடிக்கைக்குப் பயந்து தங்கள் கட்சிக்கு வந்தாலும் யாரையும் விடாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, மிச்சமுள்ள 26 குற்றச்சாட்டுகளுக்குத் தாங்களே ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவன்போடு நேச உணர்வோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

28 குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி விரைவில் அறிக்கை வர இருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி மாநில அரசோ, மத்திய சர்க்காரோ நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது. அவைகளை எப்படித் தாங்குவது, சந்திப்பது என்பதைத் பற்றி நாங்கள், தொடர்புடையவர்கள், அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவைகளைச் சமாளிக்க இருக்கிறோம். அது வேறு விவகாரம்.

ஆனால் 54 குற்றச்சாட்டுகளில் 28 குற்றச்சாட்டுகள் மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 26 குற்றச்சாட்டுகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்திச் சொல்லி வருவது—முதலமைச்சர் அவர்கள் விடப்பட்ட 26 குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னொரு கமிஷன்கூடப் போடப்பட்டிருக்கிறது-கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பே அறிவித்தார்கள்—அதற்கேற்ப போடப்பட்டிருக்கிறது. அறிவித்த நேரத்திலேயே நான் அறிக்கைகள் மூலமாகச் சொன்னேன்: 1972-ல் இருந்து கணக்கெடுத்திருக்கிறீர்கள். 1969-ல் இருந்து நான் முதலமைச்சராக வந்த அந்த 1969-ல் இருந்து கணக்கெடுங்கள் என்றேன். எனக்குள்ள நிலை எல்லாம் 1972-ல் இருந்து நீங்கள் போட்ட பிறகு அதற்குப் பிறகு நீங்களே ஆட்சிக்கு வந்து அல்லது வேறு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து மீண்டும் 1969-ல் இருந்து 1972 வரை விசாரணை என்று சொல்லி என்னைச் சித்திரவதை செய்து கொண்டிருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. 1972 முதல் 1975 வரை விசாரணை முடிந்த பிறகு—காங்கிரஸ் கட்சியோ, ஜனதா கட்சியோ, கம்யூனிஸ்டு கட்சியோ ஆட்சிக்கு வந்து அப்போது இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர், 'மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர்' அவர்கள் மூன்று வருஷத்தை விட்டு விட்டார்கள்; ஆகவே, 1969-ல் இருந்து 1972-ம் ஆண்டு வரை விசாரணை செய்ய கமிஷன் போடுகிறோம். என்று போட ஆரம்பித்தால் விசாரணைக் கமிஷன் வேலையே சரியாக இருக்கும். அடிக்கிற அடியை ஒரே தடவையாக அடித்து முடித்துவிடுங்கள். பல தடவையாக அடித்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது சில குறைபாடுகளைச் சொல்லிவிட்டு வெளியேறவேண்டிய சூழ்நிலை உங்களுக்கு ஏற்பட்டது. 1972-ல் வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலை உங்களுக்கு ஏற்பட்டபோது '1969 முதல் 1972 வரை தவறுகள் நடந்தன; எனவே வெளியேறினேன்' என்று தான் காரணம் சொன்னீர்கள். தவறுகள் நடந்தன என்று சொல்லப்பட்ட காலத்தை ஏன் விட்டு விட்டீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். எனவே, இந்த நாயுடு கமிஷனுக்கு—காலத்தை விரிவாக்கி 1969-ல் இருந்து, என்றைக்கு இந்தப் பாவி முதலமைச்சராக வந்து உட்கார்ந்தானோ அதிலிருந்து, நீங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிற 1975 ஆம் ஆண்டு வரை

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அந்தக் கமிஷன் ஆராய்வேண்டுமென்று நியமிப்பதுதான் முறையானதாகவும், பொருத்தமானதாகவும், பாரபட்சமற்றதாகவும் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சியில் பல நண்பர்களும், தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளைக் காப்பாற்ற காவல் துறையினர் இருக்கிறார்கள். நண்பர் சுப்பு அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல் ஆளும் கட்சி போலீசாருடைய நடவடிக்கைகளுக்கு நியாயம் கற்பிக்க முயல்வதும், எதிர்க்கட்சி குறைகளைச் சொல்வதும் மாறி மாறி வருகிற இயல்புகள்; நாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளுடைய கூற்றுக்களைக் கேட்டு அவர்களுக்காக நியாயங்களைக் கற்பிக்க முயன்றிருக்கலாம். அது தவறாக இருக்குமானால் இதே அவையில் பல நேரங்களில் அந்தத் தவறுகள் எங்களுடைய ஆட்சியில் திருத்திக் கொள்ளப்பட்டு, பிறகு விசாரணைக் கமிஷன்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

எதற்கெடுத்தாலும் கிளைவ் ஹாஸ்டல், உதயகுமார் என்று திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதும், மதுரையில் மாணவர்களைப் போய் கருணாநிதி பார்த்தார் மாணவர்களைத் தூண்டிவிடச் சென்றார் என்று சொல்வதும் எவ்வளவு பொருத்தமுடையது? அன்றைக்கு கிளைவ் ஹாஸ்டலில் போய் இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களோ, நிதியமைச்சர் அவர்களோ சென்று பார்த்திருந்தால் தூண்டிவிடச் சென்றார்கள் என்று சொல்வது பொருந்துமா? அதுவும் பொருந்தாது, இதுவும் பொருந்தாது. இது பொருந்தாது என்றால் அதுவும் பொருந்தாது.

ஏற்படுகிற குறைபாடுகளை எதிர்க்கட்சியிடத்தில்தான் சொல்வார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்—தமிழ் நாட்டில் எந்த மூலை முடுக்கிலும், இண்டு இடுக்கிலும் எது நடந்தாலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத்தான் முதல் தகவல் கிடைக்கிறது. இது எப்படி? என்றார். நல்லவேளை அந்தத் தவறை இந்தத் தடவை செய்யாமல் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள் செங்கத்தில்தடைபெற்ற சம்பவத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு அரிசன் வீடு செங்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் துணையோடு, அவரே நேரடியாக நின்று இடிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிப் பேசினார். அது குற்றமா குற்றம் அல்லவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. மாண்ட மிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் அதைப் பற்றி புகார்கள் அனுப்பியிருப்பதாகத் தகவல். ஒரு அரிசன் வீடு இந்த அளவுக்குப் படுமோசமாக இடிக்கப்பட்டிருக்கிறது,

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

அவர் எழுதிய கடிதத்தில் செங்கம் தாலூகா கரிமலப்பட்டி கிராமத்தில் சர்வே எண் 65 ல் மூன்று ஏக்கர் பஞ்சம தரிசு நிலம் பட்டா கொடுக்கப்பட்டது. அந்த நிலத்தில் ஒரு பகுதியில் வீடு கட்டிக் கொண்டு பயிர் செய்து வருகிறேன். எனக்கு எட்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றன. 26—2—78 அன்று செங்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சில அடியாட்களோடு வந்து வீட்டை இடித்து விட்டார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

(முற்பகல் 10-50)

இடிப்பட்ட வீட்டினுடைய போர்ட்டேரவை அனுப்பியிருக்கிறார், அதைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார். இது எப்படி நடந்தது என்று விசாரித்து ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடியவர் நம்முடைய முதலமைச்சர் என்பதால் நான் அந்தப் படத்தையும் அரிசனத் தோழர் எழுதியிருக்கிற கடிதத்தையும் அவரிடத்திலே தருகிறேன்.

நண்பர் திரு. மாரிமுத்து ஆனாலும் சரி, திரு. உமாநாத் ஆனாலும் சரி திரு. ஜேம்ஸ் ஆனாலும் சரி, மற்றும் பேசிய தலைவர்கள் ஆனாலும் சரி அத்தனை பேர்களும் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற பெயரால் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் சட்டத்தை கையில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

என். ஜி. ஓ.வினர் போராட்டமானாலும், பல்லவன் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டமானாலும், அவைகளெல்லாம் நடைபெற்றபோது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகுந்த முனைப்போடு ஈடுபட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்கள் மீது தாக்குதலில் ஈடுபட்டார்கள். அதை போலீசார் தடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலை இருப்பதால் என். ஜி. ஓ.க்களால் பிடிக்கப்பட்ட ஒரு சார் போலி நம்பரோடு இருந்திருக்கிறது. அதிலே பயங்கரமான ஆயுதங்களும் சோடா பாட்டில்களும் இருந்தன என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்தது. ஆனால் மறுநாள் அந்தக் கார் சொந்தக்காரரிடம் தரப்பட்டது என்று கமிஷனர் அறிக்கைவிடுகிறார். அந்தக் காரின் சொந்தக் காரர் யார் என்று சொல்லப்படவில்லை.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் 9 ஆம் தேதி என். ஜி. ஓ. வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது. ஆனால் திட்டமிட்டு எப்படிக்காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அன்று காலை சென்னை கோபாலபுரத்தில் உள்ள கார்ப்பரேஷன் திடலிலே ஆளுங்கட்சி சார்புடைய தொண்டர்களின் அணிவகுப்பு நடைபெறுகிறது. கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர் ஆடவரும், பெண்டிருமாக அணிவகுப்பில் கலந்து கொண்டார்கள். அமைச்சர்கள் கூட அடிக்கடி இதுபோன்ற அணிவகுப்பு மரியாதைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

8 ஆம் தேதி ஆளுங்கட்சிப் பத்திரிகையில் அமைப்பாளர் அறிக்கை விடுகிறார், '9 ஆம் தேதி காலை அனைவரும் அணிவகுப்புக்கு வாருங்கள்' என்று. வந்தவர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு 'வேலை கொடு, வேலை கொடு' என்று ஊர்வலம் நடத்தப்படுகிறது. தேனம்பேட்டையில் மோதல் ஏற்படுகிறது. ஸ்டான்லி மருத்துவமனையிலும் பொது மருத்துவமனையிலும் மோதல் ஏற்படுகிறது. போலீசார் தர்ம சங்கடமான சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

இன்னும் இதற்கு ஆதாரம் சொல்ல வேண்டுமானால் கருப்பசாமி, பொதுச் செயலாளர், அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க., பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம், கோவை மாவட்டம் என்கிற முகவரியிலிருந்து அந்தக் கருப்பசாமி யாருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார் என்றால் செயலாளர் எம். ஜி. ஆர். மன்றம் கிளை (அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. கிளை) கோவை, என்பவருக்கு என்ன எழுதுகிறார் என்றால் 'அன்புடையீர், வணக்கம். 9-3-78 வியாழக் கிழமை பிற்பகல் 2 மணியளவில் டவுன்ஹால் மைதானத்திலே வந்து அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கம். எம். ஜி. ஆர். மன்றம், துணை மன்றம் மற்றும் வேலையில்லாமல் இருக்கும் வேலையில்லாத பட்டதாரிகள், படித்த இளைஞர்கள், கழகத் தோழர்கள் அனைவரும் ஊர்வலத்திற்கு கடல் அலையென, கொடியில்லாமல் வந்துகிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்பன், நா. கருப்பசாமி.' இப்படிக்கடிதம் எழுதுகிறார்.

நான் கேட்கிறேன். இது திட்டமிட்டு என்.ஜி.ஓ.க்களை அடக்குவதற்காக செய்யப்பட்ட காரியமா அல்லவா? இதை மறுத்தால் இந்த வேலையில்லாப்பிரச்னை என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலைக்கு போனதுமே முடிவடைந்துவிட்டதா? என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலைக்குப் போகாமல் இருந்திருந்தால் அந்தப் பிரச்னை முடிவடைந்திருக்கும், என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலைக்குப் போய்விட்டார்கள். வேலையில்லாதவர்கள் பிரச்னை உடனடியாக அடங்கிவிட்டதா? அதற்குப் பிறகும் நாங்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறோம். எங்களுக்கு வேலை கொடு என்று கோரி ஊர்வலத்தை நடத்தியிருப்பார்களானால் உள்ளபடியே வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் தான் ஊர்வலத்தை நடத்தினார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வேலையில்லாதவர்கள் என்ற பெயரால், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இறங்கி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக கொடி உயர்த்துவதும் தடி தூக்குவதும் நல்லதல்ல.

நடந்தது நடந்துவிட்டது. இனிமேலாவது நடக்காமல் இருப்பதற்காகத்தான் நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் சொல்லி அவருடைய கட்சியைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டத்தை எல்லா மக்களும் எடுத்துக்கொள்கிற சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கிவிடக் கூடாது. சட்டம், ஒழுங்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

அமைதியைப் பாதுகாக்கின்ற அந்தக் கடமையை காவல் துறையினர் தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் காவல் துறையினர் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு அதை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்றால் வள்ளுவர் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார் 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிக' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அதைப்போல கையை வேகமாக ஓங்கினாலும் கூட அடிக்கும் பொழுது மெதுவாகத் தட்ட வேண்டும். கொஞ்சம் வேகமாகக் காவல் துறையினர் தங்களுடைய சீற்றத்தைக் காட்டினாலும்கூட அதே காவல்துறையினர்-ஏற்கனவே ஒரு படமே வெளியிட்டார்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 'உங்கள் நண்பன்' என்ற படமே எடுத்து வெளியிட்டார்கள், அப்படிப்பட்ட உங்கள் நண்பனாக இருக்க விரும்புகிறார்கள், அவர்கள் எப்பொழுதும் மக்களுடைய நண்பனாக இருக்க வேண்டும்.

ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் நேரத்திலேயும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் நேரத்திலேயும் சரி, காவல் துறையினரின் கடமை உணர்வை நான் மறந்துவிடக் கூடியவன் அல்ல, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற இன்னல்களை மறந்துவிடக் கூடியவன் அல்ல. அப்படிப்பட்ட பெரும் காவல் துறையைப் பெரும் பொறுப்பேற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன குறைபாடுகளைக் களைவதற்கேற்ற வகையிலே காவல்துறையிலே திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அக்கறையோடும், மிகுந்த கவனத்தோடும் தங்களுடைய கருத்தினைத் தெளிவாக வெளியிட்டதற்காக முதலில் நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒரு ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக அமைய வேண்டுமென்றால் மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைவரும் எவ்வளவுதான் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், உண்மை என்று தாங்கள் நம்புவதை மனம்விட்டு எடுத்துச் சொல்லி, அரசு எந்தெந்த வகையில் தங்களுடைய தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ள முடியுமோ அல்லது உண்மையான செய்தி அல்ல என்று மறுப்பு கூறி எது உண்மை என்று வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புத் தரக்கூடுமோ அந்த வகையில் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால்தான் அதுவொரு நல்லாட்சியாக அமைய முடியும் என்பதை நான் நன்கு உணர்கிறேன்.

அப்படி உணர்ந்த நிலையில் மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து எதிர்த் தரப்பிலேயிருக்கின்ற கட்சிகளுடைய தலைவர்களுக்கும், அவர்களுடைய உறுப்பினர்களுக்கும், ஆட்சிக் கட்சியிலே இருந்தாலும் நயவு தாட்சண்யம் இன்றி தங்களுடைய

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமசுந்திரன்]

அனுபவத்தை வெளிப்படுத்தி, யாருக்கு அதனால் தொல்லை ஏற்படுகிறது என்பதைக் கொஞ்சம்கூட எண்ணிப் பார்க்காமல் நாங்கள் அனுபவித்ததைச் சொல்லித்தான் தீருவோம் என்ற வகையில் அரசு அலுவலாளர்கள் மேல் குறையிருந்தாலும், நடத்துபவர்களின்மேல் குறையிருந்தாலும் எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையில் இங்கே குறிப்பிட்டவர்களையும் நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒரு கட்சியானாலும், ஆட்சியானாலும், கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டதாக வேண்டும், அந்த உரிமையைத் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள யாரும் முன் வராத நிலையிருக்குமானால் நாட்டிலே பல பிரச்சனைகள் எழுவதற்கே வாய்ப்பிருக்காது, சந்தர்ப்பம் இருக்காது என்பதை நான் கொஞ்சம் உறுதியாக, அழுத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ளவும், என் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தவும் விரும்புகிறேன்.

ஒருவரையொருவர் தாக்கினால்தான் அல்லது யாரையாவது ஒரு அமைச்சரையோ அல்லது எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையோ குறை கூறினால்தான் அன்றைய தினம் பத்திரிகைகளில் அது தலைப்பாக வரும் என்கிற நோக்கத்தோடு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாமல் உண்மையை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற வகையில், எடுத்துக் காட்டுகின்ற மனப்பான்மை கொண்டவர்களைக் கொண்டு முற்றிலுமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அமைப்பு இந்த மாமன்றம் என்ற நம்பிக்கையில் நான் என்னுடைய பதிலைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். மாண்புமிகு அருமை நண்பர் என்று குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு அவ்வப்பொழுது ஏதாவது ஒரு காரியத்திற்காக, நலனுக்காக, மனம்விட்டு பேசுகின்ற உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் மிகத் தெளிவாக, அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், விவரம் புரியாதவர்கள் ஆட்சியிலே இருக்கிறோம் என்று.

[முற்பகல் 11-00]

ஒத்துக்கொள்கிறேன், நாங்கள் விவரம் புரியாதவர்கள்தான். விவரம் புரியாதவன் என்கிற நிலையில்தான் என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன் என்று சொல்வதால் அதிலே முழு நம்பிக்கை வைத்துள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு போன்றவர்கள், குறிப்பாக திரு. சுப்பு அவர்கள், என்னுடைய பேச்சை விவரம் புரியாதவன் பேச்சாக எடுத்துக்கொள்வார் என்பதிலே எனக்கு முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர் சட்டம் படித்தவர். ஆகவே, விவரம் புரியாதவர் பேச்சிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை அவர்கள் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

ஒன்றை நான் நினைவுபடுத்த வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். காவல் துறையின்மீது, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற நேரம், தீயணைப்பு பற்றிய மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுகின்ற நேரம். ஆனால், இந்த நேரத்தில் பழைய நினைவுகளைக் கூறுவது, அவற்றைப்பற்றி நினைத்துக்கொள்வது சரிதானா என்ற கேள்வி எழுமானால், தடுக்க முடியாத நிலைமையில் எப்படி பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவராய் இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் கலைஞர் அவர்கள் நான் வெளியேறினேன் என்ற வார்த்தையைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி—நான் வெளியேற்றப்பட்டேன்—அவர் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்க மாட்டார்; நான் வெளியேற்றப்பட்டேன் என்பதை நான் வெளியேறினேன் என்று சொல்லியது எந்தப் பழைய நினைவுகளை நினைவுறுத்தியதோ, அதைப் போல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுப்பு அவர்களைப் பற்றி சில நினைவுகள் என்முன் நிழலாடுகின்றன.

முதன்முதல், அவர் இராஜபாளையத்தில் தேர்தலில் நின்ற பொழுது என்று கருதுகிறேன்—அதற்கு முன்னால் நீங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம், எனக்குத் தெரியாது. நான் அவருக்காக, மக்களிடம் வாக்கு பெறவேண்டுமென்பதற்காக, பகல், இரவெல்லாம் சுற்றிவிட்டு, கடைசியாக—அவர் அப்பொழுது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருந்தார்—நான் மக்களை அணுகி—சுப்பு அவர்களுக்கு மன்னிக்கவேண்டும். மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு—வாக்களிக்க வேண்டுமென்று நான் மக்களை வாக்கு கேட்கச் சென்றபொழுது ஏறத்தாழ விடியற்காலை 3 மணி இருக்கும் அல்லது 4 மணி இருக்கும் என்று நினைவு—அப்பொழுதும் நான் இலட்சக்கணக்கான மக்களை 'வேனிலே' சந்தித்து மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களுக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்று—மாண்புமிகு என்று நான் அப்பொழுது சொல்லாவிட்டாலும்—தோழர், தொண்டர், பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர், எந்த நேரத்திலும் கட்டுப்பாட்டை மீறுதவர் என்றெல்லாம் மக்களிடம் பேசிக் கொண்டே சென்று எவ்வளவு விவரம் புரியாத நிலையில் நான் வாக்குக்கேட்டேன் என்பதை இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறேன். (ஆளுங்கட்சித் தரப்பில் ஆரவாரம்). தலைவர் அவர்களே, தயவு செய்து இந்த மாமன்றத்தில் எதிர்தரப்பிலே இருக்கின்றவர்கள் கையைத் தட்டினாலும் இந்தப் பக்கத்திலே இருக்கின்றவர்கள் எதற்கும் தங்களுடைய உணர்வுகளை வெளிக்காட்டி மற்றவர்கள் தெரிந்து கொள்கிற அளவுக்கு, நான் விரும்பாததற்கு வழிகாட்ட வேண்டாமென்று நீங்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

இந்த விவரம் புரியாதவன் அன்றுதொட்டு, இன்றுவரை விவரம் புரியாமல்தான் எல்லோரையும் சந்தித்தும், ஒரு கட்சியை விட்டு இன்னொரு கட்சியைத் தொடங்கியும், இப்பொழுது இன்று முதலமைச்சராக உட்கார வைக்கப்பட்டிருக்கிறேன் என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது என்னை விவரம் புரியாதவன் என்று சொன்னவர் எந்த ஆதாரத்தோடு சொன்னார் என்பதை நான் நன்கு புரிந்து கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதைப் போலவே, அவர் என்னை விவரம் புரியாதவன், இந்த அமைச்சரவையில் உள்ளவர்கள் விவரம் புரியாத தன்மை உள்ளவர்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகிறபொழுது இன்னமும் கூட எனது அருமை தம்பி என்று நான் எண்ணுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் மகிழ்ச்சியோடு அதை தலையாட்டி ரசித்ததை நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அவர் படித்துப் பட்டம் பெற்றதை விரும்பாதவர்கள், அவர்கள் பக்கத்திலே அண்ணனாகவும், தம்பியாகவும், மற்ற இப்படி, இப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர் உள்ளம் நினைத்துப் பார்க்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த விவரம் புரியாதவன், அவர் ஒரு பி. ஏ., பி. எல்., ஆக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன். அது மட்டுமா செய்தேன். இந்த விவரம் புரியாதவன் ஒரு அண்ணனாக இருக்கவும் ஆசைப்பட்டேன். அதோடு அல்ல, அவர் சட்டத்தைப் படித்து, பட்டம் பெற்றது என்கண முன்னால் நிற்கின்றது. அவர் பட்டம் பெற்று வந்தபோது, அவரை அணைத்துக் கொண்ட நிகழ்ச்சி இன்னமும் நெஞ்சிலே பசுமையாயிருக்கிறது.

இந்த விவரம் புரியாதவனுக்கு அவ்வளவு பெரிய தவறான காரியத்தைச் செய்யக்கூடிய அறிவை என் தாய் தந்து விட்டாள் என்பதை எண்ணி உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன். விவரம் புரியாதவன் சொல்லும்போது, உண்மையிலேயே என்னை போல் விவரம் தெரியாதவர்கள், தெரிந்துகொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் பல குற்றச்சாட்டுகளை அடுக்கக்கூடாது சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றையும் சொல்லிக்கூடாது, இதைக் கொடுக்கிறேன், விவரம் புரியாதவர்கள், அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று கூட்டிக்காட்டினார்கள். இப்படிச் சொல்வதன்மூலம் விவரம் தெரிந்த ஒருவன் தன்னுடைய திறமையை வெளிப்படுத்த முன்வரும்போது, விவரம் புரியாத என்னைப் போன்றவர்கள் வரவேற்பதிலே நிச்சயமாக பொருத்தம் உண்டு, நியாயம் உண்டு என்று நான் நம்புகிறேன்.

நான் முதலமைச்சராக இருந்து அவ்வளவு அனுபவப்பட்டவன் அல்ல என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எவ்வளவு பெரிய பொறுப்புள்ள இலாகாக்களை என் கையிலே வைத்திருக்கிறேன் என்பதை விவரம் புரியாமல் நான் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அதை ஓரளவுக்கு நான் தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் ஒன்றை நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பு திருச்சியிலே நடந்த பஸ் விபத்தைப்பற்றி சொல்ல வந்தபொழுது, அவர் முன் அனுமதி பெறவில்லை. இதற்கு முன்னால் ஒரு பிரச்சனை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டது நினைவிருக்கும். ஆனால், முன் அனுமதி பெறாமல் அவர் உள்ளே நுழைந்ததும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

அவரை எப்படி நான் வரவேற்கிறேன் என்பதும் அவர் உடனடியாக அதற்கு ஒரு விடிவுகாலம் ஏற்படுகிறவகையில், ஒரு முடிவை உருவாக்க, உடனடியாக, மத்திய அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்களோடு தொலைபேசியிலே பேசி நான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். விவரம் புரியாத நான் மிகப் பெரிய தவறு செய்துவிட்டேன். உடனடியாக மத்திய அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டசை தொலைபேசியிலே, அவரையும் முன்னால் வைத்துக் கொண்டு, நான் பேசி நிலைமைகளைச் சரிப்படுத்துவதாக அவர் தந்த உறுதிமொழியையும் கூறி, இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் அவர் என்வ விரும்பினாரோ அது நிறைவேற்றப்பட்டது என்பதையும் அவர் உணர்ந்திருக்கிறார். நான் உண்மையிலே என்னைப்பற்றி நினைத்துக் கொள்கிறேன், எவ்வளவு விவரம் புரியாமல் நான் காரியம் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று.

திரு. க. சுப்பு: முதலமைச்சர் பேசுவதிலேயிருந்து ரொம்ப வேதனை அடைந்திருக்கிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மையிலே, அவருக்கு விவரம் புரியவில்லையென்ற அடிப்படையிலே நான் பேசவில்லை. முன் அனுமதி பெறாமல் பார்க்க வந்ததாக சொன்னார். நானும் முருகேசனும் அனுமதி பெற்றுத் தான் சென்றோம். அவருடைய உதவியாளர்தான் அனுமதி கொடுத்தார். அந்தக் காரியத்தில் முதலமைச்சர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையை பகிரங்கமாக நான் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறேன். முதலமைச்சருக்கும் அது தெரியும்.

ஆனால், நேற்று நான் கூறியது, 376-வது செக்ஷன் போடுவதற்குப் பதிலாக, 354-வது செக்ஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். உங்களை மிஸ்ஸிட் பண்ணக்கூடிய வகையில் அதிகாரிகள் பணிபுரிகிறார்கள். ஆகவே, நான் அவ்வாறு சொல்லியதாக எடுத்துக் கொண்டு, விவரம் புரியாதவன் என்று சொன்னதாகப் பேச்சைத் தொடங்க வேண்டாம். அப்படி அல்ல. அப்படி நான் சொல்லக் கூடியவன் அல்ல. ஆகவே, பிரச்சனைக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். புண்படக்கூடிய வகையில் பேசியிருந்தால், அதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதை அப்படி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பிரச்சனையை விட்டு நான் எங்கோ போய்விட்டேன் என்று அவர் எப்படி சந்தேகப்படுகிறார் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில், ஒரு முதலமைச்சர், காவல் துறையை தன் கையில் வைத்திருக்கிற நான், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு காரியத்தைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால் அதை நான் செய்தேன்—இரண்டு மணி நேரத்தில் அதை நிறைவேற்றிவிட்டேன். மத்திய அமைச்சர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டசிடம் பேசி, என்று சொன்னால், அது பிரச்சனைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயம் என்று விவரம் தெரிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் எப்படிக்கருதுகிறார் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மனம் புண்படும்படி நீங்கள் பேசவில்லை. உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டுதான் நான் பேசுகிறேன். எனக்கு மனம் புண்படுமோ என்று அவர் வருத்தப்படவும் வேண்டியதில்லை. அவர் சொல்வதை ஏற்றுக்கொண்டுதான் பேசுகிறேன். எதை யார் சொன்னாலும், நெஞ்சத்துணிச்சலோடும், அந்த நெஞ்சுதிடத்தோடும் அந்த அமைதியைக் காப்பேன் என்ற உறுதியிலே இந்தப் பதவியை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று நான் தொடக்கத்திலேயே சொன்னேன். எனக்கு யாரும் ஆத்திரமுட்ட முடியாது. எனக்குக் கோபம் வரவழைக்க முடியாது என்று முதலிலேயே நான் சொன்னேன். எனக்குக் கோபம் ஏற்படுத்த முடியாது.

இன்னமும் சொல்கிறேன், நான் பதவியை விட்டு இறங்குகிற வரையில், நான் பழைய எம்.ஜி.ஆர்-ஆக இருப்பேன் என்று தயவு செய்து யாரும் கருத வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) பழைய எம்.ஜி.ஆர். யார் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகனுக்குத் தெரிந்ததுதான்.

திரு. ரா. உமாநாத் : பழைய எம்.ஜி.ஆர். யார்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : என்னுடைய தம்பி என்ற முறையில், நான் உள்ளத்திலே பட்டதைத் துணிந்து சொல்கிறவன் என்பது அவருக்குத் தெரியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-10]

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்னும் என்மீது அந்தப் பழைய பாசத்தை வைத்திருப்பதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருந்தாலும் எதிர்த்தரப்பிலே இருந்து ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை மனச்சாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் ஆற்றுகிறேன் என்பதை அவர் பாராட்டுவார் என்றும் திடமாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால் மனதிலே பட்டதை ஒளிவு மறைவில்லாமல் சொல்பவன் தான் என் தம்பி என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை முதல்வர் சொன்னார். எனவே என் மனதிலே பட்டதைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் எவ்வளவு கொடுத்து வைத்தவன் என்பதை எண்ணி எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தாலும் அண்ணனாக இருந்தாலும், தம்பியாக இருந்தாலும், அண்ணா அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தப்படி, யார் மக்களுக்கு விரோதமாக இருக்கிறார்களோ அவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியே தீரவேண்டும் என்ற உணர்வை எனது அருமைத் தம்பியாக நான் கருதுகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் இன்னமும் மனதிலே கொண்டு இருக்கிறார் என்பதை எண்ணி எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். மனதிலே பட்டதை மட்டும் அல்லாமல், உள்ளத்திலே தொட்டதையும் சொல்ல வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள், பழைய இராமச்சந்திரன் யார் என்று. அதைச் சொல்லிக் கொள்வதிலே எனக்கே கொஞ்சம் நாணமாக இருக்கிறது. அவ்வளவு பொறுமை இல்லாதவனாக இருந்தவன். எதைச் சொல்லவேண்டும் என்றாலும், பட்டத்தைச் சொல்வதைப்போல இருந்தவன். அந்த நிலையிலே இருந்ததன் விளைவாகத்தான் நாங்கள் இருவரும் இப்படி இருக்க வேண்டிய அளவுக்கு ஆளாக்கப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. மனத்திலே பட்டத்தை, உள்ளத்தைத் தொட்டதைச்சொல்லி அதைப்போல மக்கள் சொல்வதைச் சொல்லிப் பழக்கப்பட்டு விட்டதன் காரணமாகத்தான், பல விவசாயிகள் சுட்டுக் கொல்லப் பட்டார்கள் என்று—இப்போதும் எனக்கு நண்பர்களாக எதிர்வரிசையிலே இருந்தாலும்—என்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டிருந்தாலும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அன்றையதினம் நேர் விரோதியாக மாறவேண்டிய அளவுக்கு, போலீசார் சுடுவதைத் தவிர, வேறு வழி என்ன அவர்களுக்கு, என்று கேட்ட அந்த இராமச்சந்திரன்தான் இந்த இராமச்சந்திரன், என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள் பல உறுப்பினர் குற்றச் சாட்டுக்களை எடுத்துச் சொல்லிருக்கிறார்கள். வரிசையாக சொல்லிக் கொண்டே போனார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல, நாம் எல்லோரும் வெவ்வேறு வேதனையோடு இருக்கிற காரணத்தால் வெவ்வேறு விதமாகப் பேச முடியாவிட்டாலும், பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பிலே என்னை நான் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் ஆட்படுத்திக் கொண்டிருப்பதால் இந்தப் பதில்களை நான் சொல்லியாக வேண்டி இருக்கிறது.

அவர் செக்ஷன்களைப் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அவர் வழக்குறைஞர். நல்ல தொண்டர். தியாகம் செய்யாமல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருக்க முடியாது என்று உலகம் அறிந்திருக்கிறது. தியாகம் செய்யத் தெரிந்தவர். அதே சமயத்தில் மக்களோடு எப்படி இணைந்து வாழ்வது, மக்களுக்கு எப்படித் தொண்டு செய்வது என்பதை எல்லாம் நல்ல பாடமாகத் தெரிந்து அந்தப் பழக்க வழக்கங்களைக் கையாள்பவர். அவர் சொல்லுகின்ற குற்றச்சாட்டுக்களை விவரம் புரியாதவனாக இருந்தாலும் கூட, நிச்சயமாகப் புரிந்து கொள்ள முயல்வது என்னுடைய நீங்காத சுடமை என்பதை உணர்ந்து சொல்லுகிறேன்.

கற்பழிப்பது என்பது வேறு, கற்பழிக்க முயல்வது என்பது வேறு என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதைப் போன்ற செக்ஷன்கள் எனக்குத் தெரியாத காரணத்தால் அதாவது. எனக்கு விவரம் புரியாத காரணத்தால், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் அல்லது ஏமாற்றி விடுகிறார்கள் அல்லது உண்மையைச் சொல்லாமல் அவர்கள் இஷ்டப்படி காரியத்தைச் செய்து விடுகிறார்கள் என்ற கோணத்தில் அவர்கள் கருத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, அடம்ட்டு நு மர்டர் என்பது போல் அட்டம் நு ரேப் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அட்டம் நு ரேப் என்று ஒரு செக்ஷன் கிடையாது. ரேப் என்பது கற்பழிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, மியர் பெனிடீரேஷன் ஈஸ் எனஃப் ஃபார் ரேப், மியர் டச்சிங் ஈஸ் எனஃப், தொடர்பாவே போதும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தம்பி ரொம்ப.. (சிரிப்பு) தலைவரவர்களே, நான் உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். இதைப்போன்ற உறவு எப்போதும் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விருப்பமாகும்.

இங்கே இன்னொன்றைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்திற்கு என்னுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம்பி துரைமுருகன் ஆளாகி விட்டார். 1967-ல் நான் சுடப்பட்டேன். செத்து இருந்தால் வழக்கு வேறு. கொலை முயற்சிக்கப்பட்டபோது போடப்பட்ட செக்ஷன்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட சூழ்நிலைகள், நடந்த முறைகள் வேறு, வழக்கு வேறு, ஆகவே, கொலை செய்ய முயற்சிப்பது, கொலை செய்து விடுவது, ஆகிய இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நீதிபதிகளும் அப்படித்தான் தீர்ப்பு வழங்குகிறார்கள் என்பதை எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, என்னுடைய கருத்து எல்லாம், அந்த செக்ஷன்களை வழக்கறிஞர்களின் யோசனைகளின் பேரில், அரசு வக்கீல்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற அந்த பப்ளிக் பிராசிகியூட்டர் போன்றவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்தாலும் அல்லது காவல் துறையினரே போட்டுக் கொண்டு போய் அவர்களிடத்தில் கொடுத்து. இப்படி சார்ஜ் ஷீட் போட வேண்டும் என்று நிலைமை இருந்தாலும், நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலே இப்படி ஒரு சட்டமன்றம் இருக்கிறது. அதிலே சுயேச்சை என்ற பெயரிலே இங்கே யாரும் இல்லாது, எல்லோரும் ஏதாவது ஒரு கட்சியின் கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டவர்கள்; அந்தக் கட்சியின் கொள்கையைச் சொல்லி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

மக்களிடம் வாக்குகள் வாங்கிக் கொண்டு இங்கே வந்து இருப்பவர்கள் என்பதை காவல் துறையில் யாரும் தெரியாதவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் ஒரு வேளை விவரம் புரியாத என்னை ஏமாற்றி விட்டாலும் இங்கே இருக்கும் அத்துணை பேரையும் ஏமாற்றிவிட முடியும். கேள்வியே கேட்கமாட்டார்கள் என்று எண்ணி அவர்கள் காரியம் ஆற்றுகிறார்கள் என்று நான் நம்புவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்பதில் எனக்கு ஐயம் இருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே சொன்னார்கள். [* *] ஒரு பெண்ணைக் கற்பழிக்க முயன்றார்கள் என்று. இன்னொருவர் சொன்னார், அந்த அம்மையார் [* * *] என்று. எனக்கு வந்து இருக்கும் செய்தி, ஹிஸ்மீரியா என்ற நோய் அந்த அம்மையாருக்கு இருப்பதாக மருத்துவர்கள் சொல்வதாக. எது எப்படி இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்படுகின்ற அவமானம் அல்லது அவருக்கு ஏற்படுத்தப்படுகிற துன்பம் அல்லது சட்டத்திற்கு விரோதமாகக் காவல் நிலையத்தில் வைக்கின்ற செயல்முறைகள் இவைகளைப் பற்றி அரசு ஒரு போதும் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அனுதாபம், விறப்பு, அல்லது சிபார்சு இதைப்போன்ற காரியங்களுக்கு அடிமையாகி விட்டுக் கொடுத்து விடும், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கும் என்று மாமன்றத்தில் இருக்கும் யாரும் நம்பக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள் ஆகும்.

சட்டப்படி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே கோப்புகள், குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் படித்துக் காட்டுவதற்கு நேரம் ஆகும் என்ற காரணத்தால் தான், அவைகளைப் பற்றி அதிகமாகப் படிக்காமல் இருக்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அவைகளைப் படித்துக் காண்பிப்பேன். எந்த செக்ஷனில் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறது, எந்தெந்த வழக்குகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன, யாரை எல்லாம் பதவியில் இருந்து நீக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் என்னால் இங்கே இருந்து குறிப்பெடுத்துக் காட்டிக் கூற முடியும்.

[முற்பகல் 11-20]

இன்னொன்றையும் இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு குற்றத்தை இதைப் போன்ற காவல் நிலையத்திற்கு பெண்கள் அழைத்துச் செல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டு குறித்து இங்கே பேசினார்கள். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் எப்போதுமே

*** பேரவைத்தலைவர் 15-3-1978-ந் தேதி ஆணையிட்டுள்ளதற்
இணங்க நீக்கப்பெற்றது.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆதாரத்தோடு பேசுகிறவர்கள் என்பதிலே எனக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. பல ஆதாரங்களை அவர்கள் கொடுக்க இருக்கிறார்கள் அல்லது கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் வைத்து விசாரிப்பதற்கும், காவல்துறையினர் ஒழுங்காக செயல்பட்டிருக்கிறார்களா அல்லது செயல்படவில்லை என்றால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, பல குற்றச்சாட்டுகளை இங்கே சொல்வதில் எனக்கு மெத்த மகிழ்ச்சி உண்டு என்பதையும் உண்மையிலே இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு சொல்கிறவர்மீது எனக்கு கோபதாபம் இல்லை என்பதையும் அறுதியிட்டுக்கூற விரும்புகிறேன்.

கோடம்பாக்கத்தில் ஒரு நடிகையை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றதாகவும், அந்தக் காவல் நிலையத்திலே உள்ள சிலரை வேலையிலிருந்து நீக்கவிட்டதாகவும் அதுமட்டுமல்லாமல் மேலதிகாரிகள் சொன்னபடிசெய்ததற்காக சாதாரண நிலைமையிலே உள்ள காவல் துறையினர் தண்டிக்கப் படுகின்றார்கள்; கட்டளை யிடுகின்றவர்கள் தப்பித்துத் கொள்ளுகின்றார்கள் என்று குற்றஞ் சாட்டினார்கள். இதிலே ஒரு நல்ல கருத்து அமைந்திருக்கிறது. நான் எங்கே இருந்தாலும் இந்தக்காவல் துறையைப்பற்றி ஏதாவது பிரச்சனை எங்காவது எழுந்தால், 'அவன்தானே இருந்தான், நான் அங்கே இல்லையே, என்னை யாரும் கேட்க முடியாது' என்ற நிலையில் காவல்துறையினர் பதில் சொல்வதாக இருந்தால் அது நிச்சயமாக அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. அதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும் என்பதைப்போல், பொறுப்பில் இருக்கிற ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்காமல், யாரோ செய்துவிட்டால் நாம் எப்படி பொறுப்பாக முடியும் என்று பொறுப்பில்லாமல் இருப்பது பொறுத்தமாக இருக்காது என்ற முறையில் நல்ல கருத்தை குற்றச்சாட்டுகள் மூலம் அளித்ததற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். யாருடைய தலையீட்டில் இது நடந்தது! இது எப்படி நிர்வாகத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் என்ற நிலையிலோ அல்லது செல்வாக்குள்ளவர் என்ற நிலையிலோ தலையிடவில்லை என்று சொல்ல முடியும் என்ற கேள்வியை வைத்துக் கேட்டார்கள். இரண்டு கேள்விக்கும் உண்மையிலே நான் பதில் சொல்லாமல் ஒதுங்கிப் போய்விடுவேனான் நான் பெரியகுற்றத்தை இழைத்தவன் ஆவேன். என் மனசாட்சி என்னைத் துன்புறுத்தும்.

ஒரு பெண் தவறான நடத்தை உள்ளவள் என்று குற்றச்சாட்டு அல்லது செயல்முறையில் இருக்கிறாள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். குற்றச்சாட்டு யாராலோ எழுப்பப்படுகிறது. அல்லது சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பெண் இப்படிப்பட்ட தவறான முறையிலே ஈடுபடுகிறாள்; அங்கே சமூகத்தார் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத தவறு நடைபெறுகின்றது; அந்தப் பெண் அந்தக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

காரியத்தைச் செய்கிறாள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதை நம்பி காவல் துறையினர் விசாரணையில் இறங்கவேண்டிய கட்டாயம் சிலசமயங்களில் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கும் நிலைமைக்கும் ஆளாகிறார்கள்.

உதாரணமாக, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின் ஒருசில மாதங்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள் அல்லது ஒரு வருடம் அல்லது ஒன்றரை வருடம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; சரியாக நினைவில்லை. என்னைக் கொலை செய்ய முயற்சிகள் நடக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டு எழுதி அது எனக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதை அப்படியே பத்திரிகை நண்பர்களுக்குப் படித்துக் காட்டினேன். அந்தக் கடிதத்திலே நான் எப்போது சாட்சி சொல்ல வேண்டுமென்று நிலைமை ஏற்படுகிறதோ அப்போது விளம்பரம் செய்யுங்கள். நான் வந்து சாட்சி சொல்கிறேன் என்றும் இருந்தது. ஆனால் அதில் பெயர் இல்லை. நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னேன். சொன்ன பிறகு யார் யார் சம்பந்தப்பட்டு அந்தக் கடிதத்தில் இருப்பதாக வெளியிட்டேனோ அதற்கெல்லாம் அப்போது இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, இப்போது எதிர்க்கட்சியில் அமர்ந்திருக்கிற கலைஞர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எனமீது வழக்குப் போட வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு அவர் வருவதாக இருந்தது. நான் கடிதத்தை அங்கே இருந்த பத்திரிகை நண்பர்களுக்குப் படித்துக் காட்டிய போது அதை அவர்களும் குறித்துக்கொண்டார்கள். இதுபோன்ற பல சம்பவங்கள் இன்று இருக்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட புகார்கள் பொய் என்று சந்தேகப்படுகிற அளவுக்கு ஆதாரம் இல்லாமல் இருக்கின்றன என்று கருதப்படுமானால் அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு வழக்கு மன்றத்தில் வழக்கு தொடருவதற்கு நியாயம் இருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எனமீது 9 வழக்குகளும் மற்றும் என்னுடைய நண்பர்கள் மீதும் வழக்கு போடப்பட்டது என்பதை நான் மறந்துவிட வில்லை. அதை நான் இங்கே குறிப்பிடும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் காவல் துறைக்கு எவ்வளவு பெரிய உதவி செய்திருக்கிறார் என்கின்ற நன்றியோடு அவருக்குப் பதில் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், பதில் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு நபிகை வீட்டில் அவர் தவறான வழியில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் என்கின்ற குற்றச்சாட்டு காவல்துறையினருக்குச் செய்தியாக வந்தது. நேரிலேயும் சொல்லப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நம்பி இவர்கள் இரவிலே திடீரென்று அந்த வீட்டிற்குள் நுழைந்து இருக்கிறார்கள். பெரிய அதிகாரி அளவுக்குத்தான் நுழைந்து இருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ளே நுழைந்தபோது எந்தவிதமான தவறுகளும் இன்றி அந்தப்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பெண் படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் தாயார் தகப்பனர் இருந்திருக்கிறார்கள். அவருடைய தமையனும் வாழ்க்கைத் துணைவரும் கூட அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகு அவர்களை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஆண்கள் இருந்திருந்தால் அவர்களையும் அந்தப் பெண்ணையும் சேர்த்து கைது செய்திருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆண்கள் யாருமே இல்லை. யாருமே கைது செய்யப்படவில்லை. வழக்கறிஞர்களையும், அதிகாரிகளையும் அழைத்து வந்து விசாரிப்பதற்கு ஆரம்பித்த போது அவ்வாறு விசாரிப்பதற்கு விரும்பியபோது கூட்டம் கூடியது என்றும் ஆகவே அந்த நேரத்தில் அந்த இடத்தில் விசாரிப்பதற்கு உசிதமாக இருக்காது என்ற காரணத்தால் அவர்களை அழைத்து வந்ததாக எலக்ட்ரிக் செய்தி தரப்பட்டிருக்கிறது.

காவல் நிலையத்திற்கு வரவழைக்கப்பட்ட அந்தப் பெண் எந்த விதமான முகாந்திரமுமின்றி ஏன் அழைத்து வரப்பட்டிருக்கிறாள் என்கிற நிலையில்..... குறுக்கீடு

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: தலைவரவர்களே நான் குறுக்கிட்ட பேசுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். காவல் துறைக்கு அந்தப் பெண் அழைத்து வரப்பட்டார் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இதுவே சட்ட விரோதமாகும்.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அதற்காகத்தான் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவருக்கு விரோதமாக நான் சொல்ல வில்லை. கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? அந்தக் காவல் நிலையத்திலிருந்து சில அதிகாரிகள் ஏன் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி என்பதை நினைவில் வைத்திக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி அந்த நிலைமை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் அந்த வீட்டிலே யாருமே இல்லை என்று தெரிந்த பிறகு கூட்டம் கூடியிருந்தால் விட்டுவிட்டு வந்து இருக்க வேண்டுமே தவிர அழைத்து வந்திருக்கக்கூடாது என்பதுதான். ஆக அந்த நிலையில் அவர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு பின்னர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்து மீண்டும் 7ஆம் தேதியிலிருந்து வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் முதல் டக்கத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு பின்னால் இருப்பவைகளை படிக்காமல் இருப்பதால்தான் என்பதாகும். அல்லது அப்படி உங்களுக்குச் செய்தி தருபவர்கள் பின்னால் இருந்தவர்களை மறைத்து உங்களைத் திசை திருப்புகின்ற முறையில் உங்களை மக்கள் பார்த்து ஏன்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

இப்படி எல்லாம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கின்ற அளவுக்கு உங்களுடைய தகுதியைக் குறைப்பதற்கு முயலுகிறார்கள். நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதை நான் பதிலாக வைத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

யாராக இருந்தாலும், பெண்கள் ஆறு மணிக்கு மேல் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடாது என்ற கட்டளை, ஆணை, உத்தரவு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மீறி செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி அந்தக் காவல் நிலையத்தில் அப்போது யார் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள்மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும், எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்படி எங்கேயாவது உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வில்லை என்று அவர்கள் தப்பி விட்டதாக அந்தக் காவல் துறையினர், அங்கிருந்த, பொறுப்புக் குக்காரணமாக இருந்தவர்கள் நினைத்துவிடுவது அவர்களை ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் பல பிரச்சனைகள் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். எம். ஜி. ஆர். என்று ஆரம்பித்து—அதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, அது ஏட்டில் இல்லை, எடுத்து விட்டார்கள். ஏதோ ஒரு நண்பர் சாராயம் காய்ச்சுகிறார் என்று ரகுமான்கான் அவர்கள் நகைச்சுவையோடு பேச முயன்றார்கள். ஆனால் அவர் பேசும்போது சொல்கிற வார்த்தைகள், பேசுகிற முறை ஏதோ மற்றவர்களை இழிவுபடுத்திப் பேசுவதைபோல் இருக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும் அதைக் குறிப்பேட்டில் ஏற்ற வேண்டா மென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள் என்பதற்கிணங்க அல்லது யாரோ சொல்லி மாற்றினார்கள் அல்லது சபாநாயகர் அவர்களே மாற்றினார்களே தவிர அவையெல்லாம் இருந்தால் பெரிய தவறு வந்துவிடப் போவதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம்.

ஏனெனில் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகிற செய்திகள், ஏடுகளில் வெளியிடப்படுகிற கருத்துக்கள், அல்லது விளக்கங்கள், வால் போஸ்டர்களில் எழுதப்படுகிற செய்திகள் அல்லது தலைப்புகள் இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும்போது இது மிகமிகச் சாதாரணமானது, ஒன்றுமேயில்லை என்று சொல்கிற அளவிற்கு எவ்வளவோ பேர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் எதைப் பேச வேண்டும், எதைப் பேசக் கூடாது என்பதற்கு ஒரு வரையறை வைத்துக்கொள்கிற அளவிற்கு அனைத்துக்கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்களும் உட்கார்ந்து இதற்கென்று ஒரு விதி ஏற்படுத்திக் கொள்வதுகூட நியாயமான முறையாக இருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்

பெண்கள் காவல்நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் போது சில நேரங்களில் அங்கிருக்கிற காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பக்குவமற்ற தன்மை, பண்பற்ற தன்மை, சட்டத்தை அலட்சியப்படுத்துகிற மனோபாவம் அல்லது இங்கே நடப்பது யாருக்கும் வெளியே தெரியப் போவதில்லை, நாம் பதவியில் இருக்கிறோம்—சிறிய பதவியாக இருந்தாலும்—என்ற துணிச்சல் அல்லது அங்குள்ள சூழ்நிலை, தங்களை யாரும் கேள்வி கேட்கமாட்டார்கள் என்ற நினைப்பு, தாங்கள் எதைச் செய்தாலும் தங்களுக்கு சிபார்சாக இங்கே சட்ட மன்றத்தில் பேசுவதற்கு ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை போன்றவை காரணமாக அவர்கள் தவறுகள் செய்யலாம். அதற்காக ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட இருக்கிறது தாற்காலிகமாக. அது பயன் தருமானால், அதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தலாம் என்ற வகையில் பெண் போலீஸ்காரர்கள் இல்லாமல், அவர்கள் பாதுகாப்பு இருந்தாலன்றி, அவர்களுக்கு முன்புதான் எந்தப் பெண்ணையும் காவல்நிலையத்தில் விசாரிக்க வேண்டும் என்கிற வகையில் நாங்கள் முடிவு எடுத்து அதை செயலாக்க இருக்கிறோம் என்று இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இதேபோல் சாராயம்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். சிலர் கேட்கலாம். அந்தப் பெண்களுக்கு யார் பாதுகாப்பு என்று கேட்கலாம். அந்த பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருவதற்குரிய வகையில் அவர்கள் அரசாங்கப் பணிமனைகளில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் கற்றுக் கொள்வார்கள், அப்படிச் கற்றுக்கொள்பவர்கள், படித்த பெண்கள் அந் நிலையில் நிச்சயமாக தங்கள் கடமையைச் செய்யக்கூடிய வகையில் செயலாற்ற முடியும் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் பணியில் இருக்கிறார்கள். அதேபோல் நடக்கும். பல புகார்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றாலும்....

திரு. மு. கருணாநிதி: முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதில் ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். பெண் போலீஸார் ஒவ்வொரு இடத்திலும் பெண் குற்றவாளிகளைக் கைதுசெய்கிற நேரத்தில், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் விசாரிக்கப்படும் போதுகூட கூட இருப்பார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே பெண் போலீஸ் படை சென்னையில் தான் அமைக்கப்பட்டது. அது உருவாக்கப்பட்டபோது அப்போது 20 பேர்கள்தான் அதில் சேர்க்கப்பட்டார்கள் அல்லது சேர்ந்தார்கள். கோவை, திருச்சி, மதுரை போன்ற நகரங்களுக்கு அது விஸ்தரிக்கப் படியிருக்கிறது அல்லது ஓரளவு விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 873 போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. அப்படியானால் ஒரு ஸ்டேஷனுக்கு இரண்டு பெண் போலீஸார் வீதம் கிட்டத்தட்ட 1,600 க்கு மேல் பெண் போலீஸார் நியமிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட திட்டம் தீட்டப் பட்டிருக்கிறதா?

[1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பிரச்சனை உருவாகும்போதுதான், புதிய புதிய பதில்களும் வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. திறமையுள்ள கேள்விகள் எழும்போது தான் தகுதியுள்ள பதில்களும் தரப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு அதற்குப் பதில் தருகின்ற நிலையில், நாங்கள் குறைந்தது நான்கைந்து நாட்கள் அல்ல ஒரு வாரமாக இதைப்பற்றிய விவாதம் வந்த பிறகு, நாங்கள் இதைப்பற்றி தீர விசாரித்து செயல்பட வேண்டும் என்று விசாரித்து ஒரு முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்ற என் எண்ணத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கான புள்ளிவிவரங்களை விரைவில் தருவதாக செயலகத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொரு யோசனையையும் சொன்னேன். அது மிகவும் கடினமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. செயல்படுத்த முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்தோம். அதாவது எங்காவது இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் இழைக்கப்படுமானால், இந்தக் கொடுமைக்கு யார் காரணம் என்று கருதப்படுகின்ற நபர் மட்டுமல்லாமல், அந்த நேரத்தில் அங்கு இருக்கக்கூடிய அனைவரையும் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்குத் தகுந்த முறையில் புதிய விதிமுறைகள், அல்லது சட்டம், விதிகள், திருத்தம் இப்படி ஏதாவது கொண்டு வரலாமா என்று விரும்பினேன்.

இதற்கு காரணம், பெண்கள் பாதுகாக்கப் படவேண்டும், பெண்களின் மானம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமல்ல, இங்கு பேசிய சில நண்பர்களும் சொன்னதைப்போல், இங்கு பேசிய அனைவருமே சாராயத்தைப்பற்றிப் பேசியபோது சாராயத்துக்கும் காவல்துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் தொடர்பு என்கிற முறையில் பொதுப்படையாக ஒரு சிலர் கூறினார்கள் என்று இல்லாமல், இங்கு பேசிய பெரும்பாலானவர்களும், சாராயத்துக்கும் காவல்துறைக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருக்கிறது. மாமூல் யாங்குகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு இப்போது மட்டும் சொல்லப்படுவதில்லை. தொன்று தொட்டு சொல்லப்பட்டு வருவது தான். ஆனால் இப்போது அண்மையில் இதுபற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை நான் இங்கு சொல்வது அதை சிரித்துக் கொண்டே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சாராய விஷயத்தில் மட்டும், எதிர்க்கட்சி, ஆட்சி கட்சி என்றில்லாமல் எல்லோருமே இதில் பங்குதாரர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள் என்ற கருத்தில் சொல்லப்பட்டது. நல்லவற்றுக்கு ஒன்று பட முடியாவிட்டாலும், தீயவற்றுக்கு ஒன்றுபடுகிறார்கள், தீமைக்கு அப்படிப்பட்ட சக்தி இருக்கிறது என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது....

1978 மார்ச் 17]

திரு. ரா. உமாநாத்: அந்த ஒற்றுமைக்கு எங்கள் கட்சி சேர்வில்லை என்பதைத் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சி சேரவில்லை என்ற தன்னம்பிக்கையை தெரிவித்துக் கொண்டார்கள், அதற்காக உண்மையில் நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, உமாநாத் அவர்கள் கூறியதுபோல் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் அந்த உரிமையை அளிக்க வேண்டும். அவரவர்கள் தங்கள் கட்சியைப் பற்றிய நிலைமையை தெளிவாக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சாராய விற்பனையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்ற கருத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சு தொலித்துவிடக்கூடாது. அது இந்த அவையினுடைய மரபுக்கு ஏற்றதாக இருக்காது. சில பேர்கள் என்று சொல்லலாமே தவிர, எல்லோருமே இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதை திருத்திக் சொல்வார்களேயானால் உமாநாத் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சங்கடம் எங்களுக்கு ஏற்படாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தன்னுடைய தகுதிக்கு ஏற்ப திறமைக்கு ஏற்ப தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள விரும்புவதை நான் தடை செய்யத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் அப்போதே சொல்லி விட்டார்கள். சுந்தரம் என்பவரை நான் பார்த்ததேயில்லை என்றும் தனக்கு இதில் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். இங்கு சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தான் நான் சொன்னேன்.

முக்கியமாக இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொன்னவர்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினரும் ஒருவர் என்பதையும் நான் கருத்தில் கொண்டுதான், இதில் எல்லோரும் ஒன்று என்ற மகிழ்ச்சியில் சிலர் என்று குறிப்பிடாமல் அந்த வகையில் எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.....

திரு. துரை முருகன்: அப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ளவர்கள் யாரும் சொல்லவில்லை. கிருஷ்ணகிரி எம். எல். ஏ. தான் அப்படிச் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 17]

(முற்பகல் 11.40)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்றபோது எல்லா உறுப்பினர்களும் இதிலே பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தொனிப்பதுபோல் இருந்தது. அப்படி தொனிப்பது சரியல்ல. அதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி குறிப்பேட்டில் இருந்தால், அதை விலக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் பேசப்பட்டவைகளுக்குத்தான் நான் புதில் சொல்கிறேன். கற்பனை அல்ல. ஒவ்வொரு தலைவரும் தங்களைப்பற்றி விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அப்படிப் பேசி குறிப்பேட்டிலே ஏற்றிக் கொள்ளலாம். இப்படி மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னது, மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சொன்னது, சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னது, அதுபோல் லத்தீப் அவர்கள் என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொள்ளலாம். அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. குறிப்பேட்டிலே ஏற்றிக் கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பர்ட்சர்: (குறுக்கிட்டு) ஜேம்ஸ்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஜேம்ஸ். இப்படி இதுபோல் எல்லோரையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

பைபிள், குர்ரான் படித்தால், சிலர் சொல்லுவார்கள். இதிலிருந்துதான் அது வந்தது என்று அதுபோல் இது மாண்புமிகு சாதிக் பர்ட்சர் அவர்கள் வெகு அக்கறையோடு ஜேம்ஸ்குப் பரிந்து பேசினார்கள். நன்றி.

எனவேதான் இந்த ஒற்றுமையில், சாராயத்தை யார் யார் கள்ளத்தமைமாக விற்பனை செய்திருக்கிறோ, உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோ, இங்கே மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், வார்னிஷ் குடித்து செத்துப் போவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதிலே எவ்வளவு ஆத்திரமும், அக்கறையும் இருப்பதாக எடுத்துக் காட்டினார்களோ, அதைப்போல் இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற நாம் அனைவரும், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமல் இங்கே பெரியவர் கரியமாணிக்கம் அம்பலனார் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், பல கிராமங்களிலே அவர்கள் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து ஒருசில கிராமங்களிலே மக்களே அதை எதிர்க்கக் கூடிய அளவிற்கு முன்வந்து அதை ஒழித்தார்கள், அந்த முயற்சியிலே வெற்றி கண்டார்கள், அப்படி இருந்தும் கூட இப்போது நுழையப் பார்க்கிறது என்ற அவர்கள் சொன்னதை நான்

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஆதரிப்பதோடு அப்படித் தவறு நடப்பது பற்றி குறிப்பிட்டுத் தந்தால், இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு நாம் அனைவரும் இந்தப் பெரியவர் சொன்னதைப் போல், நமது கடமையிலே அக்கறை கொண்டு இந்தச் சாராயத்தை மதுவை ஒழிப்பதற்கு எந்தெந்த வகையில் நாம் ஒன்றுபட்டு செயல்பட முடியுமோ, அவைகளைச் செய்ய முன்வருவோமானால் அதற்காக நாம் திட்டம் தீட்டி செயல்பட முன்வருவோமானால், நாட்டின் நன்மைதான் நமக்கு முக்கியம், கட்சிப் பிரச்சனைக்கு அப்பால் இதிலே இருக்க வேண்டும் என்ற விதத்தில் நாம் முடிவு எடுப்போமானால், நாம் தோல்வியடைய முடியாது என்பதில் எனக்கு திட நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குற்றங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, முன்பிருந்த கணக்குகளைப் படித்துக் காட்டி, இப்போது இருக்கின்ற கணக்குகளையும் படித்துக்காட்டி, அப்போது இருந்த கணக்கை விட இப்போது அதிகமாக இருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரக் கணக்கை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் வரவேற்கிறேன். உண்மையிலேயே இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்பாமலேயோ அல்லது இது எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதை நான் சிந்திக்காமலேயோ இருந்திருந்தால், நாங்கள் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பாக நடந்திருந்தாலும்கூட இவைகளை இங்கே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

அதைப்போலவே, 7, 8 மாத ஆட்சிக் காலத்திலே ஒரு தொலைபேசிகூட வைக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில், நாங்கள் அதைத் தெரிந்து சொல்கிறோம். நாங்கள் எதை எதையோ செய்துவிட்டோம் என்றோ, எல்லா விஷயத்திலும் இல்லாததைச் சொல்லி நாங்கள் புகழ்பாடிக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதால், இப்போது வெளிப்படையாக வெளியிட்டுள்ள குறிப்புகளிலே இருந்து உண்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்து நாம் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில நேரங்களில் சில சட்டங்களைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை உண்மையாகப் பயன்படுத்தி நிறுபிக்க வேண்டுமென்பதற்காக உழைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். காவல் துறையிலும் அப்படிப்பட்ட மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதிலே இந்த அரசுக்கு ஒரு சிறிதும் ஐயமில்லை என்பதை இங்கே நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

காவல் துறையில் இருக்கிறவர்கள் அனைவரும் தவறு செய்கிறார்களா என்று கேட்டால்—நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. அப்படி இருந்தால் எவ்வளவோ போராட்டங்கள், பிரச்சினைகள் வந்தபோதும் தங்களுக்கு இவ்வளவு விபத்துக்கள், ஆபத்துக்கள் சூழ்ந்திருக்கிற நிலை இருந்தும், போலீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படிச் செயல்படுகிறார்கள் என்பது தெரிந்த பிறகும், இங்கே அபைதியை நிலைநாட்ட முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்த பிறகும் அவர்களைத் திறமை இல்லாதவர்கள், கடமையுணர்ச்சி இல்லாதவர்கள் என்று யாரும் சொல்லிவிட முடியாது.

யாரோ ஒரு சிலர் செய்கிற தவறுக்கு அந்த இலாகா அனைத்தும் பொறுப்பேற்ற வேண்டியிருக்கும் காரணத்தால், காவல் துறையைப் பற்றிப் பேசும்போது ஒட்டுமொத்தமாக தவறு செய்கிறார்கள் என்று பேசினால் அப்படித் தவறு செய்கிற காவலர்களுக்குக் கொஞ்சம் கோபம் வந்து நிறுத்திவிடுவார்கள் அல்லது பெரும்பாலானவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்றாலும் தவறு செய்தவர்களை விட்டு வைக்காமல் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்கள் என்ற வகையில் அது பயன்படும்.

இங்கே சொன்னார்கள்—அவர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். அவர்களே ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், புள்ளி விவரத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை ஏன் மறைக்க வேண்டும்? இது எப்படி நடைபெறுகிறது? காவல் துறையில் இருப்பவர்கள், நான் முன்பே சொன்னது போல், இந்த மன்றத்தில் சொன்னது போல், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவுடன் எங்களோடு அழைத்து வரப்பட்டவர்கள் அல்ல, அவர்கள்.

‘பத்தாயிரம் பேரை நீங்கள் சேர்ப்பதாகச் சொன்னீர்களே, 200 பேருக்கு மேல் சேர்த்ததாகத் தெரியவில்லையே’ என்று கேட்டார்கள். திட்டம் இருந்தது. இல்லையென்று சொல்லத் தயாராக இல்லை. சேர்க்க முயற்சிக்கப்பட்டது, இல்லையென்று சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் என்ன காரணம் என்று கேட்டால், நிதிநிலைமை நாங்கள் நினைத்ததைவிட மோசமான அளவுக்குப் போய்விட்ட காரணத்தால், புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் சோதனைக்கு ஆட்பட்டு விட்ட காரணத்தால் நிதிநிலைமை காரணமாக நாங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம்.

நாட்டு மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய புதியவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், சேர்க்க வேண்டுமென்று ஏதோ விளம்பரத்தைச் செய்துவிட்டு அதிலிருந்து நாங்கள் ஒடி ஒளிந்துவிட விரும்பவில்லை. வந்த உடனே விளம்பரத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட தகவல் என்று யாரும் நினைக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அந்த வகையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள், குறைகள் நியாயமான அளவு நாகரிகமான முறையில் இருந்தன, அந்தப் பேச்சுக்கு இந்த அரசு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. புண்படுத்த வேண்டுமென்று இல்லாமல் புனிதப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையிலோ அல்லது திறமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பத்திலோ, 'ஏன் இவைகளைச் செய்யவில்லை?' யார் குறுக்கிட்டார்கள்' என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற வகையில் அப்படிப்பட்ட கேள்விகள், குறைகள், குற்றங்கள் சொல்லப்படுமானால், வெளிப்படுத்தப்படுமானால், உண்மையிலேயே அதை வரவேற்பதைப் பெரும் பாக்கியமாக, நல்ல வாய்ப்பாக இந்த அரசு கருதும் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்-தலைமை]

ஒரு விஷயத்தில், நான் முன்பு வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வந்தபிறகு எனக்கு ஒரு ஆசை இருந்தது. இதெல்லாம் ஆசைதான், பேராசை என்று கூடச் சொல்லலாம். பத்தாயிரம் பேருக்கு காவல்துறையில் வேலை கொடுப்போம் என்று சொல்லி 200 பேர்களைத்தான் சேர்த்தார்கள். இதுவரை ஒரு தொலைபேசி கூட வைக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். என்னுடைய பேராசை—டாக்கியில் செல்லுகிறவர்கள்—வாடகை வண்டியில் செல்லுகிறவர்கள் எங்கு செல்லுகிறார்கள் என்பதையும், செல்லுகிறவர்கள் எப்போது புறப்பட்டார்கள் என்பதையும் எந்த வழியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் டாக்கி சொந்தக்காரர்கள் அல்லவகத்திற்கு அவ்வப்போது தொலைபேசியின் மூலமாக கார் ஓட்டுநர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதை நான் நேரில் கண்டு வியந்தபோது, இவைகள் நம் நாட்டிலே கொண்டுவரப்படுமானால் திருட்டு பயம் அல்லது கற்பழிப்பு அல்லது பெண்களைக் கடத்தல், ஆட்களைக் கடத்தல் இவைகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்குக் குறைந்துவிடும், இல்லாமல் போய்விடும் என்று நினைத்துப் பேராசைப் பட்டதுண்டு.

(முற்பகல் 11.50)

நீ தான் பதவிக்கு வந்து இருக்கிறாயே, செய்யக் கூடாதா என்று கேட்கலாம். செய்யும்படி யாராவது விட்டால் செய்யலாம்.

இங்கே என்.ஜி.ஓ. பற்றிப் பேசினார்கள். என்.ஜி.ஓ. என்பவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யாதவர்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் குறையே இல்லாதவர்கள் என்று யாரும் சொல்லப்பட்டார்கள். லஞ்சம், ஊழல் எங்கே இருந்து தொடங்குகிறது தெரியுமா என்று அதே நண்பர்களைச் சந்தித்துக் கேட்டேன், அவர்கள் சொன்னார்கள், எனக்கு நினைவு-அப்பன் என்று கருதுகிறேன்- அவர்கள் சொன்னார்கள். தலைமையிலிருந்து கடைசி வரையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

திரும்பச் சொன்னேன், கடைசி வரையில் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறீர்களா இல்லையா என்று கேட்டேன். ஆம் என்று ஒப்புக் கொண்டார்கள், அப்போது சம்பளமும் வாங்குகிறீர்கள், இதையும் வாங்குகிறீர்கள், மேற்கொண்டு வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களே, இல்லாத நிலையிலே, அது நியாயமா என்று கேட்டேன், அவர்கள் சொன்னார்கள், யாரோ தவறு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக எல்லோருக்கும் வாழ்க்கை வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள், நியாயமான கேள்வி. நான் ஒரு குறிப்பைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று மறுபடியும் கணக்கிட்டுச் சொன்னேன். அவர்களைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறேன், வேறு எங்கேயும் போகவில்லை. ஒரு நாளைக்கு 6½ மணி நேரம் என்று ஒதுக்கிவைக்கிறார்கள், அரை மணி உணவு நேரம் போய்விடுகிறது. 6 மணி நேரம் அவர்கள் சம்பளத்தைக் கணக்குப் போட்டால் ஒரு மணிக்கு எத்தனை ரூபாய் சம்பளம் என்று பார்த்தால், ஒரு வருடத்திலே 52 ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் வேலையில்லை, அதுபோக இரண்டாவது சனிக்கிழமை வேறு. அது போக எரண்டு லீவ், சம்பளத்தோடு அந்த விடுமுறை, அதற்குப் பிறகு அரசால் விடுக்கப்படுகிற விடுமுறை நாட்கள், இவைகளை எல்லாம் கணக்கிட்டு எத்தனை நாட்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இந்த 6 மணி நேரத்திலே எவ்வளவு வேலை செய்கிறார்கள், எத்தனை கடிதங்களுக்கு எந்த அளவிலே பதில் எழுதுகிறார்கள். எப்படிப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் இங்கே இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் தயவுசெய்து கொஞ்சம் கணக்கிட்டுப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நினைக்கும்பொழுது ஒரு மணி நேரத்திற்கு 2, 3 ரூபாயாவது அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் கிராமத்திலே இருக்கிறவர்களுக்கு ஒட்டுமொத்தமாக, வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதிலே இருக்கிறவர்களுக்கு, 10 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள், 15 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள், இவைகளையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு நபருக்கு 25 காசுகள்தான் கிடைக்கின்றன ஒரு நாளைக்கு என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம மக்களுக்கு 25 காசுகள்தான் கிடைக்கின்றன என்பதால் அடித் தட்டிலே இருக்கின்ற அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய கூலியை உயர்த்துவதற்கும் அவர்களுக்கு நிலம் உடனுக்குடன் கொடுப்பதற்கும் அவர்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கும் யாரும் குறுக்கே நிற்கவில்லையே, என்.ஜி.ஓ.க்களோ இன்டஸ்ட்ரியல் ஒர்க்கர்ஸோ யாரும் குறுக்கே நிற்கவில்லையே, அதைச் செய்கிறீர்களா?

1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சம்பந்தம் இல்லாததாக இருந்தாலும் நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரும் குறுக்கே நிற்கவில்லை. குறுக்கே இருப்பவர்களை இப்போது விலக்க முடியவில்லை. அது உங்களுக்குத் தெரியும். யாருக் கெல்லாம் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. பிணை நிலங்கள் யார் பேரிலே இருக்கின்றன என்பதையும், ஆனால் அவைகள் எல்லாம் எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் சட்டம் இருந்தும், நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் அவர்கள் தந்திரம் வென்றிருக்கிறது என்பதையும் அதை மாற்றுவதற்கு நாம் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் திரு. உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதில்தான் வெங்கடாசலம் இறந்துவிட்டார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவர் எங்களோடு ஒத்துழைத்ததால்தான் ஒரு நண்பர் இறந்து விட்டார் என்று சொல்கிறார். அவரை என்னுடைய உறவினராகக் குதிக் கண்ணீர் விடத் தயார். அதில் நான் பின்வாங்கவில்லை. அது அவருக்கே தெரியும். ஆனால் இன்னொருவர் கொலை செய்யப் பட்டிருக்கிறார். அவரை யார் கொலை செய்தார்கள் என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கொலைக்கு இன்னொரு கொலை நிச்சயமாகப் பரிகாரம் ஆகாது என்பது அமரர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கருத்தாகும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : மன்னிக்க வேண்டும். ஒரு கொலைக்கு இன்னொரு கொலை நிவாரணம் ஆகாது என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொல்கிறபொழுது வெங்கடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டதற்காக மறு கொலை வெங்கடாசலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்ததாக அதிலே 'இன்ஸ்ப்ரன்ஸ்' வருகிறது. நேற்றே நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டேன். கொலைக்குக் கொலை என்பது மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை அல்ல, அது நச்சுலைட்டுகளின் கொள்கை என்பதால் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, ஒரு கொலைக்குப் பரிகாரம் இன்னொரு கொலை அல்ல என்று நேற்றைய தினம் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு கொலைக்குப் பதில் இன்னொரு கொலை என்றால் அது இப்பொழுது இல்லை என்று ஆகாது. அதற்காக நச்சுலைட் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. நாம் என்ன செய்கிறோம்? ஒரு கொலையைச் செய்தவனைத் தூக்கில் போடுவது என்றால், அது சர்க்கார் பார்த்துச் செய்வது என்று வைத்திருக்கிறோம். அதுவும் அதுதானே.

[1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் மறுப்படியும் முதல் நிலைமைக்கே செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. விவரம் புரியாத நான் அப்படிச் சொன்னதற்காக விளக்கம் தர முன்வந்ததற்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். உமாநாத் அவர்களுக்குப் பிறகு பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் சட்டம் படித்தவர்கள், நாம் என்ன செய்கிறோம் என்று அவர் கேட்டுக் கொள்வதிலிருந்து அவர் தன்னை நீதிபதியாக எப்பொழுது நியமித்துக் கொண்டார் என்பது தெரியவில்லை. நீதிபதியிடம் இருதரப்பார்கள் தங்கள் வழக்குகளுக்கு உள்ள ஆதாரங்களை எடுத்து வைக்கிறார்கள். அந்த ஆதாரங்களைப் பார்த்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் படித்திருக்கின்ற சட்டத்திலே என்ன சொல்கிறதோ அதற்கேற்ப பரிசீலனை செய்து இது நியாயம், இது தவறு என்று அவருடைய அறிவிற்கேற்ப, இந்தச் சட்டம் எப்படித் துணை செய்கிறதோ அதற்கேற்பவும், மனச்சாட்சிக்கேற்பவும் வழக்கிற்குத் தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது. அதையும், ஆதார மில்லாமல் ஒருவர் இன்னொருவரைக் கொல்வதும், இன்னொரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவருடைய உறவினர்களைக் கொல்வது என்பதும், கொலைக்குக் கொலை பரிகாரம் ஆகாது என்ற தத்துவத்தைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நாலரைக் கோடி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்ற நாம் கொலை காரர்கள் என்று சொல்வதற்குரிய அளவில் நாமும் அப்படித்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்லுகின்ற அவருக்கு விவரம் தெரியாத நான் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். 'வெளியே வா, பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொல்லுகின்ற அளவிலே இருக்கின்ற விவரம் தெரிந்த மாண்புமிகு சுப்பு அவர்களிடமிருந்து இதைத்தவிர வேறு எதிர்பார்க்கக் கூடாதுதான். இருந்தாலும் என்ன செய்வது? அவர் சொல்வதையும் நான் கேட்டுத் தீர வேண்டும், பதில் சொல்ல வேண்டும். பதிலைச் சொல்லி யிருக்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன், கொலைக்குக் கொலை பரிகாரம் ஆகாது என்று சொன்ன தாலேயே இந்தக் கொலையைச் செய்தவர்கள் அந்தக் கொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டவரின் சொந்தக்காரர்கள்தான் அல்லது அந்தக் கொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டவரின் நண்பர்கள் தான் அல்லது உறவினர்கள்தான் என்று நான் குறிப்பிட்டால் அது என்னுடைய தகுதிக்கோ, பொறுப்புக்கோ பொருத்தமாகாது என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும்.

திரு. உமாநாத் அவர்கள், நாங்கள் அப்படி அல்ல, ஆகவேதான் நக்சலைட்டுகளை வெளியேற்றி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நக்சலைட்டுகள் அப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் நான்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்னும் அப்படிக்குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், இல்லையென்றாலும், யாராலும், எங்கள் கட்சிக்காரர்களானாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், அவர்களிலே யாரும் கூட, இப்படிப்பட்ட எண்ணத்திற்குத் தங்களை ஆட்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இந்த அரசு அந்த வழிமுறைகளைத் தான் பின்பற்றி வருகிறது என்று சொல்லத்தான் இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தினேன்.

எனக்கு விவரம் தெரியாது, உங்களுக்குப் புரியும். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இங்கேயுள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அல்லது அவர்களுடைய நண்பர்கள் அல்லது கட்சிக்காரர்கள் இதுபோன்ற செயல்களிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று ஆதாரம் இல்லாமல் குற்றச்சாட்டை நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அது வழக்கிலே இருக்கிறது. ஆனால் ஏன் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்ற கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள்.

(நண்பகல் 12.00)

அவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதற்கு ஏதாவது ஒரு குறிப்பு நமக்குக் கிடைத்திருந்தால் அதற்கேற்ப நடவடிக்கை எடுக்கத் தொடங்கியிருக்கலாம். அவர் காணாமல் போய்விட்டார் என்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர, அவர் எங்கு இருக்கிறார், உண்மையிலேயே அவர் கொலை செய்யப்பட்டாரா அல்லது யாராவது கடத்திச் சென்றுவிட்டார்களா என்று தெரியவில்லை. காவல் துறையினர் முயற்சி செய்து பார்க்கின்றார்கள், முடியவில்லை என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய முயற்சியிலே தங்களுடைய நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல வழக்குகள் பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அந்த வழக்குகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு குற்றச்சாட்டும், ஒவ்வொரு விதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் ஒரு வீட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு அம்மையார், சாந்தாப்பாய் அவர்கள் செயின் காணாமல் போய்விட்டது என்ற காரணத்தால், அந்தத் தங்கச்சங்கிலியை இந்த அம்மையார் எடுத்திருப்பார்களோ என்ற சந்தேகத்தோடு காவலர் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டார். குறிப்பிட்ட ஒருவர் அந்த அம்மையாரைக் கன்னத்தில் அறைந்தார், அதற்குப் பிறகு அவர் அடிக்கப்பட்டார், என்பதைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எதுவும் இந்த அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்படுமானால், அறிவிக்கப்படுமானால்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 17]

தெரிந்து கொள்ள முடிந்திருக்குமானால், நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதில் இருந்து பின்வாங்கியதில்லை, பின் வாங்காது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சர்ராயத்தை, மதுவை ஒழிப்பதிலே நான் போட்ட கட்டளை என்ன என்று சந்தேகத்தோடு கேட்டார்கள். நான் அந்தக் கோப்புகளை அவரிடத்திலே கொடுத்துவிடுகிறேன். என்கையெழுத்து இருக்கிறது, அவர் படித்துப் பார்க்கட்டும். (மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோப்பினை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இடத்தில் கொடுத்தார்) என் எழுத்துக்கள் புரியாத காரணத்தால் தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஒரு வரி, 4, 5 வார்த்தைகள் விடப் பட்டிருக்கிறது. அது குறிப்பிலே இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எந்த இடத்திலே விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை குறிப்புகளில் இருந்து அவராலே புரிந்து கொள்ள முடியும். நான் சிறிய எழுத்துக்களாக எழுதி இருப்பதால் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவரால் புரிந்து கொள்ள முடியும், அவர் முதலமைச்சராக இருந்தவர்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கூட 7 ஆண்டுகள் எங்கள் தலைவர் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். நீங்கள் வந்து 7 மாதம்தான் ஆகிறது, இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்கு என்று கேட்டார். எத்தனை நாட்கள் என்று கணக்குப் போட்டுக் கொண்டார் நாம் எல்லோரும் வருகிறோம்? அப்படிக் கணக்குப் போட்டால் மிகுந்த ஆபத்தில்தான் வந்து முடியும். இத்தனை இத்தனை நாட்கள்தான் இருப்போம் என்று முடிவு செய்து வந்திருந்தால் உங்களை எதிர்க் கட்சியாகவே ஆக்கிக்கொள்ளமாட்டேன். நீங்கள் குற்றம் கூற இடம் தரமாட்டேன். நீங்கள் சொல்வதற்கெல்லாம் சரி என்று சொல்லிவிடலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத், சங்கரய்யா போன்றவர்கள் சொல்லுகின்ற குறைகளை எல்லாம் தீர்த்துவிடலாம். எல்லோருக்கும் சாதகமான காரியத்தை ஆற்றி எத்தனை நாள் பதவியில் இருப்பது என்ற முடிவை எடுத்து அதுவரையில் நாங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வரலாம். ஆனால் விவரம் புரியாத காரணத்தால் எனக்கு அந்த எண்ணம் வரவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தவரையில் எப்படிக்காரியம் ஆற்றுவது என்பதிலே தான் கணக்குப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர எத்தனை நாட்களுக்கு இந்தப் பதவியில் இருப்பது என்று யாரும் கணக்குப் பார்ப்பது இல்லை.

ஆகவேதான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நாணயத்தோடும் நல்ல உள்ளத்தோடும் கடமையைச் செய்ய முயலுகின்றோம். அதிலே நம்பிக்கை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். முதல்வர் அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்திலே எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. அவர் இங்கே இல்லாவிட்டாலும் என்னுடைய பேச்சினைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மைதான், கேட்டுக்

1978 மார்ச் 17]

. ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கொண்டுதான் இருந்தேன். ஒரு வரிசுடத் தவறவிடவில்லை. இன்றைக்குக் கொஞ்சம் ஏமாந்துவிட்டேன். கேள்வி நேரம் இருக்கிறதே என்று, மற்ற அவசர வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது கேள்வி நேரம் இல்லாமல் போய், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களின் முழுப்பேச்சையும் கேட்க வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் கேள்விகளுக்கும் குறைகளுக்கும் பதில் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் அவர் தவறாக எண்ணமாட்டார் என்று சொல்லும் போது, ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.10)

என்னைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் காவல் துறையை நான் வைத்து இருக்கிற நோக்கம் பல உண்டு. தொழிலாளர் நலன் ஆனாலும் சரி, மாணவர்கள் நலன் ஆனாலும் சரி, மது விலக்குப் பிரச்சனையானாலும் சரி, இவைகளை முதன்மையாகவும், மற்றவைகளை அடுத்தபடியாகவும் வைத்துக் கொண்டு நான் தொடர்ந்து செயலாற்றி வருகிறேன்.

ஆனால் கொலைக் குற்றவாளிகளை, களவாடுபவர்களை, கள்ளக் கடத்தல் செய்பவர்களை நீங்கள் கவனிக்க மாட்டீர்களா என்றால் நேரத்திற்கு ஏற்ப, அந்த செயலுக்குள்ள கடுமையான நிலைமைக்கு ஏற்ப, அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் செயல்படுவேன்.

ஆனால் நோக்கத்தில், மதுவை ஒழித்தாக வேண்டும் என்பதிலே எனக்குப் பேராசை உண்டு. அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் மாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

இந்த மாமூல் என்பது எங்கேயிருந்து தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்தவரையில், அந்த அதிகாரிகளைக் கைது செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிற வகையில் ஒரு செல் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்—நியமித்து இருக்கிறோம்—அதற்கு மேல், அதற்கெனத் தனியாக அமைப்புகள் எங்கெங்கே எப்படி அவர்கள் வெளியே இருப்பவர்களுக்குத் தெரியாமல், அந்த அதிகாரிகளுக்கே தெரியாமல் செயல்படுவது என்று நாங்கள் திட்டமிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் என்னுடைய கருத்தாக வெளியிடுவதற்கு அனுமதித்து, விவரங்கள் கேட்க வேண்டாம் என்று மட்டும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் முன்பைவிட அதிகமாக இருக்கின்றன, கணக்குச் சொல்கிறது. நான் மறுக்கவும் இல்லை. என்ன காரணம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

கிறேன். மதுவிலக்கு என்பது ஒரு கொள்கை. அது ஒரு லட்சியம். ஒரு நம்பிக்கை. அந்த வகையில் அவைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுடைய மனதிலே இருந்து அந்த ஆசை விலக்கப்பட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் திருந்த வேண்டும், என்கிற நிலைமைக்கு மக்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். நடைபோடத் தெரிந்த குழந்தை ஓட ஆசைப் பட்டால் அதைத் தடுத்து நிறுத்தி இழுத்து நிறுத்துவது போல, தீயைப் பிடிக்கப்போகும் போக்கிரித்தனமாக இருக்கும் குழந்தை யிடம் அது சுடும் என்று சொல்லி தடுத்து நிறுத்துவது போல, அந்தச் சட்டத்தை எந்த வகையில் நிறைவேற்றுவது அல்லது திருத்தம் கொண்டுவருவது என்பதற்கு இந்த அரசு முயன்று கொண்டு இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும், நேற்றையதினம் திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வாருங்கள் அல்லது திருத்தம் கொண்டு வாருங்கள், ஏகமனதாக நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்று இந்தச் சபையில் அத்தனை அங்கத்தினர்களையும் வைத்துக்கொண்டு சொன்னார்கள். இந்த அவையில் இருந்த யாரும் மறுத்துச் சொல்லாத காரணத்தால் எல்லோரும் அதற்கு உடன்பட்டு இருக்கிறீர்கள் என்று எனக்கு முன்னால் இருந்த நம்பிக்கை மீண்டும் ஊர்ஜிதமாயிருக்கிறது என்பதில் எனக்கு மனநிறைவு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விபசார தடைச் சட்டம் என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு திருப்தி இல்லாத சட்டம். இதற்கு மாற்றுத் திட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்பியிருக்கிறோம். இப்போது பெண்களுக்கு தண்டனை கிடைக்கிறது. ஆண்கள் யாழ்வாவு சொல்வார்கள், நான் போய் பணம் கொடுத்தேன் என்று சாட்சியம் சொல்லி விட்டால், உடனே அவள் குற்றவாளி என்ற நிலைமையில் தண்டிக்கப்பட்டு, ஆண் சாட்சி சொன்னான் என்பதற்காக அப்ரவரர் என்ற நிலைமையில் தப்பித்துக் கொள்ளும் நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய ஆசை, பெண் தவறு செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்று எண்ணிப் பார்க்கிறபோது ஏழ்மை என்று இருந்தால், வேறு வழி இல்லை என்று இருந்தால், எப்படியிருந்தாலும், அவளுக்குக் குறிப்பாக அபராதம் மட்டும் விதித்து, அந்தக் குற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவருக்கு இத்தனை மாதங்கள் கடுங்காவல் தண்டனை என்ற விதத்தில் ஆண்களுக்குத் தண்டனை அதிகமாக்க வேண்டும் என்பதிலே நான் கொஞ்சம் அக்கறையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏனெனில், ஏழ்மையின் காரணமாக தவறு செய்யவேண்டிய நிலைமையில் ஒரு குடும்பம் இருந்து, அந்தக் குடும்பத்தில் வேறு ஆண்பிள்ளைகள் இல்லை, பெண்களால் தான் தங்களுடைய

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வயிற்றுப் பசியைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், தாய் தகப்பனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று மானத்தின் உயர்வைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு, ஏழ்மையின் காரணமாக சூழ்நிலை காரணமாக, நெருக்கடி காரணமாக, கற்பின் மதிப்பைத், தெரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் தவறு செய்து விட்டார்களானால் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புத் தரப்பட வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு ஆண் தவறு செய்து பெண் சாட்சி சொல்லியிருக்கிறாளா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அநேகமாக அப்படி வழக்கு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். வேறு எங்காவது இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியாது. ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்கு ரூ. 10 கொடுத்தேன், ரூ. 15 கொடுத்தேன் என்று சொன்னதாக வழக்கு இல்லை. ஆனால் ஆண்கள் சாட்சி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கேரளத்தில் முன்பு ஒரு காலத்தில்—30-40 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்போ, அல்லது எப்போதோ நடந்தது. அது கதை என்று சொல்லப்பட்டது. கதை என்றே வைத்துக் கொள்வோம்—ஒரு பெண்—எந்தக் குலம், எந்த ஜாதி என்று கேட்க வேண்டாம்—அவளுக்கு 4-5 குழந்தைகள். அந்தக் கணவன் நினைத்தான் எப்படியாவது இவளைத் தள்ளிவிட்டு, வேறு திருமணம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று, காரணம் தேவைப் பட்டது. எப்படியோ ஒரு வழக்கு வந்தது நீதிமன்றத்திலே. அந்த வழக்கிலே சாட்சியம் கூற வருகிறார்கள். அந்த சாட்சி கூறுபவரும், அந்த விசாரிக்கும் நீதிபதியும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர் விசாரித்தார். அந்தப் பெண் சொல்லி அழுதாள். “நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை, எந்தத் தீமையும் செய்யவில்லை, நான் நிரபராதா. இப்படி என்மீது அநியாயமாகப் பழி போடுகிறார்கள்” என்று அந்தப் பெண் கதறி அழுதாள். சாட்சி சொல்ல வந்தவனை நீதிபதி அழைத்தார், “நீ அந்தப் பெண்ணிடம் போய் பணம் கொடுத்தாயா, எவ்வளவு கொடுத்தாய்” என்றார். அவன் “ஆமாம், ரூ. 25 கொடுத்தேன்” என்று சொன்னான். உடனே நீதிபதி கணவனை அழைத்துக் கேட்டார், “நீ மாதம் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறாய்?” அவன் சொன்னான் “ரூ. 250 சம்பாதிக்கிறேன்” “எவ்வளவு வீட்டிற்குக் கொடுக்கிறாய்?” “நான் ஒன்றும் கொடுப்பது இல்லை”. நீதிபதி உடனே சொன்னார் “பின் எப்படி அவள் குடும்பம் நடத்த முடியும்”. இந்த வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி தீர்ப்பு அளிக்கையில், சாட்சியம் சொன்னவர் “ரூ. 25 கொடுத்தேன்” என்று சொன்னதால், “மாதம் ரூ. 25 அந்தப் பெண்ணிற்கும், கணவன், பணம் கொடுப்பதில்லை. என்று சொன்னதால், மாதம் ரூ. 25 அந்தப் பெண்ணுக்குத் தர வேண்டும்” என்று தீர்ப்பு சொன்னதாகக் கதை.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 17]

எப்படிப்பட்ட அநியாயங்கள் நடக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தீர்ப்பு நியாயமா இல்லையா என்று நான் சொல்ல வில்லை. தீர்ப்பு எதுவுமே நியாயம் என்றுதான் நான் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு சண்முகனார் அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் யாராவது ஒருவருக்கு ஒரு பெண்ணிடம் விரோதம் வந்தாலும், அல்லது ஒரு பெண்ணைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்று எண்ணினாலும், இப்படிச் சுற்றி வளைப்பது சலபம் என்பது மிக எளிதாக்க இருக்கும் நிலைமை இந்த நாட்டில் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருப்பதால் இதைச் சொல்கிறேன்.

இதைப்போல்தான் மதுவை அருந்துகிறவர்கள் மீது எனக்கு அனுதாபம் உண்டு. வருத்தம் உண்டு. தன்னுடைய உடலையும் கெடுத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய வாழ்க்கையையும் கெடுத்துக் கொண்டு, பணத்தை வீணுக்குகிறார்களே என்று சாதாரண மக்கள் மத்தியிலே எனக்கு அனுதாபம் உண்டு. வசதி மிகுந்தவர்கள் மீது கோபம் உண்டு. நான் மேலவையில் முதியவர் பக்தவச்சலம் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது பேசியதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்போது நான் சொன்னேன். அப்போது சொன்னதை இப்போது நான் சொல்கிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். அன்று சொன்னதைச் சொல்கிறேன். நான் பேசியது குறிப்பில் இருக்கிறது. ஒருவர் சொன்னார், “இந்த மது அருந்தாவிட்டால் அவர் உயிரோடு இருக்க முடியாது” என்று சொல்லி, பர்மிட் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று பேசினார். அன்று இருந்த நிலையில்—அன்றைக்கு இருந்த ராமச்சந்திரன்—நான் பேசினேன், அதைச் சாப்பிட்டால்தான் ஒருவர் உயிரோடு இருப்பார் என்றால் அப்படிச் சில உயிர்கள் போனால் பரவாயில்லை என்று நான் மேலவையில் பேசினேன். இப்போது அப்படிப் பேசுவீர்களா என்று கேட்டால், அதற்குப் பதில் சொல்லக் கூடாது. ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு நானையதினம் நண்பர்கள் கேட்பார்கள். இப்போதே கேட்பார் போல் இருக்கிறது, நண்பர் சாதிக் பாட்சா....

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளமாட்டார் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, நான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு நன்றி சொல்வது என்பதற்கு வார்த்தைகளே கிடையாது. அதைப் போற்றுகிறேன்; வாழ்த்துகிறேன். இப்படி நாம் எல்லோரும் விரும்பினாலும் நாம் ஒன்றாகச் செயலாற்றினால் மதுவை ஒழிக்க முடியாது.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒரு வியாதி இருக்கிறது. இங்கே ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் காங்கிரசோடு இணைந்துவிடுகிறார்கள்; தி. மு. கம்கம் ஆட்சிக்கு வந்தால் அங்கே இணைந்துவிடுகிறார்கள்; இன்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் இங்கே வந்துவிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படிச் சாராயம், கள்ளக்கடத்தல் இது போன்ற தவறிகளைச் செய்கிறவர்கள் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வருகிறதோ அங்கே போய் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்கிறார்கள், அங்கே போய் ஒளிந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை முழுவதுமாக மறுக்கவில்லை.

ஆனால் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி என்று வைத்துக் கொண்டாலும் அல்லது சாதாரண போலீஸ்காரர் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் ஏழ்மையிலே இருக்கிறவர் லஞ்சம் வாங்காமல் என்ன செய்வார் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. லஞ்சம் வாங்குவதை அவர்கள் என்றுமே ஆதரிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் பணத்தை விரும்பினால் இப்போது எப்படியெல்லாமோ இருந்திருப்பார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் ஒரு லட்சியவாதி; அந்த லட்சியத்திற்காக வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள். போலீஸ்காரர்களுக்குத் தேவையான ஊதியம் கொடுக்கவில்லை என்றும், காலத்திற்கேற்ற வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை நான் உணருகிறேன்.

இங்கு எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். போலீஸ்காரர்களுக்கு இப்படியெல்லாம் முன்பு இருந்த அரசு வசதிகள் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்போது செய்திருந்தாலும் ஓரளவு அந்தக் காலத்தில் வேறு வருவாய் இருந்தது என்பதால் செய்வதற்கு அந்த வாய்ப்பு இருந்தது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது 140 கோடி ரூபாய் வருமானத்தையும் இழந்து, மதுவிலக்கையும் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற கஷ்டத்தை முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக உணர்ந்திருப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

காவல் துறையினருக்கு சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதிலே எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் கஷ்டத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன். என்னுடைய மைத்துனர் ஒரு சாதாரண காவல்துறை ஊழியராக இருந்தவர்; அவருக்கு 4, 5 குழந்தைகள் உண்டு; அவர் எப்படிச் சூறையாட

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

வருமானத்தில் கஷ்டப்பட்டார் என்பதை நான் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். இப்போது அவர் ரிட்டயர் ஆகிவிட்டார். அனாயால் காவல் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்தோடு குடும்பம் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதை வேறு வகையிலே கவனித்துப் பார்க்கவில்லை என்றாலும் அனுபவம் காரணமாகத் தெரிந்திருக்கிறேன் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்; அதை நீங்களும் மறுக்கமாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இவைகளைச் செய்வதற்கு பண வசதி, நிதி வசதி வேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருப்பவர்கள் முன்னாள் முதலமைச்சராக 7 ஆண்டுக் காலம் இருந்தவர்கள்; அண்ணா அவர்களோடு இரண்டாண்டுக் காலம் பதவியில் இருந்தவர்கள்; அதற்குமேல் இங்கே அரசாங்கப் பதவி இல்லாமல் 10 ஆண்டுக்கு மேல் இருந்தவர்கள்; அவர்கள் பதவியிலே கூட ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகள் இருந்தவர்கள்; அந்த அளவுக்கு இந்த மன்றத்திலே அறிவார்ந்த அனுபவம் பெற்றவர்கள்; இன்னும் சொல்லப் போனால் உலக அனுபவம் மிக்கவர்கள்; அரசியல் ஈடுபாட்டு அனுபவத்தில் என் வயது என்றுகூடச் சொல்லலாம்; அவ்வளவு அறிவு முதிர்ச்சி, அனுபவ முதிர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு இது தெரியாமல் இருக்க முடியாது. எவ்வளவு நிதி நெருக்கடி இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணராமல் இருக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் இந்த நிலைமைகளைச் சொல்லி, விஞ்ஞான வசதிகளைக் காவல் துறையினருக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆசையைச் சொல்லும்போது நான் அதை மதிக்காமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய ஆசைகூட அதுதான்.

ஒன்பது லட்சம் பேர் இருந்த ஒரு இடத்தில்—எக்ஸ்போ 70 படம் எடுத்திருக்கிறேன்—அங்கே 9 லட்சம் பேர் இருந்தார்கள். அத்தனை பேர்களில் ஒருவருக்குக்கூட எந்தவிதமான விபத்தும் ஏற்படாமல் ஏதாவது வயிற்று வலி என்றால் கூட 3, 4 நிமிடங்களில் அவரை மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச்செல்ல முடிந்தது என்பதை நினைத்துப் பெருமைப்பட்டேன். அந்த அளவுக்கு விஞ்ஞான வசதி இருந்தது. அவைகளை எல்லாம் நாம் எப்போது கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று தெரியாவிட்டாலும் அதைக் கொண்டுவர என்னென்ன திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கிறோம் என்பதை இந்தப் புத்தகத்திலே தந்திருக்கிறோம். இப்போதே அப்படிப்பட்ட காரியங்களை எல்லாம் செய்துவிட முடியுமா என்றால் நிதிநிலைமையைப் பொறுத்துதான் முடியும் என்பதை நீண்டகால அனுபவம் பெற்ற மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் உணர்வார்கள்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[பிற்பகல் 12-20]

ஆகவே, எங்கேயாவது பிரச்சினைகள் வரும்போது அதற்குத் தகுந்த நிதி ஒதுக்கி காரியங்களை அவற்றின் தேவையை அறிந்து செய்ய வேண்டிய நிலையில் நாம் அந்தப் பணியை மேற்கொள்வோம் என்பதை இந்த அவை நம்பும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

சம்பள உயர்வு, சம்பள உயர்வு என்கிற போராட்டம் அவரவர்களுடைய நிலைமைக்குத் தேவைதான். ஆனால் மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் புள்ளிவிவரம் தெரிந்தவர்கள். கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஏழை எளியவரைப் பற்றியும் விவசாயிகளைப் பற்றியும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். அந்த ஏழை மக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு 25 காசுதான் ஒட்டு மொத்தமாகப் பகிர்ந்து பார்க்கும்போது கிடைக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஓரளவு வசதியோடு இல்லாவிட்டாலும் மூன்று வேளை உணவு கிடைக்கிறது என்று வாழ்பவர்கள், உணவே இல்லாமல் இருப்பவர்கள் ஒருவேளைக் கஞ்சியாவது குடிக்க வேண்டும் என்கிற மனோபக்குவமும் கொஞ்சம் தியாக உணர்வும் கொண்டவர்களாக இருந்தால் தவறு இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோளாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். “அப்படி என். ஜி. ஓ. க்கள் எல்லோரும் சம்பளம் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டால் இந்த நாட்டிலே பஞ்சம் இல்லாமல் போய்விடுமா? அதைச் செய்யத் தயாரா? அப்படியானால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சட்டம் படித்த, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற கட்சியிலே இருந்த, அண்ணா அவர்களின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் பல ஆண்டுகள் இருந்த, சட்டமன்றத்தில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருக்கின்ற எந்தப் பிரச்சினையிலும் முனைப்போடு இருந்து, குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குத்தகுந்த வாறும், சிறிக்க வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தகுந்தவாறும், சிந்திக்க வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தகுந்தவாறும், இவைகளுக் கெல்லாம் ஏற்றபடி வார்த்தைகளைப் போட்டு பேசுகின்ற திறமையுடைய, தரமுடைய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு கேள்வியை உண்மையாகத்தான் கேட்டார்களா என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனக்கு விவரம் தெரியாது என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

முன்னூற்றுப் பத்து கோடி கோடி ரூபாயில் இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியும் என்று விவரம் தெரிந்த அவர் சொல்ல மாட்டார் என்று நான் எதிர்பார்ப்பது தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

எத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டாலும் பிரச்சினைகள் தீராமல் இருக்கும்போது, 6 ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொன்ன பிறகும் நாம் எதிர்பார்த்த விளைவுகள் கிடைக்கவில்லை, உருவாகவில்லை என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் மீண்டும் இன்னொரு புதிய வகையில் புதிய வழியில் திட்டங்களை உருவாக்குவோமே என்று சொல்ல வேண்டிய நிலையில் நாடு இருக்கிறதென்றால் அன்றாட பிரச்சினைகள் அவ்வப்போது புதிய புதிய கோணத்தில் எழுகின்றன என்பதுதான் உண்மையே தவிர திட்டமிட்டவர்கள் சில திட்டங்களிலே தங்களுடைய.....

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே நான் சொன்ன கருத்து என். ஜி. ஓக்கள் அரசாங்க நிர்வாகத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேரளிக்கை வைக்கிறார்கள். ஆகவே என். ஜி. ஓ. வின் சம்பள உயர்வுப் பிரச்சினைக்கும் நாட்டிலே இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய வறுமை வாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதைத்தான் நான் சொன்னேன். என். ஜி. ஓக்கள் சம்பளம் வேண்டாமென்று சொன்னால் உடனே வறுமையை ஒழித்துவிட முடியாது. அதற்கு வேறு பல திட்டங்களைப் போட்டாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் நான் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னேன். அவர்கள் சம்பளம் வேண்டாமென்று சொல்லி விட்டால் வறுமை ஒழிந்துவிடும் என்றால் அவர்களை ஒரு மாதம் பட்டினி இருக்கச் சொல்கிறேன், உண்ணாவிரதம் இருக்கச் சொல்கிறேன்.

ஆக 310 கோடி ரூபாயில் அவர்களுக்குக் கொடுப்பது கஷ்டம்தான். ஆனால் அவர்களும் உயிர்வாழத்தான் வேண்டும். மத்திய அரசிலே அதிகமாகப் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறதே அது மாதிரி மாநிலத்திலேயும் பஞ்சப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்பதிலே என்ன தவறு? கேரள அரசே கொடுக்கும்போது நாம் ஏன் கொடுக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் மீண்டும் அதை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை இங்கே சொல்ல வேண்டியவரை இருக்கிறேன். ரூ. 310 கோடி வாங்குகிற அவர்கள் பட்டினி கிடந்தால், ஒரு மாதம் பட்டினி கிடந்தால்....

திரு. துரைமுருகன் : நீங்கள் ரூ. 310 கோடி என்று சொல்கிறீர்கள். என். ஜி. ஓக்கள் ரூ. 210 கோடி என்று சொல்கிறார்கள். இதைத் தெளிவுபடுத்திவிட்டால் எங்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களுக்கு இந்தப் புள்ளி விவரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற வகையில் நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த புள்ளி விவரங்களை எப்போது வேண்டுமானாலும் தெரிந்துகொள்ளலாம். தரத் தயாராயிருக்கிறேன். அந்த வகையில் அவர்களுக்குக் குழப்பமே வேண்டாம். குறிப்பாக சில இடங்களில் அரசுக்கு வர வேண்டிய வருவாய் முழுதும் வந்துவிடுகிறதா என்ற கேள்வியை இங்கே வைத்தால் எவ்வளவு இடங்களில் வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். யார் யார் இதற்குக் காரணம் என்பதை இங்கே விளக்கிக்கொண்டு நேரத்தை போக்கிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை என்றாலும் மீண்டும் சொல்கிறேன்.

25 காசு ஒரு நாளைக்குக் கிடைப்பதை வைத்துக் கொண்டு, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எப்படிச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதைப்பற்றி சிந்திக்கக்கூடிய திறமையுள்ளவர்கள் மாண்புமிகு திரு. சுப்பு அவர்களும் மற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. வாதத்தைக் கிளப்பிக் கொண்டிருந்தால் பதில் வந்துகொண்டே இருக்கும், அதனால் பயன் இருக்காது. உண்மையாகவே, உண்மைநிலையை உணர்ந்து அதை எப்படிச் சீர்திருத்த வேண்டுமோ அதற்காக நாம் முயல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நாம் ஒன்றுபடுவோமேயானால் விளைவுகள் சரியாக இருக்குமே தவிர யார் பேசுவது பத்திரிகையில் எப்படி வருகிறது, யாருடைய பதிலை மக்கள் ரசித்துப் படிக்கப் போகிறார்கள், யாருக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்கிற எண்ணத்தில் இறங்கிவிடுவது பொருத்தமல்ல என்பது என் கருத்து. அந்த விவாதத்தில் நான் இறங்கமாட்டேன்.

திரு. துரைமுருகன் : அவர்கள் கேட்பது தப்பு, நான் சொல்வதுதான் உண்மை, இன்னின்ன வகையில் ரூ. 310 கோடி யாகிறது என்று விளக்கிச் சொல்லிவிட்டால் பல பிரச்சனைகள் முடிந்துவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மீண்டும் சொல்கிறேன். இது என். ஜி. ஓ. க்கள் பிரச்சனை அல்ல. அதை எழுப்பியதால் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அதுபற்றிய விளக்கங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது கூடாது. இருந்தபோதிலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒரு எண்ணத்தை வெளியே சொல்லும்போது, நான் முதல்வர் என்ற நிலையில் இருக்கும்போது ஒன்றிரண்டு உண்மைகளை யாவது சொல்லித் தரவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். மீண்டும் சொல்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

பஞ்சப்படி கேட்கிறார்கள், மத்திய அரசு கொடுக்கிறார்கள், நீங்கள் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்கிறார்கள். நீங்கள் என்றால் நீங்கள் நாங்கள் என்று வேறுவேறு ஏன் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அரசு என்றால், தமிழக அரசு என்றால் இங்கே அமைச்சர்களாக இருக்கக்கூடிய நாங்கள் மட்டும் அமைச்சர்களாக இருந்து நடைபெறுகிற ஒரு அரசு அல்ல. நாலரைக் கோடி மக்களின் பிரதிநிதிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து முடிவு எடுக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ரகுமான்சுரன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதவியேறிக் இங்கே வந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் வருமானத்தில் இவ்வளவு எடுத்துக் கொண்டு மீதியைத் தருகிறோம், அதைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் ஒரு வேண்டுகோள். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் அவ்வப் போது கேட்கலாமே தவிர இன்பர்மேஷன் அல்லது கேள்வி—பதில்கள் என்றால் தீரவே தீராதது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சப்படி மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கிறது, கேரளா கொடுக்கிறது நீங்கள் கொடுத்தால் என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார்கள். அது மிகப் பெரிய பிரச்னை என்பதையும், மாநாட்டில் அங்கே பேசப்போகிற விஷயமாகவும் அது அமைந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்கள் அந்தந்த மாநிலங்களிலிருந்து வரிகளை வாங்கி ஒரு விகிதாச்சாரத்தில் அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கிக் கொடுத்து மீதியை அங்கே கொடுக்கத்தான் முடிகிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆனால் அந்த மாநிலங்கள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெற்று தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வருவாயைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலாமல் நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலாமல், இப்படிப் பட்ட கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற இயலாமல், இதற்கெல்லாம் மக்களிடம் நாம் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, இந்த நிலைமைக்கு ஒரு விடிவுகாலம் வேண்டும் என்பதில் முடிவு வேண்டும் என்பதில், நியாயமான ஒரு முடிவைக் காணவேண்டும் என்பதில், தமிழக அரசு நிச்சயமாக அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கேரளாவில் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அங்கு மதுவிலக்கு இல்லை என்பதை தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு எங்கெங்கு இருந்து எப்படியெல்லாம் வருவாய் வருகிறது என்பதையும்—வெளிநாட்டிலிருந்து, வெளி நாடுகளில் பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய சில தொழில்கள் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்பதையும் இதுபோன்ற விஷயங்களில் எல்லாம் நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதையும் அதே நேரத்தில் நமக்கு இருக்கின்ற தண்ணீர் பிரச்னை அவர்களுக்கு இல்லை. மது அங்கே தண்ணீராக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

நமக்குள்ள கஷ்டத்தில், நஷ்டத்தில், நமக்குப் பற்றாக்குறை பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், நமக்கு எவ்வளவோ தேவைகள் இருந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் ஓராண்டுக் காலம், இரண்டு ஆண்டுக் காலம் விட்டுக்கொடுத்து நமது நிதிநிலையைச் சரி செய்த பிறகு, நமது உரிமைகளைக் கேட்போம் என்கின்ற நிலையில், நம்முடைய தகுதிக்கு ஏற்ப உத்தரவாதம் கொடுக்க முன்வந்தாலும் இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் இந்த அரசு அலட்சியப்படுத்திவிடாது, ஒதுக்கிவைத்து விடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் தனிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அரசைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவருக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்பது கிடையாது, நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உதவி கிடைக்கவேண்டும் அதிலிருந்து இவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று பேசியிருந்தால் அது நல்லதாக இருந்திருக்கும். அப்படிப் பணம் கொடுக்க வேண்டியவர்களைக் கேட்காமல் இங்கு காவல் துறை மான்யக் கோரிக்கைமீது பேசியவர்கள் என். ஜி. ஓ. களுடைய பிரச்னையையும் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து பேசியதால் தான் இந்த அளவுக்குப் பேச வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பஞ்சப்படி யார் யாரோ கொடுக்கிறார்கள். நாம் ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கின்ற நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற பொழுது, அதற்குற்ற வகையில் நமக்கு வேண்டிய நிதிவசதியை மத்திய அரசு தரவேண்டுமென்று இந்த அவையிலுள்ளவர்கள் பேசியிருப்பார்களேயானால், அது அவர்களுடைய உள்ளத்திலிருந்து வருகின்ற உணர்ச்சி வார்த்தைகளாக வந்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் கொண்டிருப்பேன். அதற்கு நன்றியும் கூறியிருப்பேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்-தலைமை]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநிலப் பிரச்னைகளில் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறார்கள் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. இந்தச் சூழ்நிலைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கின்ற பொழுது, “சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பை

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

யில் வரும் ” என்று பெரியவர்கள் சொல்வது போல், இருந்தால் தானே கொடுக்க முடியும், இல்லாததை எங்கிருந்து கொடுக்க முடியும்? ஒரு தொலைபேசி கூட வைக்க முடியவில்லையா என்று கூட கேட்டார்கள் இதற்கெல்லாம்....

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, தொலைபேசி விஷயத்தைப் பற்றி இரண்டு மூன்று தடவை முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் அவர்களுக்கு ஒரு விளக்கத்தை கூற விரும்புகிறேன். ஒரு தொலைபேசி கூட வைக்கவில்லையே என்ற கருத்தை நான் தெரிவிக்கவில்லை. 75-லிருந்து தொலைபேசிகளின் எண்ணிக்கை தான் இப்போதும் இருக்கிறது. இதில் முன்னேற்றம் காணவில்லையே என்றுதான் நான் கூறினேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், அதிக அளவு பண வசதியில்லாததால் தான் வைக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். 75-ம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த காலத்தில் 26 கோடியாக இருந்த மானியம் இப்போது 33 கோடியாகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதிலிருந்தே எந்த அளவுக்கு செலவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை முன்னாள் முதல்வர் அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு போகப் போக சூழ்நிலைகள் மாற, மாற செலவுகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும், குறிப்பாக காவல்துறையில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் ஒரு நாளைக்கு 2½ ரூபாய் மட்டுமே பெறுகிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன்....

திரு. ரா. உமாநாத் : வாராந்திர விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்தால் வேலை செய்கின்ற அந்த முழு நாளுக்கும் 2 ரூபாய் தான் “பேட்டா” கொடுக்கப்படுகிறது, இதற்கு மேலாக ஸீலிங் 3 ரூபாய்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நன்றி, அதைப்பற்றி நிச்சயமாக கவனிப்போம் என்பதையும், காவல்துறையிலுள்ளவர்கள் மகிழும் வண்ணம் இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு ஈடுசெய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு கொடுப்பதற்கு முயலுகின்ற வகையில்—நாங்கள் நிச்சயமாக கடமையாற்றி எங்கள் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கச் செய்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, காவல்துறையை எப்படி ஒழுங்குபடுத்துவது என்பதிலும் நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சில புதிய உத்தியோகங்களை, வேலைக்குத் தகுதியிருந்த பதவிகளை ஏற்படுத்தக் கூடாதா என்ற எண்ணத்தை இங்கே வெளியிட்டார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம்

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தேவையும் அதிகமாகி இருக்கின்றது என்பதையும், தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதென்றாலும், குறைகள் இருக்கிறது என்பதையும், அந்தக் குறைகளை மாற்றுவதற்குக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் இந்த அளவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், ஒரு அரசு ஆட்சி செய்யும்போது, சட்டத்தின் அடிப்படையில் சட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளக்கப்படி, அந்தந்த இலாகாக்கள் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், இந்த இந்தப் பிரிவுகள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மக்கள் வாழ்வதற்குத் தகுந்த பாதுகாப்பும், தகுந்த உத்தரவாதமும் தரவேண்டியது ஒரு அரசினுடைய கடமையாகும்.

சட்டத்தை இங்கே இருக்கின்ற நாம் அனைவரும் நிறைவேற்றுகிறோம். அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு காவல்துறையிடம் நாம் ஒப்படைக்கிறோம். அந்தக் காவல்துறை கண்டுபிடிக்கின்ற குற்றங்கள், அப்படி அவர்கள் கண்டுபிடித்த பிறகு, அவர்களைக் கொண்டுபோய் வழக்கு மன்றத்திலே நிறுத்தி வைத்து, அங்கே அவர்கள் விளக்கம் தர வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அத்தனைபேருக்கும் இங்கே இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின்படி தான் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. நீதிபதியின் கருத்துப்படி என்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

அந்த வகையில் காவல்துறையிலே இருக்கின்றவர்கள் சட்டத்தை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்துவதற்குப் பணியாற்றுவதற்காக அவர்களுக்கு இத்தனை மணி நேரம் வேலை இருக்க வேண்டுமென்று சேரரிக்கை இங்கே எடுத்து வைக்கப்பட்டது. 8 மணி நேர வேலை என்பதை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வரையில், இந்த 8 மணி நேர வேலை செய்வது என்கின்ற நிலைமையைக் கொண்டு வருவதென்பதிலே இந்த அரசு முன் உதாரணமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இந்த அளவில் செயல்பட்டு வருகின்றபோது, இதனால் என்னென்ன தொல்லைகள் அல்லது நல்லவைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பரிசீலித்து.....

திரு. ரா. உமாநாத் : கீழே இருந்து சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வரையிலா?

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் : ஆம். மேலேயிருந்து நாங்கள் வேறு காரணத்திற்காகத்தான் வருவோம். இந்தக் காரணங்களில் நாங்கள் கீழே இருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வகையில் நாங்கள் இதை அமுலாக்க இருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்களிடம்தான் மறுபடியும் நான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னார்கள் சட்ட சபை செத்துவிட்டது என்று சொன்னவர்கள், இங்கே இன்று உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். எப்படி என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பவது போல் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதோடு அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் ஏன்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் கிளற வேண்டாம் என்றுதான் எண்ணினேன். இதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். பழைய நிலைவுகளை மீண்டும் அவர்கள் கிளறிவிட்டு விட்டார்கள். நாம் இப்போது சுழுகமான சூழ்நிலையிலே, எல்லோரும் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே பழைய நிலைவுகளை நினைவுபடுத்தி, பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டத்திற்கு என்னை ஆளாக்கி விட்டதற்கு, அந்தப் பொறுப்பை மாண்புமிகு சுப்பு அவர்கள்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால், அவர்கள் சொன்னது குறிப்பேட்டிலே இருக்கிறது. அப்படி அது குறிப்பேட்டிலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், அதைப்பற்றி விளக்குவது என்னுடைய கடமை. அப்போதே அவர்களில் யாராவது எழுந்து இந்தக் குறிப்பு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருந்தால், இப்போது அதைப்பற்றி நான் பேசப் போவதில்லை. ஆனால் ந-ந்தது என்ன? ஏன் அப்படிச் சொன்னோம். நாங்கள் அப்போது இந்த எதிர் வரிசையிலே உட்கார்ந்திருந்தோம். நான் மீண்டும் நினைவு படுத்துகிறேன் திரு. சுப்பு அவர்களுக்கு, இங்கே நடந்த நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி ஒரு பேரவைத் தலைவர் இருந்தார். இங்கே நாற்காலி போடப்பட்டு, இன்னொரு தலைவர் உட்கார வைக்கப்பட்டார்.

(பிற்பகல் 12-40)

அவை முன்னவர் ஒரு தீர்மானத்தைப் படித்தார் : தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்றெல்லாம் சொல்லி—சபாநாயகர் இருப்பிடத்தில் இருக்கும்போதே இதே சட்ட மன்றத்தில் ஒரு நாற்காலியைப் போட்டு இன்னொரு சபாநாயகரை உட்கார வைத்து, பலவந்தமாக ஒருவர் வந்து மணியை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு போய் வைத்தது, இரு சபாநாயகர்கள் இருந்தது—இதையெல்லாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இவைகளை எல்லாம் பார்த்த பிறகு நான் வெளியிலே பேசியது 'சட்ட மன்றம் செத்து விட்டது' என்று.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்று உயிரோடு இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீங்கள் எது பேசினாலும் அது இடம் பெறுகிறது: நீங்கள் ஆத்திரப்பட்டு எது பேசினாலும் யார் பேசினாலும் கூடுமானவரையில் ஒரு நல்ல முடிவு விவாதித்து எடுக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கிற காரணத்தால் ஆத்திரப்பட்டு பேசுகிற வார்த்தைகளை, தவறான வார்த்தைகளை நீக்கி விடுகிறோம். பலரும் தவறான வார்த்தைகள் வந்து விடக் கூடாது என்று யோசித்துப் பேசுகிறார்கள். நான் சென்ற முறையே பார்த்தேன். இப்படிப் பேசத் தெரிந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் ஏன் அப்படிப் பேசினார் என்று வேதனையாக இருந்தது. இந்த முறை பேசினார்—ஆத்திரம் வருவதற்கில்லை என்று சொன்னாலும் சில குழப்பங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். அது என்ன என்று அதைக் கிளறத் தயாராக இல்லை.

குழப்பம் ஏற்பட்டது, அது எந்த உச்ச கட்டத்திற்குச் சென்றது என்பதையும் எத்தனை முறை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுந்து தன் வருத்தத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும், தேவையில்லாமல் அவர் மீது அது சுமத்தப்பட்டது என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் குறிப்பேட்டில் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசையே தவிர, இவையெல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. இந்த மாமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் விமர்சனம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. பழி சொல்லி, குற்றம் சொல்லி, ஒரு வரையொருவர் நிந்தித்து அவை பத்திரிகையில் வந்து, அவர் அதைப் பேசினார். இவர் இதைப் பேசினார் என்று சொல்லிச் சிரிப்பதற்கு, கேலி செய்வதற்கு நம்மை நாமே ஆளாக்கிக் கொள்வதில் பயன் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய உண்மையான நோக்கமாகும்.

நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எவ்வளவு கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள் என்பதை முன்னாள் முதலமைச்சர் இன்னாள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் காண்பிக்கிறேன். எத்தனை பேர்களுடைய பேச்சுக்கள்—வெளியே எவ்வளவு கேவலமாக அமைச்சர்களைப் பற்றியும், அதேபோல் எதிர்க்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்கள் பற்றியும்—எல்லோரையும் சேர்த்துத் தான் சொல்லுகிறேன்—மேடையில் பேசப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. பேசப் படுவது—அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல் கொள்கை பற்றிய விளக்கமாக இருந்தால் பிரச்சினை இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் பற்றி, அவர்களுடைய குடும்பத்தைப் பற்றிப் பேசப் படுகின்றன, பத்திரிகைகளில் எழுதப்படுகின்றன. அதைப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 17]

பார்த்து நாங்களும் மகிழ்கிறோம். நீங்களும் மகிழ்கிறீர்கள் என்றால் நிச்சயமாக நாட்டில் நல்லெண்ணத்தை வளர்க்க இடம் அளிக்காது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, தமிழகத்தில் அதற்கு இடம் இல்லை என்ற குழ்நிலை உருவானால்தான் நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பொறுப்புக்கு நம்மைத் தகுதி படைத்தவர்களாக மக்கள் மதிப்பார்கள். அந்தஸ்தும் தகுதியும் உள்ளவர்களாக முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன்—அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் உட்கார்ந்து இதைப்பற்றிப் பேசி முடிவு எடுத்துக் கொள்வதில் ஆட்சேபனை இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : முதல்வர் சொன்ன அந்தக் கருத்துக்கு முழு உடன்பாடு என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அவையிலேயே நாம் ஒரு முடிவு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுபோல் ஒருவரையொருவர் தரக் குறைவாகப் பேசிக் கொள்வதையோ, எழுதுவதையோ அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆதரிக்கக் கூடாது. அப்படி எழுதாது அந்தந்தக் கட்சித் தலைவர்கள் தடுத்து நாகரிகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய ஒரு முடிவை எடுப்போம் என்று சபதமாகவே கொண்டு நாம் முடிவு எடுப்போம். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள் துணைபுரிய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு வேண்டுகோள். அதேபோல் மன்றத்தலைவருக்கும்—உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : அதைச் செய்ய வேண்டியது தலைவர். அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நாங்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தருகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சில பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட்டாலும் நான் மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகனருக்குச் சொன்னதுபோல் இதை முன் உதாரணமாக்கி, அவர் சொன்ன சில கருத்துக்களுக்கு இங்கே விளக்கம் சொல்லாமல் நான் வேறு பிரச்சனைகளுக்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.

மாணவர்களையும் தொழிலாளர்களையும் எப்படிச் காவல் துறை அணுக வேண்டும் என்பதைப்பற்றி இங்கே எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே இருக்கின்ற பல கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் தலைவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களும் அவரைச்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சேர்ந்தவர்களும் சி.பி.ஐ. யைச் சேர்ந்தவர்களும் குறிப்பிட்டபோது பாடியை ஒரு முன்னுதாரணமாக்கிக் கொள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் முன் வந்தார்கள்.

இந்த முதல்வர், அதாவது இந்த அமைச்சரவை, இந்த அரசு தொழிலாளர்களைப் பற்றிய கொள்கையை வெளியே சொல்லியிருக்கிறது, அது வரவேற்கக்கூடியது. ஆனால் சில இடங்களில் அதற்கு நேர்மாறாகச் செயல்படுகிறது என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு மனிதன் தனது பசிக்கு உணவு வேண்டுமென்று கேட்கிற நிலையில் இருக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை, பசியை தீர்த்துக் கொள்வதற்காக, உணவிற்காக அவன் அலையும்பொழுது அவன் வேறு வழியின்றி பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலைக்கே வந்துவிடும் மன நிலைக்கு ஆளாகி விடுகிறான் என்றால் அவனைப் பார்த்து அனுதாபப்பட வேண்டுமே தவிர ஆத்திரப்படக் கூடாது என்றுதான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால், பிச்சை எடுக்கக்கூடிய நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடாது என்பதில் யாருக்கும் மாறான கருத்து இருக்க முடியாது. பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு இல்லம் வேண்டுமென்று முன்னால் இருந்த அரசு அக்கறை காட்டியது என்றும் பிச்சை எடுக்கிறவர்கள் ஒத்துழைக்க முன்வரத் தயாராக இல்லை என்பதையும் கண்டோம்.

அது மட்டுமல்ல, அதிலே என்னென்ன இடையூறுகள், தொல்லைகள், குற்றச் சாட்டுகள் எல்லாம் எழுப்பப்பட்டன என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் நோக்கம் என்ன என்பதை நீனைத்துப் பார்க்கும் போது பாடியைப் பொறுத்த வரையில் நான் சில கருத்துக்களை மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன், அந்த நிலையில் அவரே இந்த முதலமைச்சர் பதவியிலே இருந்திருந்தாலும் நான் செய்ததைத் தவிர வேறு வகையிலே அவர் அதைச் சந்தித்து இருக்க முடியாது என்பதை அவர் உணர முடியும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

ஆனால் அதையே ஒரு உதாரணமாகவும் அடித்தளமாகவும் அமைத்துக் கொண்டு அந்த வழியிலே செயல்படும் என்ற நிலைமையில் அரசு செயல்படுமானால், நீங்கள் சொல்கிறீர்களே, தொழிலாளர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தை நீங்கள் இழக்க வேண்டிவரும் என்று, அதை நாங்கள் உணருகிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களை பயமுறுத்துவதாலும் அவர்களைச் சூழ்நிலைக் கைதிகளாக ஆக்குவதாலும் அவர்களை அடக்கிவிட முடியாது என்பதை இந்த மர்மன்றம் பல்வேறு நேரங்களிலே சந்தித்து இருக்கிறது. அது தமிழகத்திலே முழுமையாக எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 17]

திரு. ரா. உமாநாத் : பாடி முழுவதையும் நான் உதாரணமாகக் கூறவில்லை. முதல் கட்டத்தில் வேறு முறை இருந்தது. எனக்கே தெரியும், 144 உத்தரவு போடக் கூடாது என்று. இரவு 12 மணிக்கு மேலே நீங்கள் உத்தரவு போட்டீர்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இரண்டாவது கட்டத்தில் போலீஸ் ஒருதலைப் பட்சமாகத் தலையிட்டு பகிரங்கமாக இரண்டு டி.எஸ்.பி.க்கள் வெட்டிணை அவர்கள் பார்த்தும், கைது செய்யவில்லையே என்று சொன்னேனே தவிர, முழுமையாக பாடி டிப்பூட்டைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தொடக்கத்தில், தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் என்ன கொள்கையை வெளியிட்டேனோ அதைப்போல் செயல்பட்டேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

பிறகு, காவல்துறையினர் தலையிட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி மிகப் பெரிய விளக்கத்தைச் சொல்லி நேரத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அங்கே உருவாக்கப்படுகின்ற பொருள்கள் நிறுத்தப்படுமானால் இந்தியா முழுமையும் எத்தனை தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் வேலையிழக்க நேரிட்டிருக்கும், மூடப்பட நேரிட்டிருக்கும் என்பதை தயவு செய்து நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அந்த நிலையில் ஒரு சிலருக்கு நியாயம் இல்லை என்கிற உண்மையான காரணத்தைச் சொல்ல ஆதாரம் இருந்தாலும் ஓட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பல்வேறு பிரச்சனைகளை எண்ணிப் பார்த்து அங்கே பல இடங்களில், டெல்லியில், அதுபோன்று மற்ற மாநிலங்களில் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட வேண்டிய அவசியமும், அதனால் பல்லாயிரக் கணக்கானவர் வேலையிழக்க வேண்டிய கட்டாயமும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்ற நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்தால் எப்படியாவது அந்தப் பொருட்கள் உற்பத்தியாக வேண்டுமென்ற அவசியத்தில் சில கடமைகளைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்குக் காவல்துறை தள்ளப்பட்டது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் உணர்வார்கள்.

ஆகவே, அதை இன்னும் விளக்கிக் கொண்டு செல்ல நான் விரும்பவில்லை. அந்த வகையில் அரசு ஓட்டுமொத்தமான நன்மையை எண்ணி அந்தக் காரியத்தில் காவல்துறையைப் பயன்படுத்தியதே தவிர, வேண்டுமென்றே பழி வாங்க வேண்டும், தொழிற்சங்க அமைப்பு முறையே இல்லாமல் செய்து விட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

முதலாளிகள் அடங்கிய ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது காவல் துறையினர் நாளைக்கு அங்கே இருக்க மாட்டார்கள், வாபஸ் பெறப்படுவார்கள் என்ற எச்சரிக்கையைத் தெரிவித்ததையும், டெல்லியிலிருந்து எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் தெரிவிக்கப் பட்டன என்பதையும், இத்தகைய தொழிற்சாலைகளில் இராணுவத்திற்குத் தேவையான அவசியப் பண்டங்கள் உற்பத்தியாவது எப்படித் தடுக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்பொழுது, பெரிய நன்மைக்காக சிறிய கெடுதலைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலை. அதனால் அதைப் பிரச்சனையாக்கி இதுதான் இந்த அரசின் தொழிலாளர் கொள்கை என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவரே சொன்னார், பிச்சைக்காரர்களாகப் பிறப்பது எவ்வளவோ நல்லது, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நல்ல வீடுகளையிடமோசமாகக் காவலர்கள் இருக்கும் இடங்கள் உள்ளன என்று சொன்னார்கள். அவை கட்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதையும், அதற்காக மீண்டும் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அது தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தக் கட்டிடங்களைத் திறந்து வைக்க தொழிலாளர்களை ஏற்பாடு செய்துவிட்டு நான் போனேன் என்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாகவாவது இங்கே யிருப்பவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அந்த வகையில் அந்தப் பணி தொடர்ந்து நடைபெறும்.

தண்ணீர் இல்லை, விளக்குகள் இல்லை, மீட்டர் தனியாக வைக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சனைகளிலெல்லாம் நிதி வசதிக்கேற்ப தரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தண்ணீர் கண்டிப்பாக, உடனடியாகக் கிடைக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

முன்பு சொன்னதைப்போல வசதிகள், வாய்ப்புகள், நம்முடைய தேவைகள் அதிகப்படும்பொழுது பிரச்சனைகள் உருவாகின்றன. அதற்கேற்ப நாம் பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது.

மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நான் முழுக்க முழுக்க என்னுடைய கருத்துக்களைத் தொடக்க காலத்திலிருந்து சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். எப்படியானாலும் அவர்கள் கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்பை அவர்களுக்குத் தந்தாக வேண்டும் என்பது எங்கள் கொள்கை. அதற்காக, ஒரு கல்லூரியில் இருக்கும் மாணவர்கள் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்று வழக்கு போடப் பட்ட போதுகூட நான் விதிவிலக்கு அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் பரீட்சை எழுதவும், கற்றுக் கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும், வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கட்டும்,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 17]

அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. எப்பொழுதாவது முடியட்டும், எப்பொழுது முடிகிறது, முடிவுக்குப் பிறகு என்ன ஆகப் போகிறது என்று இப்பொழுது கவலையில்லை. அவர்கள் படிக்கட்டும் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியிருக்கிறேன், அதன்படி செயல்பட்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே, மாணவர்களை சட்டத்தைக் கொண்டு, காவல் துறையைக் கொண்டு அடக்கி விடவேண்டுமென்ற ஆசை கொஞ்சமும் இந்த அரசுக்குக் கிடையாது. மாணவர்கள் கல்வி பயில வேண்டும். சமீபத்தில்கூட மதிப்பிற்குரிய ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்களைச் சந்தித்துவிட்டு வந்த பிறகு நான் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். மாணவர்களைக் கல்விக் கூடத்திற்குப் போக வேண்டாமென்று சொல்வதை, அதைச் சொல்பவர்கள் எவ்வளவு பெரியவர்களானாலும் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. கல்வி சுற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியும் வாய்ப்பும் தருவதால் இந்த நாட்டிற்கு எவ்வளவு நன்மைகள் என்பதில் எனக்கிருக்கின்ற அக்கறை மற்றவர்களைவிட அதிகம் என்று கூடச் சொல்லவில்லை—மற்றவர்களைவிடக் குறைந்தது அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த வகையில் நான் அதைத் திட்டவாட்டமாக சொல்கிறேன். எந்தப் பிரச்னையானாலும், மாணவர்கள் அவர்களுக்கு என்று யாராவது ஒருவரை நியமித்துப் பேசலாம். விரிவாகப் பிரச்னையைப்பற்றி விவாதிக்கலாம், அதற்காக யாரும் கல்லூரிக்குப் போகாமல், படிக்காமல் வெளியே வந்து தொழிலாளர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் ஏற்படுகின்ற போராட்டமாக, அமைதியைக் குலைக்கின்ற சூழ்நிலையை யார் செய்தாலும் இந்த மாமன்றம் அதை ஒத்துக் கொள்ளாது என்று தெரிந்தாலும், சட்டமன்றம் நடைபெறாத காலத்தில் பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்பு தர வேண்டுமென்று நிரந்தரமான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

பங்களிலே பயணம் செய்கிற பொதுமக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டியது ஒவ்வொரு அரசினுடைய கடமையாகும் என்பதை மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சரும் இந்நாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், இப்படிப்பட்ட பிரச்னை வந்தபோது என்ன பேசினார்கள் என்ற குறிப்பை நான் வைத்திருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே அவர் 1969 முதல் 1975 வரையில் என்ன பேசினார்கள், எந்தெந்த சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது என்பதை எல்லாம் பிரதாபசந்திரன் கொலையை - நான் நினைவிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதைப் பற்றிய குறிப்புக்களை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதைக் காட்டி இதிலே குற்றம் கூற விரும்பவில்லை. அதைத்தானே நீங்களும் செய்கிறீர்கள் என்று ஒருவர் கேட்டார். அதற்குப் பின்னாலே வருகிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் மாணவர்கள் எந்தப் பிரச்சனையாலும், அவர்கள் வன்முறையிலே ஈடுபடுவதற்கு யாரும் அனுமதி வழங்கக் கூடாது, அல்லது அவர்களுக்கு அந்த எண்ணம் தோன்றுவதற்கு உரிய பேச்சைக்கூட பேசாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அது தொழிலாளர் நலன் கருதி கட்சி அமைத்திருப்பவர்களாலும், உழைக்கும் வர்க்கத்திற்குப் பாதுகாப்பு என்று சொல்பவர்களாலும், மாணவர்களுக்கு நாங்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்பவர்களாலும், அத்தனை பேர்களும் இதற்கு அவர்கள் நிச்சயமாக முன்வந்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கைகூப்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏனெனில், எதிர்காலத்திலே நாம் இளைஞர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற பணிக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற நம்முடைய குழந்தைகள் இல்லை என்றாலும், யாருடைய குழந்தைகளாலும், குழந்தைகள் படிப்பிலே ஊக்கம் காட்டி, கல்வி முறையிலே தேர்ச்சி பெற்று, அறிவியலில் முன்னேடியாக இருந்து, வெளிநாட்டு விஞ்ஞானிகளுடன் போட்டியிடுகின்ற அளவுக்கு அறிவியலில் தகுதி பெற வேண்டுமென்பதிலே அனைவருக்கும் கருத்திண்டு. அதைச் சொல்லி, இந்த மாணவர்கள் கல்லூரிகளுக்கு, பள்ளிக் கூடங்களுக்கு, பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் செல்லும்போது அவர்களுக்கு எந்தவித குறுக்கீடும் இல்லாமல் சென்று வர வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும்.

அதை அவர்களுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வேண்டும். மாணவர்களே நீங்கள் கல்லூரிகளுக்குச் செல்லுங்கள், உங்கள் போராட்டத்தை எங்குவிடம் விட்டு விடுங்கள், நாங்கள் கவனித்துக் கொள்கிறோம் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப்போல, மாணவர்களே, நீங்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லுங்கள், உங்கள் பிரச்சனைகள் எவ்வளவு இருந்தாலும் உங்கள் தலைவர்களிடம் விவாதிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்வோம். ஏனெனில், மாணவர்களை நம்பித்தான், அவர்கள் வளருகின்ற விதத்தைப் பொறுத்துத்தான், அவர்கள் ஆற்றுகின்ற தொழில்களைப் பொறுத்துத்தான் எதிர்காலம் இருக்கிறது.

இங்கே பேசினார்கள். எத்தனையோ கஷ்டங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். எதை எதையோ சொல்லுகின்றோம், அப்படி இருந்தாலும் அத்தனையையும் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்கள் இன்றிருக்கிற நாம் இல்லை, நாளைக்கு வரவிருக்கின்ற மாணவர்கள். இளைஞர்கள் தான் என்பதை நினைவிலே வைத்து இருக்கிறோம்.

அமரர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்களுக்கு பிறகு இந்த நாட்டை ஆள வேண்டியவர்கள் இளைஞர்கள்தான், ஆகவே, நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம். இந்தக் கல்விக்கு

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

இடையூறு ஏற்பட்டால், நாம் பெறுகிற திராவிட நாட்டை யாரிடம் கொடுப்பது என்று கேட்டார்கள். திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை கைவிடப்பட்டு விட்டது. இப்போது இல்லை என்றாலும், இந்த நாட்டை தமிழ்நாட்டை—இளைஞர்கள் கையிலே ஒப்படைக்க இருப்பதால் அந்த இளைஞர்கள் நல்ல கல்வி அறிவு உடையவர்களாக இருந்தாக வேண்டும் என்பதில் எனக்கு நிறைய ஆசை இருக்கிறது. அந்த ஆசை இருப்பவர்கள் மாணவர்களைப் போராட்டத்திலே ஈடுபடுத்துவது பொருத்தம் அல்ல, நியாயமும் அல்ல.

(பிற்பகல் 1-00)

பொதுமக்கள் பஸ்ஸில் செல்வதற்குப் பயப்படுகிறார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் அங்கே ஒழுங்கு இல்லை, சட்டம் இல்லை. அந்த சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாப்பதற்காக காவல் துறை பாதுகாவல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறபோது, மாணவர்கள் சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றனர். எல்லா மாணவர்களையும் நான் சொல்லவில்லை. மாணவர்கள் என்ற பெயரால் சிலர் அதிலே வந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்து விடுகிறார்கள். அதேபோல்தான் தொழிலாளர்களும். தொழிலாளர் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் அத்தனை பேரும் கொலைகாரர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படி யாராவது சொன்னால் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

பிரதாபச்சந்திரன் உருவம் இன்னும் என் மனதில் இருக்கிறது. அவர் எப்படிச் கொலை செய்யப்பட்டார், யார் செய்தார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் உள்ளவர்கள் அறிந்து இருப்பார்கள். யாராக இருந்தாலும் நாட்டின் சட்டத்தை மதிக்காமல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது நிச்சயமாக நாட்டுக்குச் செய்யும் உதவியாக முடியாது. பஸ்களைக் கொளுத்துவதும், பஸ்களின் மீது கல்லெறிவதும் என்று சொல்கிறபோது காவல் துறையினர் அதைச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கே பேசுகிற நேரத்தில் காவல் துறையினருக்கு 8 மணி நேரம் வேலை வேண்டும், பதவி உயர்வு வேண்டும், இன்னும் பிற வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்கிற நேரத்தில் மாணவர்கள் பெயரால், தொழிலாளர்கள் பெயரால் தொல்லைகள் செய்ய முற்படும்தோது அதைக் காவல் துறை கட்டாயம் தடுக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய கூட்டத்தில் கல் எறிந்தால் அது யார்மீது விழுகிறது என்று தெரியாது. சில கூட்டங்களில் என்னைப் பார்க்க வருகிற மக்கள் மேலே வந்து விழுகிறார்கள். அப்போது பின்னால் இருக்கிற மக்கள் தள்ளுவதால் தான் முன்னாலே இருப்பவர்கள் வந்து விழுகிறார்கள் என்று தெரிந்தாலும், முன்னாலே இருப்பவர்களைத் தான் தள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, இதனால் தவறு செய்யாதவர்கள் கூடப்

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலைமை தவிர்க்கப்பட
குற்றம் செய்பவர்கள் தடுக்கப்படும் நிலை உருவாக்கப்பட
வேண்டும்.

இங்கே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்
கழகம் தொண்டர் அணி வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது,
அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது என்று எதிர்க்
கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். நான் ஒரு வேளை கட்சியின்
சார்பாகச் சொல்லக் கூடாது. இருந்தாலும், சொல்கிறேன்,
கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்த ஏற்பாடு
இருக்கிறதே தவிர வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அல்ல என்
பதையும், இப்போது நடந்த வேலை நிறுத்தத்தில் அந்தத்
தொண்டர் அணியைச் சேர்ந்த பலர் வேலை செய்து இருக்கி
றார்கள் என்பதையும் புள்ளி விவரங்களோடு அவர்கள்
பெயரை எழுதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்
என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டு சொல்லப்பட்டது. அதை விசா
ரித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அதை
யார் செய்தார்கள், ஏன் செய்தார்கள் அங்கே என்ன நடந்தது
என்பதும் விசாரிக்கப்பட்டு, வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்
கிறது, அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது நிச்சயமாக யாராக இருந்
தாலும் இந்த அரசு வழக்குத் தொடரும், நீதிமன்றத்தில் தகுந்த
தண்டனை கொடுக்கும்வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்
பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு
வேளை எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அதைக்காண் சந்தர்ப்பம்
இல்லாமல் இருக்கலாம். விடியற்காலை 4 மணி முதல் ஒரு அணி
வகுப்பு, ஒரு கட்சியின் தொண்டர் படை அணி வகுப்பு, கடற்
கரையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடை செய்ய
வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி நான் சொல்வதால்
அவர்கள் குற்றம் செய்தார்கள் என்று சொல்ல ஆதாரம் இல்லை.

ஏதாவது ஒரு வகையில் எதிர்க் கட்சிகளும் செயல் பட்டுக்
கொண்டிருக்கின்றன, தொண்டர் அணி நடத்திக் கொண்டு இருக்
கின்றன என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எப்படி
யெல்லாம் நடைபெறுகிறது என்று பார்க்கிறபோது ஒவ்வொரு
கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு தொண்டர் படை இருக்கிறது. ஏதாவது
தவறு நடக்குமானால் அதை யாரும் கண்டிக்கலாம், யாரும்
குற்றம் என்று எடுத்துச் சொல்லலாம். இந்த அரசு அந்த
வகையில் யாராக இருந்தாலும், கொஞ்சம் கூட தயவுத்
தாட்சண்யம் காட்டாது நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைச்
சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

லாரிகளைப் பற்றிப் பேசினார்கள். எங்களுக்கு லாரி கோட்டா கிடைக்கவில்லை. ஜனதாக் கட்சிக்குக் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னவுடனே, ஜனதா கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் பயன்படுத்தினார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குள்ளே பேசி முடிவு செய்து கொள்கிறார்களே தவிர என்ன நடந்தது என்று ஒரு வார்த்தை என்னைக்கேட்டு இருக்கலாம், கேட்கவில்லை. ஆனால் நானே பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் குறை சொன்னார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நாங்கள் அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் டி.ஜி.ஜி-க்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறோம், என்ன நடந்தது என்று கேட்டிருக்கிறோம். தகவல் வந்த பிறகு எந்தெந்த மாநாட்டுக்கு யார் யார் ஊர்வலம் வந்தார்கள் என்று பார்த்து அவர்கள் செய்த குற்றத்திற்கேற்ப எடுக்கப்படக் கூடிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி ஆலோசித்து, தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம். என்ன முடிவு எடுப்போம் என்றும், என்ன செய்திருக்கிறோம் என்றும் இந்த மன்றத்திலே வாய்ப்பு கிடைக்கும்போது சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்னொன்றையும் என்றவுடனே நேரமாகிவிட்டதே என்று எல்லோரும் கவலையோடு பார்க்கிறார்கள். அதை நான் உணர்கிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் குறைவாகப் பேசியிருந்தால் நான் அந்த அளவுக்கு பதில் சொன்னால் போதும். நீங்கள் எல்லாம் நிறைய பேசியிருக்கிறீர்கள். அதற்கெல்லாம் முடிந்த அளவுக்கு. நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களுக்கு பதில் சொல்வதாக இருந்தாலும் மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தகவலாகவும் அது அமையும் என்பதால் முடிந்த அளவுக்கு என்னுடைய பதிலைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

பத்திரிகை பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் வருகின்ற பத்திரிகைகளைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அன்புச் சகோதரர் ப.உ.ச. அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறோம் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தால் வேறு வகையிலே பத்திரிகைகளைத் தடை செய்வதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப் படுகிறது என்று சந்தேகிக்காமல் அந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றினால், இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் ஏற்படாமல், தனிப்பட்டவர்களைத் தாக்கிப்பேசாமல் தரக்குறைவாக எழுதாமல் இருப்பதற்கு அது பயன்படும் என்ற கருத்தினை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்கப்பாட்சா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார்கள். அது நல்ல சட்டமாக இருந்தால் ஆதரிக்கிறோம், அதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் சட்டம் கொண்டு வருகின்ற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு பத்திரிகை தரக் குறைவாக செய்தி வெளியிட்டு வருகிறது; அது இந்தச் சட்டமன்ற நூலகத்திலேகூட வைக்கப்படுகிறது; அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அது எந்தப் பத்திரிகை என்று குறிப்பிட்டால் அதைப்பற்றி நான் வசாரிக்கத் தவற மாட்டேன் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எல்லோருக்கும் இருக்கிற குறை என்னிடமும் இருக்கிறது. என் முதுகை நான் திரும்பிப் பார்க்க முடியவில்லை; கண்ணடியில் தான் பார்க்க முடிகிறது. குறைகள் எல்லோரிடமும் இருக்கின்றன. பல பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அனைத்தையும் அவர்கள் விருப்பம்போல் எழுதலாம் என்றாலும் அது எங்கோ போய் முடிந்து விடக்கூடாது; வன்முறையில் போய்விடக் கூடாது என்ற முறையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அவசரக்காலச் சட்டம் இருந்தபோது குற்றங்கள் அதிகப்படவில்லை என்பது போலவும் அதற்கும் பின்னாலே குற்றங்கள் கூடிவிட்டன என்பது போலவும், அதற்கு முன்னாலே குற்றங்கள் குறைந்திருந்தன போலவும் ஒரு புள்ளி விவரத்தை இங்கே குறிப்பிடுவதற்கு முன்வந்தார்கள். அதில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேர்களும் அமர்ந்து, அவரவர் எண்ணத்திலே கருத்துக்களைச் சொல்லி அதன் பலன் எப்படி இருக்கிறது என்று எண்ணிப் பார்க்கும் நிலை இருந்தும், குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்லும் உரிமை இருந்தும் எவ்வளவு தவறுகள் நடக்கின்றன என்பது தெரியும்.

பழி வாங்குகிற மனதோடு வழக்குகள் தொடரப்படுகின்றன என்பது வேறு. அது மட்டுமல்ல. வழக்குகளை நடத்துப்போது, நடத்துகின்ற அந்த நபர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஆதாரங்களைத் தயாரித்துக் கொள்வது என்பதும், அதற்குரிய வாய்ப்பு இருக்கும், அதைச் செய்ய முனைவர் என்பதும், பல நேரங்களில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம் என்றாலும் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையிலும் நாங்கள் கணக்குப்போட்டுச் சொல்லத் தயாராக இல்லை—ஒரு வாரத்திற்கு இங்கே மக்களைப் பிடித்து இத்தனை வழக்குகள் போட்டாக வேண்டும்; கண்டிப்பாக உங்கள் காவல்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

நிலையத்தில் இத்தனை வழக்குகள் பதிவாகி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி நான் காவல் துறையினரை வற்புறுத்தத் தயாராக இல்லை. உண்மையாக இருந்தால், ஆதாரம் இருந்தால் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, வழக்குகளை ஜோடிக்க, வேண்டுமென்றே வழக்குகளைத் தயாரிக்க நிச்சயம் இந்த அரசு அனுமதிக்காது என்பதையும், ஆதாரம் இல்லாமல் தண்டிக்கும் நோக்கத்தோடு யார் மீதும் வழக்குப் போட காவல் துறையினரை அனுமதிக்க மாட்டோம் என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் நாங்கள் அவ்வாறு செய்திருப்பது உண்மை என்று அவர்கள் உணர்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

(பிற்பகல் 1-10)

இங்கே நமது முன்னவர் அவர்கள் சொன்னதற்கும் நான் சொன்னதற்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். நான் குடந்தையிலே இருந்தேன். குடந்தையிலே ஆசிரியர்கள் மாநாட்டிலே பேசிக் கொண்டிருந்த போது இப்படித் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கிறது என்று செய்து வந்தது. எத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்பது கூட எனக்கு அப்போது தெரியாது. நான் மாநாட்டிலே இருந்தபோது அப்போதே என்னுடைய பி. ஏ. மூலமாக உடனே சென்று சொல்லுங்கள் அதற்கான விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கும்படி முன்னவர் அவர்களிடம் சொல்லிச் செய்யுங்கள் என்று நான் சொன்னேன். அவரும் வந்து சொன்னார். அங்கே அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்காதிஸ் எப்படி விழுந்ததோ தெரியாது. அதற்கு நீங்கள் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டாமா என்று கேட்டால் ஒரு சிறு தவறுக்கு எல்லோரையும் எப்போதும் வெவ்வேறு வகையில் சிந்தித்து பிறகு ஒன்றாக்குவது பொருத்தமுடையதாக இருக்காது.

துப்பாக்கிச் சூடு எதனால் நடந்தது? ஏன் நடந்தது என்பதைப்பற்றி வெளியிட வேண்டும். அதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

இன்னொன்று சொல்வேன். குறிப்பேட்டிலே அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் மறைக்க விரும்பவில்லை. அதைச் சொல்வதில் எனக்கு எப்போதும் ஆட்சேபணை இல்லை. அது தொடர்பாக விவரங்கள் அதிகாரிகள் தருகிறார்கள். அந்தக் குறிப்புகளை வைத்துச் சொல்கிறோம். அது தவறு என்று உங்களிடம் ஆதாரம் இருந்தால் எடுத்துச் சொல்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அந்த உரிமை உங்களுக்கு முழுக்க முழுக்க வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

1969-லே ஏன் வைக்கப்படவில்லை, 1972-லே ஏன் வைக்கப் பட்டது என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1969-லே நானும் இருந்தவன். 1969-லேயிருந்து 1971 வரையில் நான் மக்களிடத்திலே இந்த அரசு தவறு செய்திருந்தால் நீங்கள் வாக்களிக்க வேண்டியதில்லை, தவறு செய்யவில்லை என்று கருதினால் நீங்கள் வாக்குகளை அளியுங்கள், இல்லையானால் வாக்களிக்காதீர்கள் என்று நான் அப்போதே சொல்லி இருக்கிறேன். இந்தச் சந்தேகத்தைக் கிளப்பிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் அப்போது பேசிய கருத்துக்கள் இதுதான் என்பது என்னுடைய நினைவு. அவரிடம் டேப் இருக்கலாம். வேண்டுமென்றால் போட்டுப் பார்க்கட்டும்.

காமராஜர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். நான் மறுத்துப் பேசி இருக்கிறேன். மாநாட்டிலே கூறியிருக்கிறேன். மக்களிடம். இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் லஞ்சம் வாங்கி வாழ்கிறார்கள். அதுற்காகத்தான் இந்தப் பதவியிலே இருக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா என்று கேட்டவன் நான். ஆனால் நான் இன்று இந்த நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டதற்கு வருந்துகிறேன் என்றாலும் கட்சியிலே இருந்த சிலருடைய பெயரைத் தனியாகச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. பொதுக்குழுவில் பேசினேன். ஆங்காங்கே தோதல் பிரச்சாரத்திற்காக மக்களிடம் சென்றபோதும் பேசினேன். இது உண்மையா, பொய்யா என்று உலகுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே பேசினேன். இதற்காகப் பொதுக்குழுவிலே தீர்மானம் கொண்டு வந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிறவர்கள் அப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து குற்றம் செய்தவர்கள் இருந்தால் மக்கள் முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தி நடவடிக்கை எடுங்கள். இல்லையென்றால் குற்றமற்றவர்கள் என்று தீர்மானித்து மாலை போட்டு வரவேற்போம் என்று சொன்னது எல்லாம் நினைவில் இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். அப்போது என்னிடம் எந்த ஆதாரமும் தரப்படவில்லை. மற்றவர்கள் சொன்னதை வைத்துக் கொண்டதான் சொன்னேன். இன்றைக்கு என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : கழகத்தினுடைய பொருளாளராக இருந்த தாங்கள் கழகத்தினுடைய பொதுக்குழுவில் அந்தக் கருத்தை வெளியிடவில்லை. பொதுக்கூட்டங்களில் அந்தக் கருத்துக்களை வெளியிட்டீர்கள் என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கேள்வி வருமபோது பதில் வருகிறது. 1971 ஆம் ஆண்டு தேர்தல் முடிந்த பிறகு இங்கே முன்னால்

[திரு. எம். ஜி. இராமசுந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

உட்கார்ந்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ப. உ. சண்முகம் அவர்களிடம் ஒன்றரை மணி நேரம் விமான கூடத்தில் வைத்து இதைச் சொல்லியிருக்கிறேன். சொல்லி, சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொன்னேன். டி. வி. நாராயணசுவாமி அவர்களிடமும் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகு திரு. எஸ். எஸ். ராஜேந்திரன் அவர்கள் கேட்டபோது சொன்னேன். இப்போது திருச்சியில் இருக்கிற மிஸ்டர் வெங்கடாசலம் அவர்களிடமும் சொன்னேன். அவர்கள் என்னிடம் பேசினார்கள். இதற்கெல்லாம் பிறகு கலைஞர் அவர்களிடமும் சொன்னேன். மன்னிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் வராமல் இருக்க நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும் என்று சொன்னேன். இதுபோன்று பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டது. அதைப்பற்றியெல்லாம் இப்போது பேச வேண்டாம். இது குடும்பத் தகராறு, இதை விட்டுவிடுவோம். கேள்வி கேட்டதால் விடையளித்தேனே...

திரு. மு. கருணாநிதி : மீண்டும் லஞ்சம், ஊழல், புனிதம் இவைகள் மறைமுகமாகப் பேசப்படுகிற காரணத்தால் நான் விளக்கம் அளிக்க வேண்டியவகை இருக்கிறேன். ஏனென்றால், நான் கேட்டது, 72-ல் இருந்து 75 வரை நாயுடு கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்களே, 69-ல் இருந்து போட்டால் என்ன என்று தான் கேட்டேன். 69-ல் இருந்து போடாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமேயல்லாமல் தன் தேர்தல் பிரசாரத்தில் மக்களிடம் இந்த அரசு லஞ்ச ஊழல் அரசா என்று கேட்டதை, மாநாட்டில் கேட்டு அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், அதற்குப் பிறகு 72-ல் இந்தப் பிரச்சினையை பொதுக்கூட்டங்களில் கொண்டுபோனேன் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நான் கூறுவது 72-ல் ஜாதிபுதியிடம் கொடுத்த பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு 69-ல் இருந்தே குற்றச்சாட்டுகள் ஆரம்பமாகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அப்போதிருந்த காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் சத்யா ஸ்டூடியோவிற்கு நிலம் கொடுத்ததுகூட பெரிய ஊழல் என்றளவிற்கு இங்கே எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசினார்கள். ஆகவே 69-ல் இருந்து வைத்துவிட்டால் எது சரி எது தவறு என்று ஊருக்கு வெளிச்சமாகிவிடும். ஆகவே 69-ல் இருந்து போட்டால் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சுந்திரன் : காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் என்றால் அது தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியதற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த சிபார்சும் தாட்சண்யமும் எந்த நிலையிலும் தரப்படவில்லை என்பதையும் அது நிர்வாகத்திற்காகத் தரப்பட்டது என்பதையும் அப்படித்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தரப்பட்ட நிலைமையில் அதனால் ஒரு சல்லிக்காசுகூட அந்த ஸ்டூடியோவிற்கு லாபம் இல்லை என்பதையும், ரூ. 9,000-க்கு மேல் வருட வாடகைக் குத்தகைக்கு எடுத்திருந்த போதிலும் திடீரென்று ரூ. 1,20,000 என்று கருதுகிறேன், நினைவில்லை, அந்தளவிற்கு வரி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு முடியாது என்று சொல்லி இப்போது வழக்கில் இருக்கிறது, வழக்குமன்றத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971-க்குப் பிறகு, தேர்தல் முடிந்த பிறகு, மக்களிடம் மீண்டும் மீண்டும் எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொன்னதின் விளைவாக அப்படிப் பட்ட ஒரு நிலைமை இல்லை என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட அந்த முயற்சியில் நான் இறங்கினேன் என்றாலும் பொதுமூலியும் பேசியிருக்கிறேன். இன்னும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லவேண்டும். அங்கே பேசிய மதியழகன் அவர்கள் நீங்கள் அரசியலுக்கு 60 பங்கு ஒதுக்கிக்கொள்ள வேண்டும் 40 பங்கு என் தொழிலுக்கு ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொன்னதற்கு பதிலளிக்கும்போது, இந்த நிலையில் நான் இருக்கிறேன். இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்,

1969-ல் இருந்தல்ல. 1957-ல் இருந்து வைக்க வேண்டும் என்றாலும் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். 72-ல் இருந்து சொல்வதற்குக் காரணம் 72-ல் நான் வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு நாட்டில் நடந்த நிலைமைகள், என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்பதைப்பற்றிய விசாரணை என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமே தவிர லஞ்ச ஊழல் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு கமிஷன் என்று அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு இல்லை என்பதோடு ஒட்டுமொத்தமாக இந்த நாட்டில் நடந்த நிலைமைகள் என்ன, இருந்த நிலைமைகள் என்ன என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக....

திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 72-ல் இருந்து 75 வரை நாட்டில் நடந்த நிலைமைகள் என்ன, எனவே அதற்கு ஒரு கமிஷன்—இப்போது கமிஷன் போட்டிருக்கிறீர்களே நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக—இப்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உமானாத் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த மாரிமுத்து அவர்களும், அழகர்சாமி அவர்களும், மற்ற கட்சிக்காரர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும் 69 முதல் என்னென்ன நடந்தது என்று அறிந்துகொள்ள ஆவலாக இருப்பார்கள் அல்லவா, ஆகவே அவர்களது ஆவலைப் பூர்த்தி செய்ய 69-ல் இருந்து அந்தக் கமிஷன் போட்டால் என்ன?

[1978 மார்ச் 17]

(பிற்பகல் 1-20)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் அதற்கு முதலிலேயே பதில் சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே இப்போது பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. என்ன பதில் சொன்னேன் என்பது குறிப்பேட்டில் இருக்கிறது. அப்படிப் போடுவதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை என்று தெரிவித்தாகிவிட்டது.

நான் வற்புறுத்த விரும்புவது, இப்படிச் சில நேரங்களில் ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள், அமைச்சர்கள் குற்றவாளிகளாக இல்லாமல் இருக்கலாம். அதிகாரிகள் தவறு செய்து விட்டு அமைச்சர்கள் மீது பழி சுமத்தப்படலாம். அல்லது அதிகாரிகள் நிரபராதிகளாக இருக்கலாம். அமைச்சர்கள் செய்கின்ற தவறுகளுக்கு அதிகாரிகள்மீது பழி சுமத்தப்படக்கூடும். அல்லது அதிகாரிகள் தவறு செய்து விட்டு அமைச்சர்கள் மீது பழி சுமத்தப்படக்கூடும். இப்படிப்பட்ட பழி வாங்கும் நோக்கத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால் இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு விசாரணை வேண்டும் என்பதுதானே தவிர, எந்த பிரச்சினையைப்பற்றி சொல்லவேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் நான் கொடுத்த குற்றச்சாட்டில் இருக்கிறது. அவற்றில் பிரைமர் பேஸிகேஸ் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பற்றி தீர்ப்பு வழங்கி விட்டு, அதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டிய அளவுக்கு, நாங்கள் கேள்விப்பட்டதை யெல்லாம், சொன்னவைகள் எல்லாம், எந்த அளவுக்கு வளர்ந்து படிப்படியாக வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம்.

லஞ்சம், ஊழல் என்பது பற்றி பேசப்பட்டதால் இதைப்பற்றி நான் பேச ஆரம்பிக்கவில்லை. இதை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான் சொன்னதெல்லாம், ஏன் போட்டிருக்கிறோம் என்றால், எந்தெந்த குற்றச்சாட்டுகள் வெளியிலிருந்து வந்தன. சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள், ஒருசில நண்பர்கள், டி. வி. நாராயணசாமி, எஸ். எஸ். ஆர். போன்றவர்கள் என்று குறிப்பிட்டால் அவர்கள் இன்றைக்கு உங்கள் பக்கம் இருப்பவர்கள் என்று சொல்லக்கூடும், அதற்காகத்தான் ஒருவரைக் குறிப்பிட்டேன், முன்னால் இருக்கிறவர்களை வைத்துக்கொண்டே சொல்லியிருக்கிறேன், ஆகவே என்னுடைய நல்லெண்ணத்தின் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டவைதான் இவைகளே தவிர, பழி சுமத்தும் நோக்கத்தோடு இது நடைபெறவில்லை என்பதைச் சொல்கின்ற நேரத்தில், யார் மீதும் பழி சுமத்த நான் விரும்பவில்லை, பழி வாங்கவும் விரும்பவில்லை.

இங்கே சொன்னார்கள் சுப்பு அவர்கள், வேடிக்கையாகவும், விநயமாகவும் சொன்னார்கள். நான் உள்ளுணர்வோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, எத்தனை நாட்கள் இந்தப் பதவியில் நாங்கள் இருப்போம் என்று நாங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவில்லை.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இருக்கின்ற நாட்களில் மக்களுக்கு எதையாவது செய்ய முடியுமா; அப்படி ஏதாவது செய்கின்ற வகையில், எங்களுடைய ஆசையை திட்டமிட்டு, அதற்கு அதிகாரிகள் தருகின்ற துணையோடும், கிடைக்கின்ற யோசனைகளை வைத்து அதற்கேற்ற வழிமுறைகளை உங்களுடைய ஒத்துழைப்போடு செய்ய முடியும் என்கிற ஆசையின் காரணமாக, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை பார்க்கின்றோமே தவிர, இதை சாசுவதமான தொழிலாக நினைத்துக்கொண்டு, இதை எப்போதும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம் என்ற நோக்கத்தில் நாங்கள் இல்லை என்பதை நாங்கள் அனைவரும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

முன்பு பேசியவர்களில், சிலர், குறிப்பாக கேள்வி நேரத்தில், என்னிடத்தில் இலாகாக்கள் அதிகமாகக் குவிந்திருப்பதால் வேலை சரியாக நடைபெறவில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். வேலை அதிகமாக இருப்பதால் சமையை குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன். காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய நீண்ட நாளை ஆசை, எப்படியாவது அதைப் பூர்த்தி செய்து, அந்த இலாகாவை இதுவுள்ள பிரிவுகளை ஒழுங்குபடுத்தி, அதனால் இந்த நாட்டுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, மாணவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பொதுமக்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பாக இருந்து செயல்படுகின்ற—நான் முன்பு எப்போதும் சொல்வதைப் போல்—தந்தையைப் போன்ற கண்டிப்பையும், தாயைப் போன்ற அன்பையும் காட்டுகின்ற முறையில் அவர்கள் இருக்கவேண்டும், அதற்கேற்ற முறையில் அவர்களைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆசையைக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று வந்தபோது போலீஸில் ஊழல் என்கின்ற புத்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்தேன். அவைகளைப் படித்து பார்த்த பிறகு எனக்கு இங்கே நடைபெறுகின்றவைகளை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, இவைகளை எல்லாம் மாற்றி செயல்படுத்தி, திருத்துவது அவ்வளவு கஷ்டமான காரியமாக இருக்கிறதா என்றால், உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால் நிச்சயமாக இவைகளைத் தீர்க்கமுடியும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்று, குடிப்பவர்களுக்குத் தண்டனையை அதிகப் படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையில் தண்டனையை அதிகப்படுத்துவதற்கு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கும், அதற்கேற்ற திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதற்கும் யோசனை இருக்கிறது. அது வரும்போது, அவைகளுக்கு நீங்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்பு தருவீர்கள் என்று கருதுகிறேன். தண்டனை அதிகமாக இருக்கும் என்று சொல்கின்ற நேரத்தில், விதிவிலக்கு இருக்கும் என்று முன்பு சொல்லப்பட்டவை அனுதாபத்தோடு சொன்ன வார்த்தைகள் என்பதற்காக, அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, குடித்துவிட்டு வீதிகளில் அலையலாம் என்பதை நீண்ட

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 17]

காலத்திற்கு யாரும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். நீங்களும் அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரமாட்டீர்கள், நாங்களும் செய்ய மாட்டோம். செய்ய விரும்பவும் மாட்டோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : மதுவிலக்கு வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு தவறான அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது, இப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்ற உறுதிப்படி அந்தத் தவறான அறிக்கை திரும்பப் பெறப்பட்டதா? அல்லது திரும்பப் பெறப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி ஐ.ஜி. அவர்களிடம் கலந்து பேசியிருக்கிறேன். அதிலே எப்படிச் செயல்பட வேண்டுமென்று பரிசீலித்து, அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

இன்னும் நிறைய பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(1) சென்னை மாநகராட்சி, மற்றும் முதல் கிரேடு முனிசிபாலிட்டி ஆகியவைகளில் உள்ள ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் தமிழ் டைப்ரைட்டர் வழங்க நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

(2) இரண்டு பேர்கள் சைக்கிள் பிரயாணம் செய்வதை அனுமதிப்பது என்று முடிவெடுத்திருக்கிறோம். (ஆரவாரம்)

ஒன்றை மறந்து விட்டேன். இப்போது நினைவிற்கு வருகிறது. அந்த ஓட்டவில் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஏதோ அங்கே இருந்ததாகவும், பிராதல் கேஸ் பற்றிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகவும், யாரோ தலையிட்டு அவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது. ராமசாமி என்ற ஒருவர் அந்தப் பெண்களைப் பற்றி கொடுத்த புகார் மீது இந்த போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கே யார் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்களோ, யார் மீது வழக்கு நடைபெற இருக்கிறதோ, அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் யாருடைய தலையீட்டின் மீதும் யாரையும் காப்பாற்ற முன்வரவில்லை என்பதையும் இங்கே எனக்குத் தந்த தகவல்களைக் கொண்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(3) நடப்பு ஆண்டில், 1978-79-ல் 7 ஜீப்புகள், 59 மோட்டார் சைக்கிள்கள் வழங்கப்பட உள்ளன, அதில் 40-க்கு மேல் மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்க இருக்கின்றது.

(4) 45 வயதிற்குட்பட்ட உதவி ஆய்வாளர்கள், அதற்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகள், 5 வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை மருத்துவப் பரிசோதனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(5) 45 வயதிற்கு மேற்பட்ட உதவி ஆய்வாளர்கள், அதற்கு மேற்பட்ட அதிகாரிகள், 3 வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை மருத்துவப் பரிசோதனை செய்யப்படும்.

(6) இந்த 8 மணி நேர வேலையைப் பற்றி நான் முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன்.

இதுபோல் பல ஆசைகளை உள்ளடக்கி, காவல் துறையிலே இருக்கின்ற குறைகள் என்று உங்களால் கூறப்பட்டவைகள் பற்றி விசாரிக்கப்படவும், ஆனால் காவல் துறை என்று பெயரிட்டு, அவர்களுக்கு நாம் நன்றி கூறுகின்ற நேரத்தில், மற்றவர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்கள் என்ற பொறுப்பிலே இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களைப் பற்றி குறை கூறும்போதே, நல்லவைகளையும் சொல்ல வேண்டுமென்பதை நாம் சொல்கின்ற நேரத்தில், நீங்கள் அவர்களுக்காக இரங்கி, அவர்கள் வாழ்க்கை வசதிகள் உயர்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறிய உங்கள் நல்ல உள்ளங்களுக்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், நேரமில்லாத காரணத்தால் தீ அணைப்புத் துறையைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சொல்ல இப்போது இடம் தரவில்லை. பல உறுப்பினர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 1-30.)

நெருப்பெல்லாம் அணைந்த பிறகு வாரிக் கொண்டு போக வருகிறார்கள் என்று நல்ல நகைச்சுவையோடு பேசினாலும், உள்ளத்தில் இருக்கிற வேதனையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசுவதில் உண்மையில் யார் வல்லவர்களோ அவர்கள் எதையும் சொல்ல முடியும் என்பது நமக்குத் தெரிந்த ஒன்று. ஆகவே, அவர்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக்கொள்வதோடு எந்த அளவுக்கு நிதிநிலை இடம் தருகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தீயணைப்பு நிலையங்களை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த முயலுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டில் புதிதாக நான்கு இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும், நிதிநிலை வசதி கிடைக்கும்போது மேலும் சில இடங்களில் அந்த நிலையங்கள் அமைக்க நிச்சயமாக இந்த அரசு ஆவல் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் மேலும் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இந்த இரு மானியக் கோரிக்கைகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பரிசீலித்துப் பார்த்திருக்கிறார்கள். தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் பதில் சொல்ல நேரம் இடம் தரவில்லை. எல்லா விவரங்களையும் படித்துக் காண்பிக்கவும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 17]

நேரம் இடம் தரவில்லை. இதிலிருந்து ஒரு புதிய அனுபவம். இப்படிப் பதில் சொல்வதைவிட ஒட்டு மொத்தமாகப் பேச வழிமுறை இருக்கிறதா என்பது பற்றிப் புதிதாக விவரம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நான் முடிக்கும்போதும் நண்பர் சுப்பு அவர்களுக்கு நன்றி கூற விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் கருத்தை மற்றவர்கள் சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசினார்கள். அதையே அவர்கள் பணியாகக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (திரு. லத்தீப் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை என்ற குறை இருக்கும். நேரம் இல்லையென்றுதான் விட்டேன். சொல்லி விடுகிறேன். இதைச் சொல்லுவதால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். முஸ்லீம்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஒருவர்தான் இருக்கிறார் என்று நினைத்து விடக் கூடாது. எதிர்க்கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள், எங்கள் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள், மற்றக் கட்சியிலும் இருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைக் கொள்கையாக நாம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மைனாரிடி என்ற பெயரில் மெஜாரிடியை அடக்கி, அச்சுறுத்த நாம் தயாராக இருக்கக் கூடாது. அதே சமயத்தில் மெஜாரிடியாக இருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் மைனாரிடியைப் பழி வாங்கவும் கூடாது. ஒதுக்கி விடவும் கூடாது. இதுதான் எங்கள் கொள்கை. அந்த வகையில் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் பர்சன்டேஜ் என்று பார்த்தால் 4.1 சதவிகிதம் அளவில் இப்போது முஸ்லீம்களுக்குக் காவல் துறையில் பணி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது 5 சதவிகிதந்தான் வருகிறது. ஆகவே, பெரிய அநியாயமோ, அக்கிரமமோ, பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்காத முறையோ இந்த அரசோ, முன்னால் இருந்த அரசோ செய்து விட்டார்கள் என்று கருதிவிடக் கூடாது. யாருக்கு விகிதாசாரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்த இடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கக் கூடாது, அவைகளைச் செய்து தீர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். 18 சதவிகிதம், 31 சதவிகிதம் என்று இருக்கிற நிலைமைகளில் கூட அவர்கள் எல்லாம் பேசாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் சொல்லுவதன் மூலம் முஸ்லீமாக இருந்தால் பாடு காப்புக் கிடையாது என்று சொல்லவில்லை. இந்த ஜாதிக்காரர்கள் இந்தப் பதவியில் இருந்தால்தான் இந்த ஜாதிக்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, இந்த மதத்தில் இருக்கிறவர்கள் இந்தப் பதவியில் இருந்தால்தான் இந்த மதத்தில் இருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகிவிடாது. ஆகவே, பெரும்பான்மையினரைச் சிறுபான்மையினர் நம்ப வேண்டும்;

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

சிறுபான்மையினரைப் பெரும்பான்மையினர் காப்பாற்றியாக வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் செயல்பட எந்தெந்த முறைகளை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும்.

நேற்று இரவு இரண்டு மணிக்கு எனக்கு ஒரு செய்தி வந்தது. அங்கே முஸ்லீம்களுக்கிடையிலேயே தகராறு. ஒருசில முஸ்லீம்கள் வசதி படைத்தவர்கள் உதவியுடன் மகுதிக்குள் புகுந்து உள்ளே இருக்கிற முஸ்லீம்களை அடித்துவிட்டார்கள்; காவல் துறையினர் மகுதிக்குள் புகுந்து சிலரைக் கைது செய்தார்கள். டி.ஜி.ஜி.இரவில் என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு சொன்னார். எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும், ஒரே மதத்தினராக இருந்தாலும் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும், எந்த ஆபத்தும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மகுதிக்குள் வன்முறையை அனுமதிக்கக் கூடாது, நிரபராதிகளைக் கைது செய்யக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். நாங்கள் எந்த நேரத்திலும் எப்போதும் எப்படியும் எங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறுவதில்லை என்பதற்கு உதாரணமாகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

வன்னியர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் தங்கள் உரிமையைக் கேட்க நியாயம் உண்டு. நான் தூண்டிவிடவில்லை. இன்று அவர்களுடைய விகிதாச்சாரப்படி நிச்சயமாக பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. அதைப் போல் கவுண்டர்கள் நிலை என்று சொல்வார்கள். அடுத்து தேவர்களைச் சொல்லலாம். இப்படி ஒவ்வொரு ஜாதியைப் பற்றி ஒவ்வொரு மதத்தைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டு போனால் மதச் சார்பற்ற அரசு என்று சொல்லிக்கொள்ள கொஞ்சம்கூட தொடர்பில்லாதவர்கள் ஆகிவிடுவோம்.

ஆகவே மதச்சார்பற்ற அரசு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது விதி என்ற முறையிலே நம்முடைய எண்ணம் அதுதான் என்பதையும் அந்த முறையிலே அமரர் அண்ணா அவர்களுடைய ஐர்தி மதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கொள்கை, அதுதான் எங்கள் கொள்கை என்று சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஏற்று, கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு என்னுடையபதில் ஓரளவுக்குத் திருப்தியளிக்கும் என்ற முறையிலே அவைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறுபான்மையோர் பற்றிப் பேசுவதற்கு தான் மட்டும்தான் இருக்கிறார் என்று லத்தீப் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை வளர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். நான் பேசினேன் அவ்வளவுதானே தவிர, மற்றவர்கள் பேசவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இங்கே இருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களும் எல்லோரையும் பற்றியும் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசப்படுகின்ற 99 சதவிகிதப் பேச்சுக்கள்....

[1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் நீங்கள் விளக்கம் கேட்கலாமே தவிர உரையாற்றிக் கூடாது....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : விளக்கம்தான் கேட்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப், தாங்களே என்னிடம் வந்து, எங்கள் சமுதாயத்திற்கு நான் ஒருவன்தான் இருக்கிறேன்; எனக்குச் சந்தர்ப்பம் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறீர்கள் ஆகவே அதைப்பற்றிப் பேசாமல் மற்றவைகளைப் பேசங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அப்படிச் சொன்னாலும், மற்றவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லையே....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்கள் அதைப் பெரிய குற்றமாக எண்ணியிருந்தால் நான் பதில் வேறு விதமாகச் சொல்லியிருப்பேன். இதே சட்டமன்றத்திலே முன்னாலே அது வந்து நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வசிக்கின்ற இடத்திலே இந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரிகளாக இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு உதவி கிடைக்கும் என்ற நிலைமை, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மட்டுமல்ல, வேறு எங்குமே ஏற்படக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய விருப்பம். ஒரு சாதியை மதத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்களுக்கு இன்னொரு சாதியை மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உதவ வேண்டும் என்பது எங்கு நிலை நிறுத்தப்படுகிறதோ அங்குதான் ஜனநாயகம் காக்கப்படுகிறது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை முழுமையாக நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், நேரமில்லை, திரு. கோதண்டராமன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அவர்கள் சொல்வதைப் போல நாட்டிலே நிலைமை இருக்குமானால் அதுதான் எங்களுக்குச் சிறந்த பாடகாப்பு. சட்டத்திலே எழுதி வைத்திருந்தாலும், துறையிலே இடம் இருந்தாலும்கூட, ஜனநாயக முறைப்படி, தார்மிக முறைப்படி சிறுபான்மையோருக்கு அவர்கள் சொல்கிறபடி நிலைமை இடக்குமானால் நல்லது. ஆனால் நாட்டிலே நிலைமை அப்படி இல்லை. வியாசர்பாடியிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பிரச்சனைகளுக்குப் ..போகக் கூடாது. நேரம் ஆகிறது....

1978 மார்ச் 17]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : வியாசர்பாடியிலே ஒரு முக்கிய
மான பிரச்சினை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். திரு.
கோதண்டராமன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய
முதலமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த ஒரு வழக்கறிஞரைவிடத் திறமை
யாக வாதிட்டுப் பதில் சொன்னார்கள். நான் அதைப் பாராட்டு
கிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் பொதுமக்களிலே சிலபலர்
தாக்கப்படுவார்களேயானால், கொலை செய்யப்படுவார்களானால்
அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடியவர்கள்
இந்த காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

(முற்பகல் 1-40.)

அந்தப் பாதுகாப்புத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களே கொலை
செய்யப்படுகிறார்கள் என்றால் அந்த விஷயத்திலே சரியான
முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத அளவிற்கு இருப்பதால்
அந்தப் பாதுகாவல் துறையிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் ஒரு
அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த விஷயத்திலே நடவடிக்கை
எடுக்கப்படவில்லை என்ற அளவிற்கு....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : உடார்க்காடு மாவட்டத்
தில் ஆற்காட்டுக்குப் பக்கத்திலே இரத்தினகிரி கோயில் என்று
இருக்கிறது. அங்கே நாணயமான, நேர்மையான....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத்
தலைவரவர்களே, எனது பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு
உறுப்பினர் நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள் (குறுக்கீடு) கோதண்ட
ராமன் அவர்கள் பேசியிருக்கின்றார்கள். நான் அந்தப் பிரச்சினைக்கு
பதில் சொல்கிறேன். முதலில் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்
கொள்கிறேன். காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பாது
காப்பு தரப்பட வேண்டியது, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வர
வேண்டிய அளவில் உத்தரவாதம் தரவேண்டியது உண்மை
என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தேவையான நட
வடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு நிச்சயமாக இந்த அரசு முன்வரும்
என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பெரியவர் நெல்லை ஜெபமணி அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்ல
மறந்துவிட்டேன். நேற்றையதினம் அவர் பேசியது என்று
நினைக்கிறேன். அவரை எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

அவர் படங்கள் பார்ப்பது இல்லை என்று சொன்னதாக நினைவு. என்னவோ தெரியவில்லை. என்னைத் தெரியும் அவருக்கு என்று சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்த ஜெபமணி வேறு. நெல்லை ஜெபமணி பேசுகிறார் என்று பத்திரிகையில் பார்க்கின்றபொழுது 28 வயது இளைஞர் போலக் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தேன். ஆகையால்தான் கேட்டேன். நான் அவரை முன்பு பார்க்க முடியவில்லை. வெளியே நான் உங்கள் கூட்டத்திற்கு வந்தால் என்ன சொல்வார்களோ, எப்படிப் பழி சுமத்துவார்களோ தெரியாது. வண்டியிலே உட்கார்ந்திருந்தாலும் ஏதாவது சொல்லலாம். (குறுக்கீடு) இப்பொழுது அல்ல, முன்பு சொல்கிறேன். ஆகவே, அப்படிப் பட்ட வாய்ப்பைப் பெறாவிட்டாலும் இங்கே பேசிய கருத்து நியாயமானதாக இருந்தாலும் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசு யார் யாருக்கோ வெவ்வேறு விதமாகத் தலையாட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற அரசு என்று யாரும் கருதிவிட வேண்டாம். எதற்காகவோ விட்டுக்கொடுத்து ஏதோ சலுகைகள் காண்பித்து எப்படியாவது எந்த அளவிற்கு எங்களுடைய பதவிக்காலத்தை நீடித்துக் கொண்டு போவதற்காக விட்டுக்கொடுத்து விடுவோம் என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

இரத்தினகிரி பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினை. அதைப்பற்றி நான் இங்கே சொன்னால் அது போன்ற பல வழக்குகளில் (குறுக்கீடு) ஸ்டிரிக்சர்ஸ் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள். அதில் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் சரியாக அந்த வழக்கை நடத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை மீண்டும் விசாரிக்க முயலலாம். இப்படிச் சில நிலைமைகளைப் பற்றி விசாரணை செய்வது தேவையாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் என்ன முடிவு எடுப்பது என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தேவை, இது உண்மையான கொலை, மறைக்கப்பட்டு விட்டது, சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்கிறது, திரும்ப எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆதாரமிருந்தால் இந்த அரசு அதில் அக்கறை எடுக்கும், நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்கும்.

திரு. ர. ஜெபமணி : தலைவரவர்களே....

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நேரமாகி விட்டது. இப்பொழுது விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 15-க்கு திருவாளர்கள் அ. செல்லப்பா, ஓ. சுப்பிரமணியம், மு. அண்ணாமலை, பொ. விஜயராகவன், எஸ். சிவசாமி, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 33,54,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 16-க்கு திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, த. புஷ்பராஜ், ஆர். கிருஷ்ணன், மு. ஆறுமுகம், செ. சிவசாமி, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,38,10,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-46 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.